

**ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΕΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΣΕ ΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΜΕΝΕΣ ΥΛΕΣ & ΙΜΑΤΙΣΜΟ
ΩΣ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ**

Άρτεμις Σπανοπούλου
Φωτεινή Φουρνογεράκη

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΕΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΣΕ ΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΜΕΝΕΣ ΥΛΕΣ &
ΙΜΑΤΙΣΜΟ
ΩΣ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ

Φοιτήτριες-ες-α: Άρτεμις Σπανοπούλου, Φωτεινή Φουρνογεράκη

Επιβλέπων Καθηγητής: Κώστας Ντάφλος

Αθήνα, 2024

Σε μια πρακτική εφαρμογή παραγωγής χώρου χρησιμοποιούμε ελαφριά υλικά, απορρίμματα, κατά κύριο λόγο, της βιομηχανίας της μόδας. Το δίπολο μεταξύ αυτών και των “άλλων” υλικών, των πιο σκληρών και αμετάβλητων, είναι αυτό που μας απασχολεί και μας αφηγείται την ιστορία των πρακτικών που οικειοποιούμαστε για να τα μεταβάλλουμε. Ανακαλύπτουμε αυτό το δίκτυο πρακτικών καθώς και τα απαραίτητα εργαλεία μετασχηματισμού της ύλης με δεξιότητες οικιακής και συλλογικής επεξεργασίας ινών. Η ιδέα ορίζεται στους πυλώνες της δημιουργικής επανάχρησης και παιδικής μορφής διάδρασης, διερώτησης και ανακάλυψης με έναν μη-ευθύγραμμο τρόπο, πολυαισθητηριακής εμπειρίας, ενίσχυσης της κοινότητας και παρασιτικής χωρικότητας που διατυπώνουν τα σώματα που την πλάθουν. Προτείνεται ένας τρόπος λειτουργίας αυτού του εργαστηρίου, και μελετάται μια εφαρμογή του βάσει επιθυμίας, χρόνου, ευρυμάτων, δοκιμής-σφάλματος και νοηματοδότησης της διαδικασίας μέσω της ίδιας της παραγωγής σε μια εφικτή για εμάς συνθήκη. Όλη αυτή η πορεία καταγράφεται υπό μορφή αρχείου και “βιβλίων μαγειρικής” που διαμοιράζονται στην παρουσίαση της διπλωματικής μας εργασίας και μετέπειτα από αυτήν. Στόχος του κοινοτικού διαμοιρασμού της πληροφορίας είναι η διεύρυνση του χώρου δράσης των πρακτικών καθώς και η ενδυνάμωση ή συγκρότηση μιας κοινότητας αλληλοφροντιστικών τρόπων.

Ευχαριστούμε πολύ τον Κώστα Ντάφλο για την πολύτιμη εξερευνητική και δημιουργική του καθοδήγηση σε κάθε βήμα τις διαδικασίας. Οι κοινότητές μας μάς βοήθησαν επίσης δίνοντας μάς το έναυσμα μέσω της μετάδοσης της τεχνοτροπίας από γενιά σε γενιά, αλλά και κατά την διεξαγωγή της διπλωματικής μας εργασία με αλληλέγγυα πρακτική βοήθεια.

Περιεχόμενα

<u>Εισαγωγή</u>	σελ.
_Το Οικόπεδο και οι Υφές του	1
_Πρόβλημα - Το αρχιτεκτονικό πρόγραμμα, ή αλλιώς: Το Μανιφέστο	4
1. Urcycling, αντικαπιταλισμός & παιχνίδι	
2. Η κοινότητα & το αρχείο	
3. Παρασιτική παρέμβαση στην πόλη	
_Το Εργαστήρι: Η συμφωνία των ταραχοποιών	12
<u>Αρχείο (1)</u>	
_Εισαγωγή	14
_Δειγματολόγιο: σούρωμα	15
πένσες	25
πιέτες	33
διαστρωμάτωση	45
κόψιμο-σκίσιμο	49
γέμισμα	52
θερμικοί μετασχηματισμοί	58
_Αισθητηριακή Διερεύνηση	61
<u>Αρχείο (2)</u>	
_Εισαγωγή	67
_Διερεύνηση Μετασχηματισμών με:	
σκίσιμο λωρίδας	69
σύρμα	72
γέμισμα	74
ξύλα	78
πολλαπλούς συνδυασμούς & νέες επεξεργασίες	80
_Μετασχηματισμός Υπερυψωμένης Σπείρας	85

Κατασκευές & Βιβλία Μαγειρικής Zine	σελ.
_Εισαγωγή	89
[Για κάθε κατασκευή: Αναφορές & Βιβλία Μαγειρικής]	
_Πλεκτά: Nylon & Ελαστίνη - <i>Το Τρίγωνο της Σιωπής</i>	92
_Λευκά Είδη: Πολυμορφικό Ένδυμα Sinch - <i>Ζουρλομανδύας</i>	102
_Επέκταση: Άκρα	111
_Με Σκληρό Σκελετό:	116
1. Σύρμα: - <i>Κουκούλα/Κράνος</i>	116
- <i>Συναρμολογούμενο Κρινολίνο/Τούνελ</i>	127
2. Πτυσσόμενη Μπανέλα: Πολυλειτουργικές Κατασκευές - <i>Αισθητηριακές Σκηνές</i>	138
Επίλογος	149
Βιβλιογραφία	150

Εισαγωγή

ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΚΑΙ ΟΙ ΥΦΕΣ ΤΟΥ

Το πεδίο παρέμβασης που επιλέγουμε ως αφετηρία είναι οι γειτονιές της Αθήνας. Χωρίς συγκεκριμένες απαιτήσεις συντεταγμένων ή δημοτικής αρχής, επικεντρωνόμαστε στις γειτονιές με έντονο πολιτικό χαρακτήρα ή/και συσπειρωμένη την κοινότητα της γειτονιάς. Γειτονιές που πέρασαν ή περνούν το στάδιο της φερόμενης ως “υποβάθμισης”, πριν επιλεγθούν ως η επόμενη περιοχή παρεμβατικής ανάπλασης. Στα πεδία αυτά, πέραν της κοινότητας και του αντιστασιακού/ διεκδικητικού ιδεώδους των κατοίκων τους, βρίσκουμε ως έτοιμο δομικό υλικό την πληθώρα των αστικών απορριπτόμενων υλών που συναντάμε στις γωνιές τους.

Στο υλικό μας ρεπερτόριο συγκεντρώνουμε ό,τι βρίσκουμε, όλα αυτά που είναι στην πραγματικότητα γειτονιά, απλώς είναι η πλευρά της που απορρίπτεται από το κυρίως σώμα της. Στις βόλτες συλλογής μας, αυτό συμπυκνώνεται σε υφαντά, ιματισμούς, καθώς και σκληρότερα υλικά: ό,τι δηλαδή φοριέται από τους ανθρώπους και τους χώρους τους.

Ο σχεδιαστής και συγγραφέας Jonathan Charman θεωρεί τα απόβλητα και την απόρριψη φτηνών αγαθών ως ένδειξη μιας αποτυχημένης σχέσης μεταξύ ενός ατόμου και ενός αντικειμένου και υποστηρίζει ότι τόσο το άτομο που χρησιμοποιεί, όσο και το άτομο που σχεδιάζει, μπορούν να αναλάβουν την ευθύνη για τη δημιουργία μιας καλύτερης, πιο μακροχρόνιας σχέσης. Εδώ εντάσσεται η ορολογία του “*συναισθηματικά ανθεκτικού σχεδιασμού*” που υποδεικνύει έναν νέο στόχο σχεδιασμού κατά τον οποίο τα αντικείμενα ενθαρρύνουν τον σχηματισμό μιας μακροχρόνιας σχέσης μαζί τους. Τα νήματα αποτελούν αναπόσπαστα οικείο μέρος της καθημερινής ζωής (ντυνόμαστε, σκουπιζόμαστε, κοιμόμαστε σε υφαντά) και τα σημερινά καλλιτέχνα ινών παίζουν με αυτούς τους οικείους συνειρμούς δημιουργώντας έργα εκπληκτικά απτά και άρρικτα συνδεδεμένα με το *queerness*, το *camp* και την θηλυκότητα.

Στην διπλωματική εργασία μας, το ενδιαφέρον επικεντρώθηκε σε αυτά τα ελαφριά υλικά, κατά κύριο λόγο βιομηχανικά υφαντά και πλεκτά. Τα μαλακά υλικά ευαίσθητα και ευμετάβλητα, είναι πάνω στο σώμα μου, παίρνουν την μορφή μου, δεν υφίστανται μόνα τους, υπάρχουν μέσα από και χάρη στην δική μου ενσώματη σχέση με αυτά. Πτυχώνονται και “παθαίνουν”. Τα μαλακά υλικά έχουν θηλυκή υπόσταση. Το δίπολο μεταξύ αυτών και των “άλλων” -των σκληρών και αμετάβλητων- είναι αυτό που μας αφηγείται και την έμφυλη ιστορία των πρακτικών τους.

Χάρτης απορριπτόβενων υλών στην γειτονιά της Κηφισίας

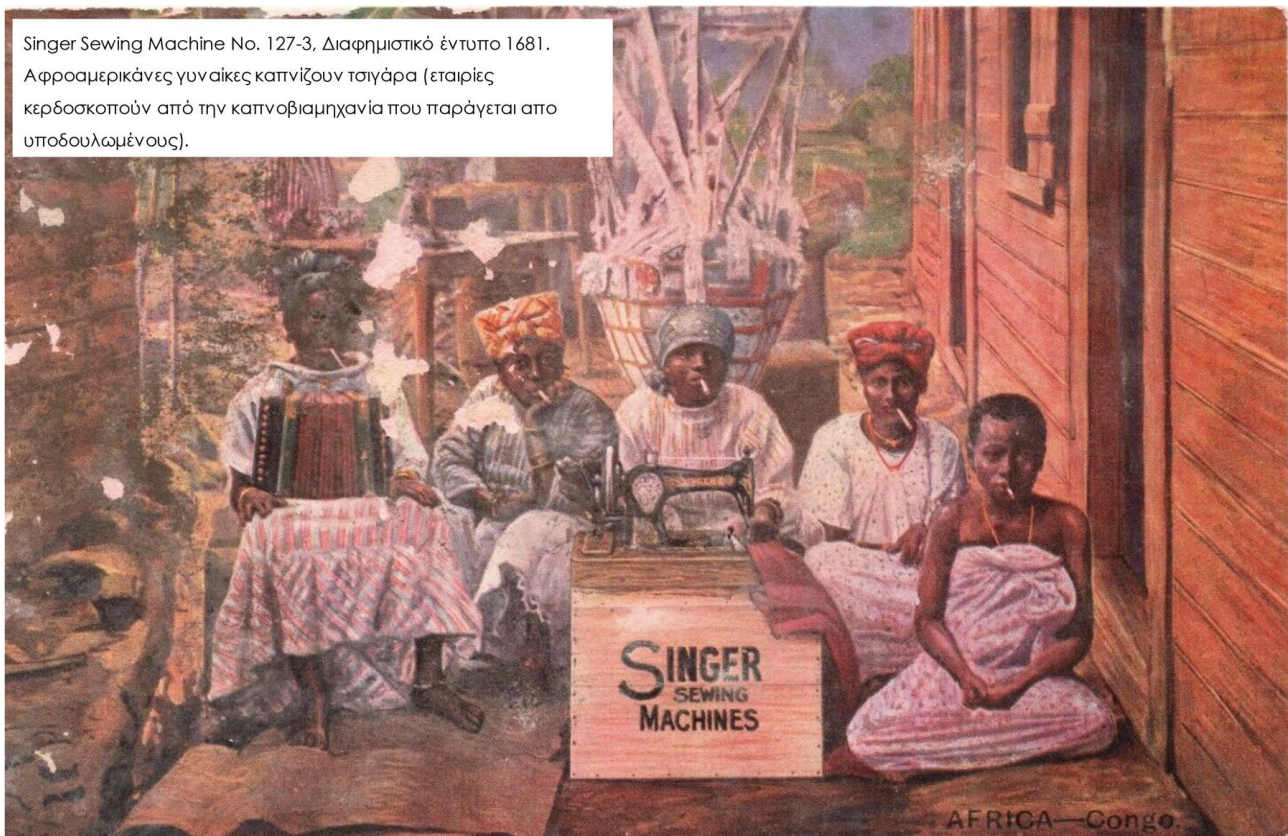

Σε διάφορες στιγμές της δυτικής ιστορίας η πρακτική δραστηριότητα υποτιμάται, αποσυνδέεται από ανώτερες επιδιώξεις. Δραστηριότητες που απαιτούν υψηλά επίπεδα δεξιοτήτων, αλλά ελάχιστο εξοπλισμό (και, ως εκ τούτου, επενδύσεις κεφαλαίου), θεωρούνται ως κατώτερες, γυναικείες και "χομπίστικες" διασκεδάσεις. Πολλά καλλιτεχνά που αποτέλεσαν μέρος του φεμινιστικού κινήματος του δεύτερου κύματος προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν σκόπιμα αυτή τη σχέση μεταξύ χειροτεχνίας και φύλου, χρησιμοποιώντας τη χειροτεχνία ως "όπλο αντίστασης" για να ξεκαθαρίσουν και να διαλευκάνουν τα δυαδικά συστήματα μεταξύ υψηλού/χαμηλού, τέχνης/χειροτεχνίας, αρρενωπού/θηλυκού. Το ύφασμα είναι επίσης, με πιο σαφείς τρόπους, εγγενώς πολιτικό. Δεν μπορεί κανείς να σκεφτεί το ύφασμα χωρίς να σκεφτεί τη μακρά και παραχώδη ιστορία του και της εργασίας γύρω από αυτό, από τη σχέση μεταξύ της δουλειάς και της συλλογής βαμβακιού, στη σχέση μεταξύ της βιοτεχνίας και της απλήρωτης οικιακής εργασίας, έως τις φρικτές συνθήκες πολλών σύγχρονων εργοστασίων ενδυμάτων για τη γρήγορη μόδα.

"Η ύφανση δεν είναι τίποτα χωρίς όλα αυτά τα άλλα στοιχεία."

[Walters, William (1996), *The Navajo Concept of Art, Woven by the Grandmothers: Nineteenth-Century Navajo Textiles from the National Museum of the American Indian*. Ουάσινγκτον: Smithsonian Institution Press]

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΤΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, Η ΑΛΛΙΩΣ: ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

Η ιδέα συστήνεται πάνω σε 3 κεντρικούς πυλώνες:

1. Urcycling, αντικαπιταλισμός & παιχνίδι
2. Η κοινότητα & το αρχείο
3. Παρασιτική παρέμβαση στην πόλη

URCYCLING // ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ // ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ο πρώτος κατευθυντήριοι άξονας του μανιφέστο αφορά την απόσπαση της πρακτικής αυτού που ονομάζουμε urcycling (δημιουργική επαναχρησιμοποίηση) από τον καπιταλιστικό τρόπο αξιολόγησης των πραγμάτων. Οι χειρωνακτικές πρακτικές έχουν στην σύγχρονη εφαρμογή τους υποτιμήσει την αξία της ενασχόλησης με το αντικείμενο καθ' εαυτής, με την παραγωγικότητα να μεταστρέφεται από δημιουργική σε αξιοποιήσιμη. Στο "αρχιτεκτόνημα" που οικοδομούμε, επιδιώκουμε την σύνδεση της δημιουργικότητας με το παιχνίδι και την παιδικότητα: στόχος μου είναι, απλά, να παίξω.

Συγκεντρώνουμε τους κανόνες του παιχνιδιού:

1. αυτά που φτιάχνω έχουν ως σκοπό όχι να φτιαχτούν αλλά την διαδικασία του να φτιάχνονται
2. δεν με αφορά ο πιο γρήγορος, ευρηματικός και αποτελεσματικός τρόπος κατασκευής αλλά η ανακάλυψη του τρόπου.
3. ο χρόνος μου δεν είναι κάτι που σπαταλιέται "μέχρι να", αλλά κάτι που επενδύεται "στο να"
4. αυτά που φτιάχνω προσδιορίζονται όσο τα φτιάχνω, δεν ξεκινούν με στόχο τελικού αποτελέσματος: το τελικό αποτέλεσμα είναι κάθε στιγμή της παραγωγής τους
5. δεν με αφορά η εκμάθηση μιας τέχνης για την εξέλιξή της, αλλά η εκμάθηση της τέχνης καθ' εαυτή - η εξέλιξη δεν αφορά την κατάκτηση της δεξιοτεχνίας αλλά την διάνοιξη της δημιουργικότητάς μου κάθε φορά που ανακαλύπτω καινούργιες δυνατότητες
6. παίζω, μεταξύ άλλων, σημαίνει επαναπροσδιορισμό και επανασύνδεση με ό,τι ονομάζουμε "πρώτη ύλη": όλα τα αντικείμενα που θα μεταποιήσω έχουν ιστορία, έχουν εργασία, τέχνη και ανθρώπους - πρώτη ύλη είναι δυνάμει ταυτόχρονα το παραχθέν, το παραγόμενο και το παράγωγο.
7. δεν με ενδιαφέρει η πρακτικότητα ως νοσηματοδοσία, αποσπώμαι από την επιταγή να φτιάξω κάτι "που θα κάνει κάτι" και "θα χρησιμεύει έτσι" ή ακόμα "θα είναι αυτό και τίποτα άλλο" - φτιάχνω κάτι απλώς για να φτιάξω κάτι

Διευρύνοντας την έννοια του παιχνιδιού σε σχέση με την υλικότητα, την εφαρμόζουμε και στην ενσώματη σχέση μας με τα αντικείμενα. δοκιμάζουμε την σωματικότητα σε παιδική μορφή διάδρασης, διερώτησης και ανακάλυψης. Αυτό σημαίνει ζω και είμαι το σώμα μου, είμαι σε απόλυτη επαφή με τα αισθητηριακά ερεθίσματα και είναι αυτά που κατευθύνουν την φαντασία μου και υποδεικνύουν τις σκέψεις μου. Τα παράγωγα δεν έχουν, για παράδειγμα, κλίμακα, πριν το σώμα μου συσχετιστεί μαζί τους και φανταστεί τα ενδεχόμενά τους. Η διερεύνηση αυτή μας οδηγεί σε νέες θεωρήσεις του χώρου σε σχέση με το σώμα: χώρος είναι μάλλον οτιδήποτε με το οποίο συσχετίζομαι, εγώ ή τα μέρη μου: χώρος είναι ακόμη και αυτό στο οποίο θα φωλιάσει το πόδι μου.

Ζωντανό θέμα παιχνιδιού ρόλων που καθοδηγεί τη διαδικασία της χειροτεχνίας.
Φωτογραφία Outi Sipilä.

2

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ // ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ

Στον χώρο της μόδας τα εγχειρίδια, τα πατρόν και τα βιβλία “πώς-να”/“how-to” υπάρχουν εδώ και πολύ καιρό και ανέκαθεν αναμείγνυαν την πράξη με το κοίταγμα. Το ερώτημα ήταν κυρίως ποιο ράβει. Τα εμπορικά βιβλία “πώς-να”, που απευθύνονταν στην οικιακή αγορά, εμφανίστηκαν ήδη στα τέλη του 18ου αιώνα για να βοηθήσουν την “απληροφόρητη νοικοκυρά”.

Ένα βιβλίο μαγειρικής (cookbook) βοηθά στο άνοιγμα νέων χώρων δράσης. Βοηθά να προωθήσουμε τις γνώσεις μας σε μια αληθινή “γευσιγνωσία” μετατρέποντας αυτό που πριν ήταν μια συνηθισμένη χρήση ενός συστατικού, σε περιπέτεια. Ο στόχος πάντα είναι μετά από κάποιο χρονικό διάστημα να αφήσουμε το βιβλίο μαγειρικής και να πειραματιστούμε μόνα μας. Ο χώρος δράσης θα έχει πλέον διευρυνθεί και θα μπορούμε να συνεχίσουμε έναν δικό μας. Από’ κει και πέρα, αφού το υπόδειγμα μας δώσει ένα ένασμα, η έμπνευση μας πηγαινει μακρύτερα. Το βιβλίο μαγειρικής είναι κάτι τελείως διαφορετικό από το εγχειρίδιο. Για κάθε πιάτο που φτιάχνω, “διεκδικώ” κι ένα μικρό κομμάτι της κουζίνας. Ο συνδυασμός μεταξύ ενός βιβλίου μαγειρικής και ενός εξαιρετικά μεταμορφώσιμου υλικού ανοίγει έναν νέο χώρο δράσης. Συμπεραίνουμε λοιπόν πως το “cookbook” έχει στόχο να κάνει τους ανθρώπους να συμμετέχουν στην διαδικασία. Να προσελκύσουν με προσοχή, να αυξήσουν τη συνείδηση, να εκπαιδεύσουν δεξιότητες, να δείξουν τι είναι δυνατό και να “χαμηλώσουν το κατώφλι” σε αυτόν το χώρο δράσης.

[πηγή von Busch, Otto (2008), *FASHION-able, hacktivism and engaged fashion design*, Σουηδία: University of Gothenburg]

Εδώ εισάγεται η έννοια του *χακτιβισμού*: είναι η συγχώνευση μεταξύ του πολιτικού ακτιβισμού και του *hacking*. Το *hacking* είναι η τροποποίηση συστημάτων, προγραμμάτων ή συσκευών με σκοπό αυτά να δώσουν σε περισσότερες χρήστες πρόσβαση σε χώρους δράσης που διαφορετικά δεν θα ήταν διαθέσιμοι. Αυτά τα νέα περάσματα και οι χώροι μοιράζονται μέσα στην κοινότητα για να τα αξιοποιήσουν περαιτέρω και τα άλλα άτομα. Μια κριτική αλλά και παιγνιώδης δραστηριότητα που περιστρέφεται γύρω από μια DIY προσέγγιση των μέσων για την αλληλεπίδρασή μας με τον κόσμο, παρακάμπτοντας ανεπιθύμητους περιορισμούς και συστήματα ελέγχου που προτείνονται από άλλους. Είναι με αυτή την έννοια το "χρωματίζω έξω από τις γραμμές". Πρόκειται για το "ξύσιμο της φαγούρας μου", αλλά με τη χρήση απροσδόκητων μεθόδων. Ο σκοπός είναι να βρούμε έναν δικό μας τρόπο, να ενθαρρύνουμε την εξερεύνηση, να κάνουμε την περιέργεια πράξη, αλλά και να το μοιραστούμε με άλλα άτομα για να βασιστούν σε αυτήν, κ.ο.κ..

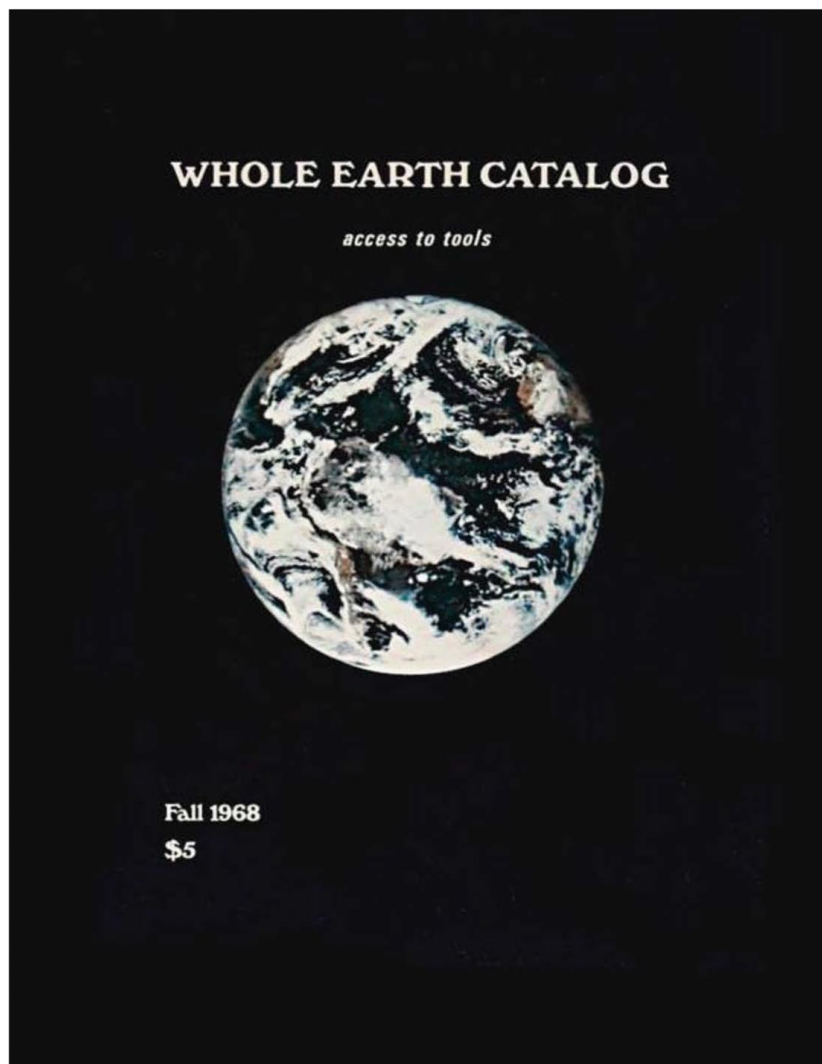
Brand, Stewart (1968-1998), "The Whole Earth Catalogue".

Μπορεί να θεωρηθεί ως το αρχέτυπο των βιβλίων μαγειρικής DIY,

ολοκληρωμένος οδηγός για τις μεθόδους και τα εργαλεία που είναι απαραίτητα για μια κομμουνιστική διαβίωση, μεθόδους για τα πάντα.

"Μείνετε πεινασμένα, μείνετε ανόητα".

[οπισθόφυλλο της έκδοσης του 1974]

Σκοπός είναι η συγκρότηση ή ενδυνάμωση μιας κοινότητας αλληλοφροντιστικών και αντιστασιακών τρόπων. Τα άτομα συντάσσονται μέσω του μοιράσματος, από τα κάτω για τα κάτω. Ως μοίρασμα της γνώσης αντιλαμβανόμαστε την διττή και ταυτόχρονη υπόσταση αυτού που μαθαίνεται, και επομένως παράγεται, ως αυτού που μαθαίνει και παράγει. Σκοπός μας δεν είναι, (ούτε) εδώ, να κατακτήσουμε γνώση και δεξιότητες. Αντιθέτως, ο τρόπος με τον οποίο προσεγγίζουμε την διερεύνησή μας σε υλικά, τεχνοτροπίες και ιδέες ακολουθεί την αρχή της μη αυτοτέλειας. Ως τέτοια ορίζουμε την πεποίθησή μας πως οτιδήποτε δημιουργούμε δεν είναι αυτοτελές.

Διαμορφώνεται έτσι ένα *αν-αρχείο* cookbooks χωρίς τέλος, το οποίο χρησιμοποιείται και εμπλουτίζεται από κάθε χρήστη. Ένα ενεργό ανοιχτό αρχείο που υφίσταται έξω από την ιεραρχική (πατριαρχική) ταξινόμηση των πραγμάτων. Το *αν-αρχείο* δεν μοιάζει με τον κορμό, κλαδιά και παρακλάδια της ορθολογικά δομημένης γνωσιακής αλληλουχίας, αλλά με το ριζωμα, το χαώδες και θηλυκά συνυπάρχον και αλληλεπιδραστικό. Δημιουργεί και δημιουργείται από την κοινότητα.

Ο *χειροτεχνιβισμός* (*craftivism*) είναι μια μορφή φεμινιστικού ακτιβισμού: τα άτομα που χειροτεχνούν αντιπαραβάλλουν τη ριζοσπαστική πολιτική δράση με τη γυναικεία χειροτεχνία. Η *χειροτεχνική τέχνη* (*craft-art*) γίνεται μια σύνθεση φανταστικών και υλικών εμπειριών που καθιστά δυνατή την επίκληση της αφής, της ζεστασιάς, της οσμής - κύριο ζητούμενο είναι η πολυαισθητηριακή εμπειρία.

“Λόγος και Ύφασμα” της Εύας Χειλαδάκη από την ΑΡΣΙΣ, φυλακές Κορυδαλλού και Θήβας, εργαστήρι με ανακυκλωμένα υλικά, φυλακισμένες γυναίκες ράβουν, σε έναν ελεύθερο χώρο έκφρασης, περισυλλογής, σύνθεσης, αναμνήσεων, θετικότητας, φαντασίας και δημιουργικής απόδρασης. Προσφέρει εισόδημα στις γυναίκες για τα έξοδα κατά την περίοδο έκτισης της ποινής [Κατερίνα Πούτου για την ηλεκτρονική εφημερίδα “η εποχή”, Κούκλες Πρέσβειρες Καλής Κοινωνίας, 2022]

3

ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Η παρασιτική παρέμβαση νοείται ως διττή. Η πρώτη παρασιτική παρέμβαση είμαστε εμείς, η κοινότητα που διαμορφώνουμε. Στο δίπολο κοινωνικής συγκρότησης *A - όχι A*, τα παράσιτα είναι τα *όχι A*, τα σώματα χωρίς αξία. Τα σώματα του περιθωρίου, τα υποκείμενα, δηλαδή, που υπάρχουν εκτός του πλαισίου που αξιολογεί κάποιες ζώες ως αξίες και κυρίαρχες. Τα σώματα τύπου *A* εξαπλώνονται χωρικά με την πρόφαση της ανάπλασης. Το αποτύπωμα του εξευγενισμού των γειτονιών οπλοποιείται από τα κάτω για τα κάτω: είναι το έναυσμα για την σύσταση μιας κοινότητας που διεκδικεί (πίσω) τον χώρο της. Η δεύτερη παρασιτική παρέμβαση βρίσκεται εδώ και αφορά την παρασιτική εναπόθεση στον αστικό ιστό των όσων παράγει η κοινότητα. Τα παράσιτα δημιουργούν παρασιτικές χωρικότητες οι οποίες διατυπώνουν χωρικά το μεταίχμιο νομιμότητας - μη νομιμότητας στο οποίο υπάρχουν τα σώματά μας. Ο αστικός χώρος θεωρείται ως κοινός τόπος, ως δικό μας πεδίο δράσης και διεκδίκησης. Εδώ, όπως και πριν, η χρηστικότητα είναι εκτός του πεδίου αναφοράς μας. Τα αντικείμενα που εναποτίθενται στην πόλη δεν είναι τίποτα και είναι τα πάντα, είναι ό,τι αποφασίζει το κάθε άτομο που θα συσχετιστεί μαζί τους.

YOMANGO, Ισπανία 2002, κίνημα τακτικής "απελευθέρωσης" των εμπορευμάτων στη μόδα, παροχή μεθόδων, ενεργητικότητα, κλοπή ως μορφή κοινωνικής ανυπακοής και άμεσης δράσης κατά των πολυεθνικών.

Αντιπύθεται σε ένα σύστημα κάμπτοντας τη δύναμή του, και ταυτόχρονα είναι αφοσιωμένο σε αυτό.

"Τολμήστε να επιθυμήσετε: το YOMANGO είναι το στυλ σας: ριψοκίνδυνο, καινοτόμο. Είναι

ο αρθρωτός πολλαπλασιασμός των δημιουργικών χειρονομιών.

Η πολιτική της ευτυχίας, της τοποθέτησης του σώματος πάνω απ' όλα.

Να είστε ευτυχημένα, προσβλητικά ευτυχημένα."

YOMANGO www.yomango.net **SUPER DISCOUNT 100%**

Con una lata de galletitas

1 CONSEGUI UNA BUENA LATA DE GALLETTITAS, DE ESAS QUE SUELEN USARSE COMO COSTUREROS.

2 AJUSTA TU TENIDO COMPLETO PARA EMPAREJARLO CON UNA BUENA LATA DE GALLETTITAS.

3 LOCALIZA LA ALABAMA EN TU PANTALÓN DE ESTE, CUELGALE UN BARRILETOS. **4** EN SU SIMPLE PRINCIPIO DE PISADA DE LOS BARRILETOS, TE PIEDRA DEJARON DE SONAR.

YOMANGO no es sólo música, ni ropa, ni libros...
 YOMANGO es todo lo que vos querés cuando vos querés.
 YOMANGO es tu estilo: arriesgado, siempre innovando para poner a tu alcance lo mejor de cada marca.
 Olvidate del dinero y las tarjetas.
 Sé vos mismo gratis.
 YOMANGO te acompaña en cada uno de tus gestos cotidianos, está con vos en tus mejores momentos. Ésos que no cuestan dinero.
 YOMANGO es una franquicia que te montás donde querés.
 YOMANGO está muy dentro tuyo.

Se trata de crear nuevos gestos que, en su repetir, abran nuevos mundos en los que habitar.

YOMANGO
 ¿La querés? La tenés.

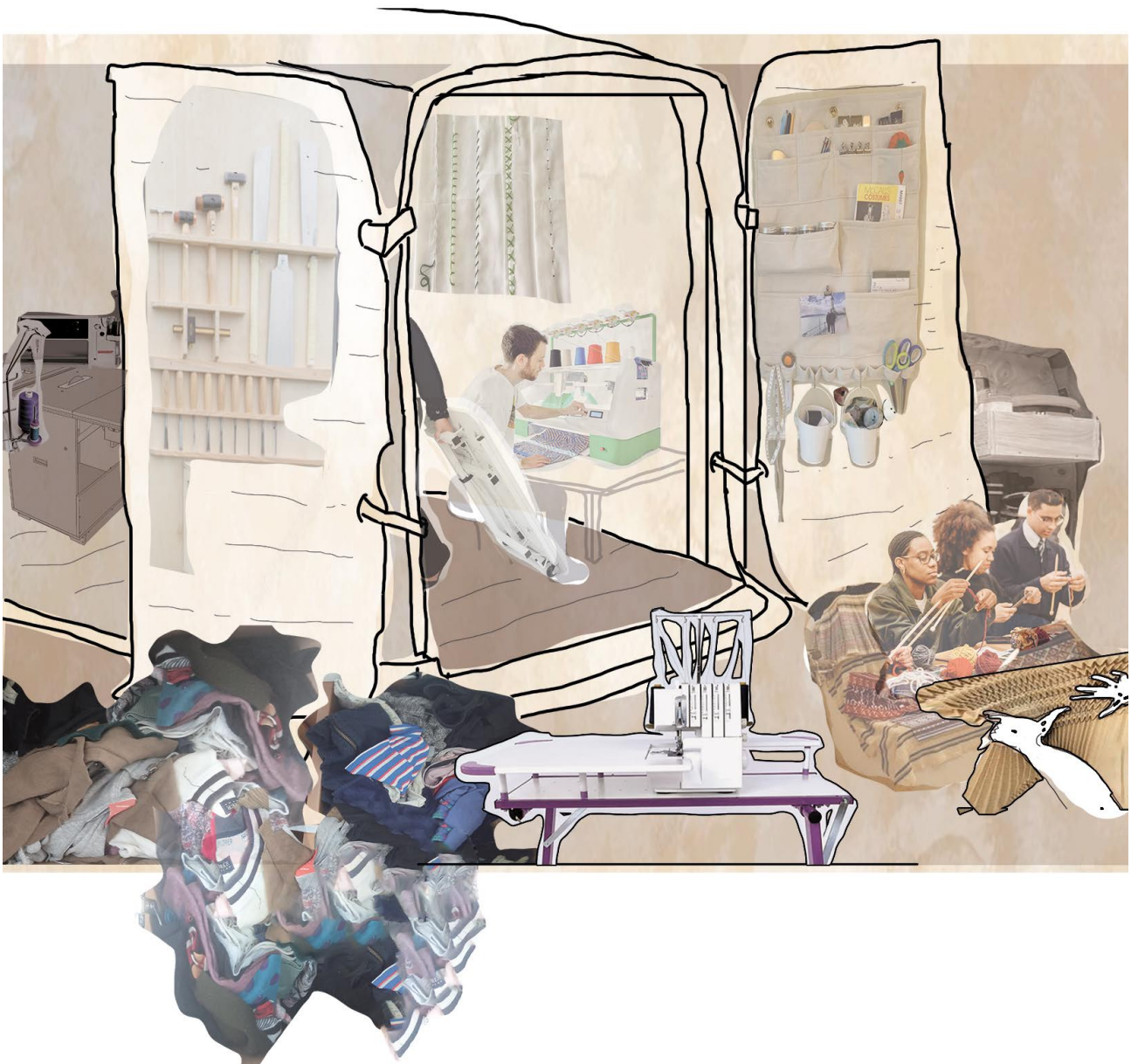

Αναφορές παρασιτικών παρεμβάσεων:

1. PARASITE, Michael Rakowitz
2. 3BOX, Malka, Παρίσι, προκατασκευασμένα διαμερίσματα για αντιμετώπιση προβλημάτων στέγασης. Αναφορά στις αυθέρετες προεκτάσεις μπαλκονιών.
3. Slums, 2010
4. Gaeta, Flavia Fiengo, 2015
5. Με επιθυμία της Νέας Υόρκης να μειώσει τις εκπομπές CO2 κατά 80% έως το 2050, προτείνεται εναλλακτικό ενεργειακό πλάνο με επεκτάσεις σε 3 κλίμακες.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ: Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΩΝ

Προτείνουμε τα παραπάνω ιδεώδη με σωματοποίηση σε ένα τροχοφόρο εργαστήριο που κινείται στους δρόμους των γειτονιών μας. Λειτουργεί συλλογικά, κοινοτικά και ανοιχτά σε κάθε άτομο που το αφορά. Γυρνά στις πόλεις, συλλέγει απορριφθέντα, μαθαίνει να τα χρησιμοποιεί, τροποποιεί και μετασχηματίζει. Δημιουργεί το αρχείο τεχνοτροπίας και ιδεών. Οτιδήποτε παράγεται εναποτίθεται πίσω στην πόλη την στιγμή της παραγωγής του.

Αυτά που ακολουθούν είναι η πρακτική εφαρμογή αυτού του εργαστηρίου με την ζύμωση μας στις ιδέες και πρακτικές που το συγκροτούν. Χρησιμοποιήσαμε δεξιότητες οικιακής και συλλογικής επεξεργασίας ινών ταυτόχρονα προσπαθώντας να διατηρούμε την προσέγγιση του παιχνιδιού.

ΣΟΥΡΟΜΑ

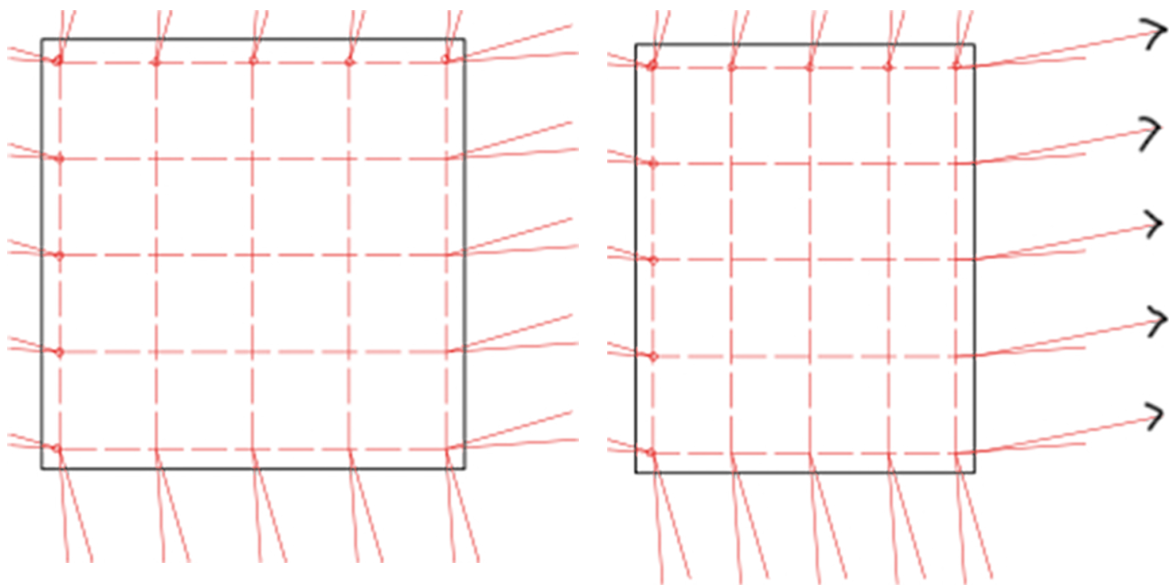
Στο Χέρι

*Βαμβακερό λευκό σεντόνι,
2 στρώσεις που παγιδεύουν ανάμεσά τους κάθετα
κλωστές/λωρίδες υφάσματος.
Ίσια γαζιά: το πάνω γίνεται με το φαρδύτερο ίσιο γαζι της μηχανής
και ενδιάμεση ένταση (5 εδώ, γενικά
ανάλογη με το είδος και πάχος υφάσματος).
Αφήνω ουρές στις κλωστές 5-10εκ., κάνω κόμπο αριστερά
και δεξιά τραβάω τη μία κλωστή για να σουρώσει,
κάνω κόμπο τις κλωστές δεξιά.*

Αυτός ο μετασχηματισμός θύμιζε το καπιτονέ, το γέμισμα και το παγίδευμα. Παρατηρήσαμε πως ήταν ιδιαίτερα χρηστικός, εύκολος, γρήγορος και αποτελεσματικός. Θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε κάποιο οικιακό αντικείμενο όπως ένα μαξιλάρι (θυμίζει μάλιστα κρόσια) ή για την ενίσχυση ενός στοιχείου ως "κολλάρισμα" ή "boning"-οπλισμό. Για παράδειγμα, σε μια φούστα ως εσωτερικό κρινολίνο που της δίνει βάρος και διατηρεί τη μορφή της.

Το σούρωμα που συμβαίνει παράλληλα με το παγίδευμα των νημάτων θυμίζει τα εργαλεία που θα χρησιμοποιούνταν για τον σχηματισμό της φούστας σύμφωνα με την μορφή του σώματος. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μάλιστα το σούρωμα επιλεκτικά προκαλώντας τρισδιάστατες μεταβολές στην συμπεριφορά του τελικού υφάσματος: όπου σουρώνω δημιουργώ κυματισμούς κι όπου διακόπτω γεφυρώνω τους διαδοχικούς κυματισμούς.

*2 στρώσεις: κίτρινο λινό πάνω σε βαμβακερό σεντόνι.
Κανάβος φαρδύτερων γαζιών με μέση ένταση στη μηχανή .
Σουρώνω όπως στο πάνω δείγμα (και στις 2 διευθύνσεις).*

Σουρώνοντας χειροκίνητα αποκτώ τον απόλυτο έλεγχο, μπορώ να εφαρμόσω πρόθεση στην κυρτότητα του υφάσματος. Οι διπλή διαστρωμάτωση προσφέρει πρόσθετη σκληρότητα και ανθεκτικότητα στο υλικό, και άρα εντονότερα ύψη και βάθη στο τελικό αποτέλεσμα. Όσο πιο άκαμπτο το υλικό, τόσο μεγαλύτερη αντοχή στην μορφή του θα έχει το προϊόν.

Το σουρώμα στο χέρι απαιτεί σίγουρα μεγαλύτερη προσοχή και χρόνο, όμως κρίνεται απαραίτητο σε μερικές διαδικασίες. Υπάρχει μάλιστα η συνηθέστερη παραλλαγή του όπου γαζώνουμε δύο (αντί ενός) διαδοχικά γαζιά για κάθε οδηγό του κανάβου. Πολύ συχνά όταν σουρώνουμε ένα ύφασμα θέλουμε να ασφαλίσουμε την μορφή του. Για παράδειγμα, φορώντας ένα ένδυμα με σουρωμένα στοιχεία δεν γίνεται αυτά με την κίνηση μας να μεταβάλλονται. Έτσι λοιπόν χρησιμοποιείται το διπλό διαδοχικό γάζωμα των αξόνων και η 1 κλωστή κάθε γαζιού τραβιέται εκατέρωθεν (Πχ.: πρώτο γαζι τραβώ την δεξιά κλωστή, δεύτερο γαζι τραβώ την αριστερή).

Μηχανής

Σούρωμα μηχανής σε κάναβο, 1 στρώση βαμβακερό σεντόνι.

Στη μεγαλύτερη ένταση της μηχανής και με το φαρδύτερο γαζί γαζώνω πρώτα όλα τα οριζόντια και μετά όλα τα κατακόρυφα.

Θα δεις όταν γαζώσεις στη δεύτερη διεύθυνση ότι η μηχανή "μασάει" λίγο το ήδη σουρωμένο ύφασμα. Δεν θα τεντώσεις τελείως το ύφασμα, θα το αφήσεις να το "μασήσει" ωστέ να μην τεντωθούν οι σούρες που υπάρχουν ήδη.

Στο τέλος γαζώνω περιμετρικά με κοντό γαζί (1 για εμάς) για να διατηρηθούν οι σούρες. Σε αντίθεση με το σούρωμα στο χέρι που είναι πιο σταθερό αυτές οι σούρες μου δίνουν τη δυνατότητα να τις μετακινήσω και επανατοποθετήσω.

Δείγμα (2), που θα ακολουθήσει, σε μεγαλύτερο κάναβο από (1)

Το δείγμα (1) έγινε σε κάναβο ίδιων διαστάσεων με το αμέσως προηγούμενο δείγμα διπλής διαστρωμάτωσης σουρώματος στο χέρι.

Τα σημεία παρατήρησης ήταν η ακαμψία και η κατανάλωση χρόνου.

Οπότε αφαιρούμε την μία διαστρωμάτωση και μηχανικοποιούμε το σούρωμα για εξοικονόμηση χρόνου. Προσθέτοντας το τελικό περιμετρικό γαζί για την ασφάλιση του μετασχηματισμού περιορίζουμε την μεταβλητότητα μέσα σε αυτό το όριο. Το δείγμα δείχνει αρκετά σταθερό. Μια προσθήκη θα μπορούσε να είναι το περιμετρικό γάζωμα ρελιού (δύο γαζιά) για την εξασφάλιση της σταθερότητας του ορίου.

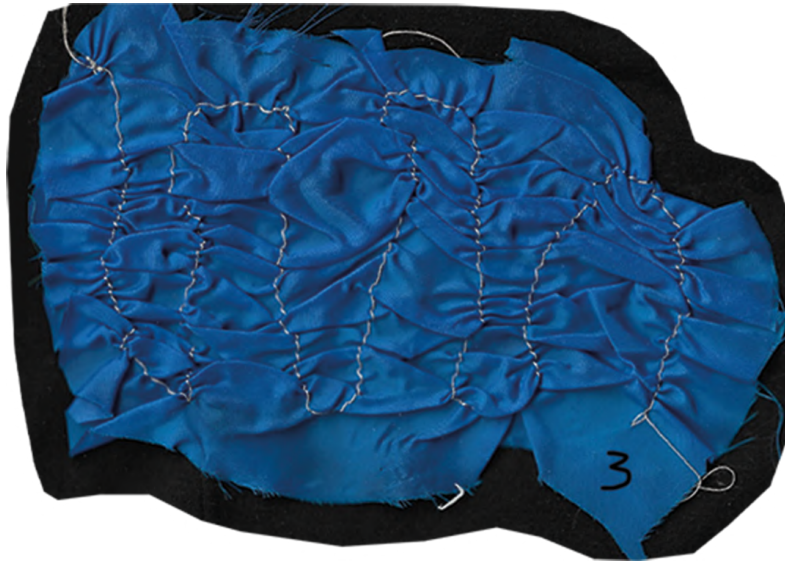

δείγμα (2) μεγαλύτερου κανάβου [κανάβος (1)*1,5]

Το συγκεκριμένο δείγμα δημιουργήθηκε για να αντιμετωπιστεί το αμήχανο “μάσημα” της μηχανής στις μικρότερες διαστάσεις κανάβου.

Συμπερασματικά αποδείχθηκε πράγματι πιο χρηστικό το δείγμα (2), παρόλα αυτά δεν παρατηρήθηκε καμία επιπρόσθετη σταθεροποίηση του σουρώματος, παρά τις προσδοκίες μας. Η σκέψη μας ήταν πως περιορίζοντας το “μάσημα” θα αποκτούσε το σουύρωμα σαφέστερη πρόθεση και γαζώνοντας μία επιφάνεια ανά φορά θα σήμαινε μεγαλύτερη σταθερότητα στο τελικό προϊόν.

Καταλάβαμε ότι αυτό δεν ίσχυε και πως η λύση ήταν η αποδοχή αυτής της αμηχανίας στο “μάσημα”. Μάθαμε πως αυτό μπορεί να γίνει εσκεμμένα, ελεγχόμενα και πως δεν είναι μόνο ένδειξη λανθασμένου χειρισμού.

*Σούρωμα μηχανής σε τεθλασμένη,
έτσι καλύπτω σε συνέχεια και τις 2*

διευθύνσεις και λύνω το πρόβλημα του "μασήματος"

(3) αδιάβροχο συνθετικό ύφασμα ραμμένο με την εξωτερική επιγάνεια προς τα πάνω. Η εσωτερική επιφάνεια κολλούσε στην πλάκα της μηχανής και δεν γλιστρούσε το ύφασμα.

Μετά από τα βαμβακερά δείγματα θελήσαμε να πειραματιστούμε και με άλλες συνθέσεις. Για την ενίσχυση της σταθερότητας και ακαμψίας σκεφτήκαμε να δοκιμάσουμε το αδιάβροχο ύφασμα.

Αυτό που δεν προβλέψαμε ήταν πόσο όσο πιο άκαμπτο το υλικό τόσο πιο δύσκολο θα ήταν το σούρωμα. Επίσης, τα συνθετικά υφάσματα όπως το αδιάβροχο αποκτούν τρύπες στο γάζωμα. Αυτές οι τρύπες δεν μπορούν μετά να αφαιρεθούν ή να καλυφθούν με άλλες ίνες του υφάσματος. Το υφαντό επικαλύπτεται με μια αδιαβροχοποίηση που "κολλά" όλες τις ίνες του σε μια νέα ενιαία επιφάνεια. Όταν διακόψουμε αυτή την επιφάνεια θα μπορέσουμε να την επαναφέρουμε στην αρχική της κατάσταση μόνον επαναλαμβάνοντας αυτήν την διαδικασία αδιαβροχοποίησης. Το υλικό δεν προβλέπεται να υπομένει χειρισμός όπως αυτός. Τρυπώντας το το αποδυναμώνουμε και σουρώνοντας τοποθετούμε ακόμη μεγαλύτερη τάση στα σημεία εκείνα.

Συμπερασματικά ο χειρισμός αυτός θα μπορούσε να εφαρμοστεί σε μεγαλύτερη κλίμακα στο συγκεκριμένο ύφασμα ώστε να μειώσουμε τις δρώσες τάσεις.

Ίδια διαδικασία

(4) συνθετικό σατέν: πολύ γρήγορο και χωρίς τεχνικά προβλήματα, εκτός του ότι είναι πιο δύσκολο να υπολογίσεις τις διαστάσεις του τελικού δείγματος γιατί η διαδικασία είναι αρκετά ακατάστατη.

Η πρώτη μας σκέψη κοιτώντας το τελικό προϊόν είναι πως το ύφασμα αυτό είναι ιδανικό για για αυτόν τον χειρισμό.

Η γυαλάδα του πολλαπλασιάζει την επίδραση της σατέν ποιότητας οπτικά και απτικά. Σε δεύτερη διερεύνηση όμως μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι η χρήση της σατέν ποιότητας "ισοπεδώνει" την επίδραση του χειρισμού. Τόσο η αντανάκλαση του φωτός όσο και η μαλακότητα του σατέν δεν βοηθούν στην δημιουργία ενός σταθερότερου δείγματος. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι ο χειρισμός μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αναλογία με την ποιότητα που θέλουμε να αναδείξουμε.

Με Περιβλημα (encasing)

2 στρώσεις γαλάζιου βαμβακερού υφάσματος
(1)

Βάζω στη μηχανή ποδαράκι για φερμουάρ.

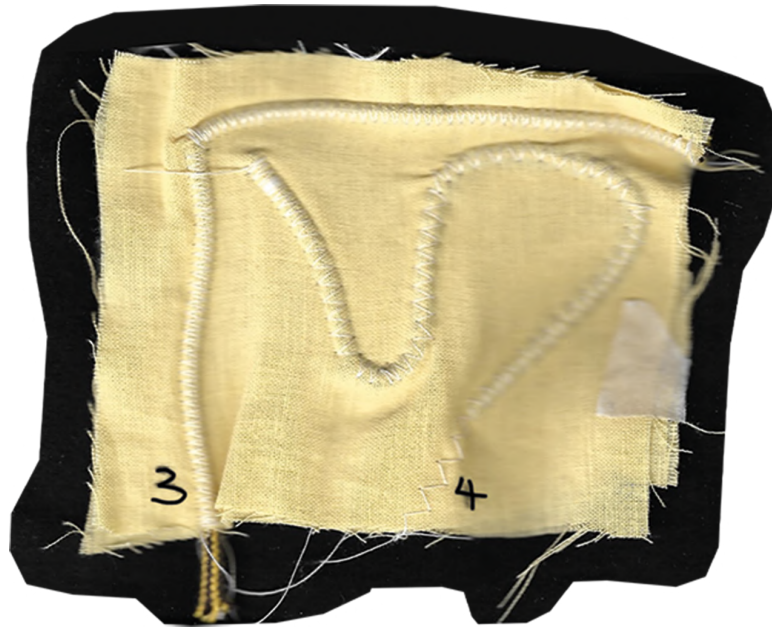
Ραφή εκατέρωθεν με το κορδόνι στην τελική του θέση:
γρήγορο, ok αποτέλεσμα, έχει ζάρες και ατέλειες λόγω του ότι το ποδαράκι δεν
μπορεί να πατήσει αρκετά σταθερά και κοντά στο κορδόνι.

(2)

Βάζω το κλασικό ποδαράκι, γαζώνω τη θέση στην οποία θα περάσω το κορδόνι και
το περνώ μετά:

ήταν δύσκολο με πιο μαλακά ή ελαστικά κορδόνια, αλλά έχει πολύ πιο ομοιόμορφο
τελικό αποτέλεσμα.

Σε βιομηχανική ραπτομηχανή πιθανότατα δεν θα είχαμε προβλήματα στο δείγμα (1),
αλλά αφού δουλεύουμε σε οικιακή ραπτομηχανή συνιστάται η μέθοδος του δείγματος
(2) που μας δίνει συνεπέστερο αποτέλεσμα.

*2 στρώσεις κίτρινου λινού,
ανάμεσα τοποθετώ κορδόνι παπουτσιού σε 2 τμήματα [(3)&(4)] και το καρφισώνω
για να σταθεροποιηθεί όσο ράβω,
γαζί zig-zag σε πλάτος ανάλογο με το πλάτος του κορδονιού και σε μήκη 2-4, ανάλογα
με το πόσο σταθερό θες να είναι. Όσο πιο μακρύ είναι το γαζί, τόσο πιο εύκολα
κινείται το κορδόνι και σουρώνεται το ύφασμα.*

*Μας θύμησε παιχνίδι σκύλου ή μέρος διαδραστικού αισθητηριακού παιχνιδιού.
Το (3) επεκτείνεται πέρα από το ένα άκρο του υφάσματος και στο άλλο άκρο ράβεται
μπρος-πίσω και σταθεροποιείται.
Το (4) έχει ελεύθερα και τα δύο άκρα.*

Με τις δύο παραλλαγές (3) & (4) δοκιμάζουμε το περίβλημα σε διαφορετικές γεωμετρίες και τοποθεσίες. Με δύο ελεύθερα άκρα μπορούμε να σουρώσουμε από δύο σημεία.

Με ένα ελεύθερο άκρο μπορούμε να σουρώσουμε από ένα άκρο και να έχουμε όμως σταθεροποίηση από το ασφαλές άκρο.

Με το zig zag εξοικονομούμε χρόνο και μάλλον καταναλώνουμε την ίδια ποσότητα κλωστής με το γαλάζιο δείγμα. Αυξάνονται οι πιθανότητες να γαζώσουμε καταλάθος πάνω στο κορδόνι λόγω κεκτημένης ταχύτητας.

Το κανάλι που δημιουργείται είναι πιο εύθραυστο-προσωρινό απ' ότι του γαλάζιου δείγματος. Αρκεί να σπάσει ένα σημείο της κλωστής- πράγμα που μπορεί να γίνει εύκολα ακόμη και κατά τη διάρκεια του σουρώματος. Αν χρησιμοποιούσαμε μεγαλύτερη πυκνότητα (μήκος) γαζιού θα διασφαλίσαμε μεγαλύτερη ασφάλεια και θα θυσιάζαμε περισσότερη ποσότητα κλωστής.

1 στρώση κίτρινου λινού,

συνθετικό κορδόνι σε διάφορα τμήματα σε αλληλοτομίες.

Ράβω κάθε κορδόνι ξεχωριστά με zig-zag στα ίδια χαρακτηριστικά με το προηγούμενο δείγμα. Το περνώ από τη μηχανή με το ύφασμα κάτω και το κορδόνι πάνω. Αφήνω άκρα σε επέκταση για να μπορώ να τα τραβήξω και να σουρώσω το ύφασμα. Κατάλαβα ότι στις αλληλοτομίες θα πρέπει είτε να:

-έχω ήδη καρφίτσωμένα τα κορδόνια και να μην γαζώσω πάνω από τους κόμβους
-“απενεργοποιήσω” κάποιους κόμβους και άρα το ύφασμα να σουρώνεται σε συγκεκριμένα σημεία.

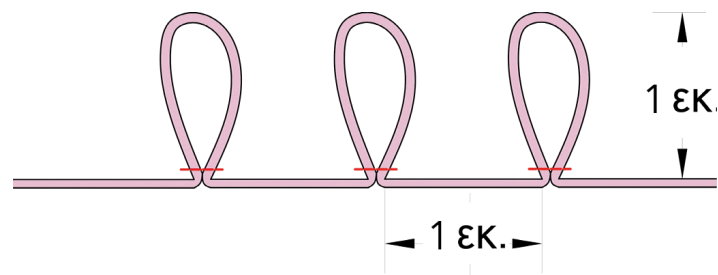
(1) πάνω επιφάνεια

(2) κάτω επιφάνεια

Αφαιρούμε την δεύτερη διαστρωμάτωση για εξοικονόμηση υλικού και διαπιστώνουμε πως μία επιφάνεια αρκεί για την μέθοδο με ζιγκ-ζαγκ.

Οι κόμβοι απαιτούν σχεδιασμό προηγούμενο του γαζώματος.

ΠΕΝΣΕΣ (tucks)

Πένσες “καρφίτσα” (pin tucks) σε ροζ βαμβακερό ύφασμα.
Κάθε πένσα ράβεται ξεχωριστά με ένα κατακόρυφο ίσιο γαζί μήκους και έντασης
ανάλογων με το ύφασμα.

Απαιτούν σχεδιασμό (“μαρκάρισμα”) στο ύφασμα και σιδέρωμα στην επιθυμητή θέση
πριν το γάζωμα για μεγαλύτερη συνέπεια.

*Γαλάζιο βαμβακερό:
γεμισμένες με γέμισμα πολυεστέρα εκ των υστέρων.*

Το γέμισμα πολυεστέρα αποδείχθηκε μη χρηστική επιλογή όντας πολύ εύπλαστο. Με οποιοδήποτε γέμισμα επιλεγθεί θα είναι χρήσιμη κάποια σταθεροποίηση των άκρων της πένσας. Αυτό μπορεί να είναι εγκάρσιο ή διαμήκες. Το διαμήκες διατηρεί την καθ' ύψος προέκταση της πένσας ενώ το εγκάρσιο σταθεροποιεί την πένσα στην επιφάνεια του δείγματος.

Γκρι λινό:

ακανόνιστες, με ελεύθερο καμπύλο γάζωμα και εναλλασσόμενο ύψος.

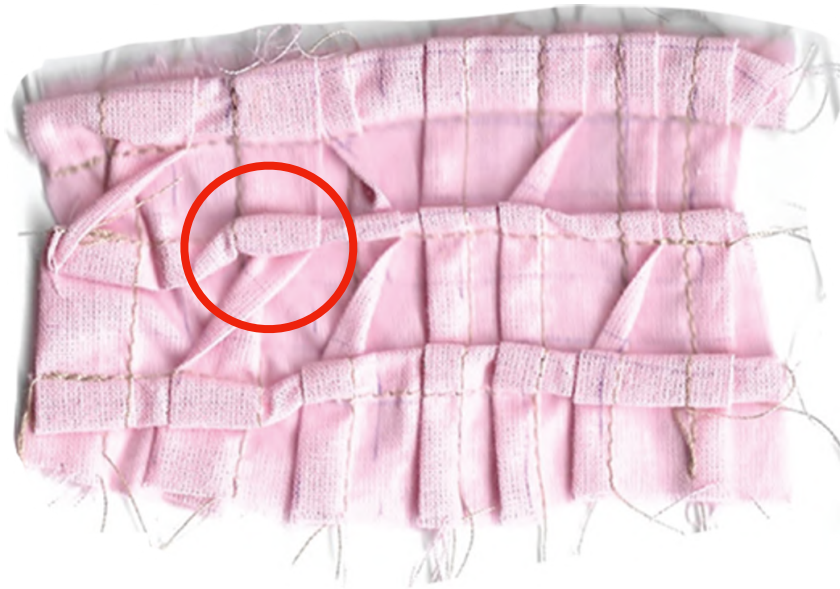
Δοκιμές διαφορετικών ειδών γαζιών (ίσιο, ίσιο σε μορφή zig-zag, zig-zag).

Θα δεις ότι στις απότομες εναλλαγές ύψους μίας πένσας το ύφασμα τραβιέται πολύ και σκίζεται.

Οι πένσες αυτές δεν απαιτούν προσχεδιασμό καθώς διαμορφώνονται επιτόπου σε τεθλασμένες..

Οι εναλλαγές ύψους δημιουργούν τόσο εντονότερη αίσθηση βάθους στο δείγμα όσο και διακυμάνσεις στην αίσθηση της υφή.

Συμπεραίνουμε πως το χρηστικότερο είδος γαζιού παραμένει το ευθύ σε τεθλασμένη τροχιά, αφού αποφεύγοντας την απότομη εναλλαγή ύψους (που δημιουργεί και η γωνία του ζιγκ-ζαγκ γαζιού) δεν τοποθετείται περιττή τάση στα σημεία του γαζώματος.

*Πένσες κατακόρυφες και οριζόντιες διαφόρων υψών σε ροζ βαμβακερό ύφασμα.
Ράβοντας τις οριζόντιες πένσες δοκίμασα να διπλώνω τις κατακόρυφες στους
κόμβους όπως φαίνεται στην κυκλωμένη περιοχή, είτε προς τα αριστερά είτε προς
τα δεξιά.*

Μπορούμε να δημιουργήσουμε αυτό το δείγμα είτε με προσχεδιασμό και σιδέρωμα, είτε χωρίς αν θέλουμε να εντάξουμε και εναλλαγές υψών σε τεθλασμένη. Στο συγκεκριμένο προϊόν γαζώσαμε κατακόρυφα και άρα προηγήθηκε σχεδιασμός και σιδέρωμα μια φορά για τις οριζόντιες και άλλη μια για τις κατακόρυφες πένσες. Το "τσάκισμα" των πρώτων πενσών δημιουργεί εσοχές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως τσέπες. Επίσης τσέπες-φακέλους δημιουργεί η διατήρηση της κατεύθυνσης δύο διαδοχικών οριζόντιων πενσών.

Ακανόνιστες και κεκλιμένες πένσες στις 2 διευθύνσεις σε γκρι λινό ύφασμα.

Οι συγκεκριμένες πένσες υπό κλίση είναι και οι πένσες που συναντάμε συχνότερα σε ενδύματα (darts) και χρησιμοποιούνται για την διαμόρφωση τους σύμφωνα με τις καμπύλες ενός σώματος. Για παράδειγμα συναντώνται στην διαμόρφωση στον θώρακα, στην μέση και την περιφέρεια ή στα άκρα.

Εξυπηρετούν στην ομαλή αύξηση ή μείωση της επιφάνειας υφάσματος ανάλογα με την κατεύθυνση της κλίσης.

Κίτρινο λινό:

(1)

Πένσες κεκλιμένες από 1-0εκ. (darts) αντίστροφες στην ίδια διεύθυνση. Δημιουργεί κυρτή επιφάνεια που με τις δύο εγκοπές γίνεται σχετικά επίπεδη.

(2)

Δίκτυο ακανόνιστων κεκλιμένων και μη πενσών σε αλληλοτομίες.

Σε αυτό το δείγμα χρησιμοποιήθηκαν δύο σειρές κεκλιμένων πενσών τοποθετημένες αντιδιαμετρικά η μία από την άλλη. Στην επιφάνεια που παρεμβάλλεται ανάμεσα στις δύο σειρές έχουμε το μέγιστο ύψος στον άξονα z και την μέγιστη καμπυλότητα. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε ένα πολύ εφαρμοστό άκαμπτο ένδυμα.

Προσπαθήσαμε να τροποποιήσουμε το δείγμα με σκοπό να μειώσουμε αυτό το ύψος και την καμπυλότητα. Ο απλούστερος τρόπος να επιτευχθεί αυτό είναι να δημιουργήσουμε εγκοπές κάθετες στην κατεύθυνση της κυρτότητας (πάνω & κάτω στο δείγμα).

Λόγω της απότομης κυρτότητας που δημιουργήθηκε από τις κλίσης και την πυκνότητα των πενσών οι δύο εγκοπές δεν αρκούν για να μεταβάλλουν την επιφάνεια ξανά σε επίπεδη- αφού η κάθε εγκοπή αναλογεί σε μία πένσα.

Αν είχαμε αρκετά μεγάλη απόσταση ανάμεσα στις δυο σειρές πενσών ώστε να χωρέσουν τρεις πένσες πάνω & τρεις κάτω (συνολικά ίσες σε αριθμό με τις πένσες των σειρών και διαμοιρασμένες ανάλογα) τότε πιθανότατα θα εξουδετερώναμε την κυρτότητα.

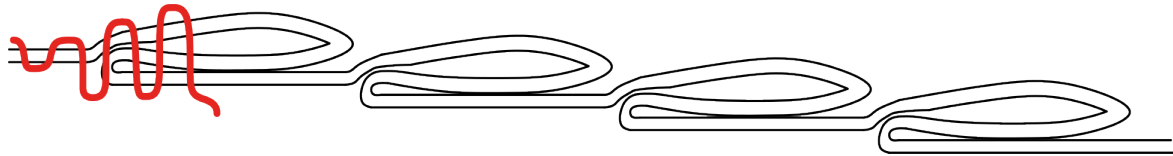
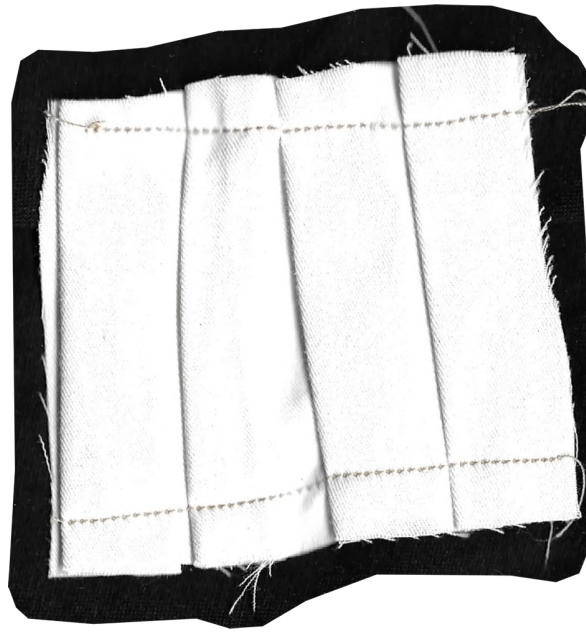
Κίτρινο λινό:
(2)

Δίκτυο ακανόνιστων κεκλιμένων και μη πενσών σε αλληλοτομίες.

Αντίστοιχα με το δείγμα (1) η θέση και το ύψος της κάθε πένσας μπορεί να καθοριστεί ανάλογα με το επιθυμητό αποτέλεσμα: αν θέλουμε δηλαδή κυρτότητα στην τελική επιφάνεια ή αν θέλουμε να είναι επίπεδη με υφή μόνον καθ' ύψος.

Η αρχική επιφάνεια υφάσματος του δείγματος ήταν ορθογωνικού σχήματος και λόγω των αλληλοτομιών απέκτησε διαφορετική μορφή σε κάτοψη.

ΠΙΕΤΕΣ (pleats)

Κανονικές πιέτες “μαχαίρι” (knife pleats) σε λευκό βαμβακερό σεντόνι.
Το ύφασμα τσακίζεται και σιδερώνεται όπως φαίνεται στο στο σχέδιο και ύστερα
γαζώνεται στα δύο παράλληλα άκρα.

Συναντάμε αυτό το είδος πιέτας συχνά στην ένδυση, συνήθως σε φούστες, με πλάτος 0,5-2 εκ.

Αυτό που τις διαφοροποιεί από τις απλές πένσες “καρφίτσα” είναι το γεγονός ότι διατηρούν την εσοχή τους ελεύθερη και ότι γαζώνονται μαζικά και παράλληλα με την κατεύθυνση τους. Επίσης το σιδέρωμα τους είναι πολύ γρηγορότερο και ευκολότερο. Χρησιμοποιούνται εξίσου για να μειώσουν ή να αυξήσουν ομαλά το μέγεθος επιφάνειας του υφάσματος (αν τοποθετηθούν μόνο στο ένα άκρο).

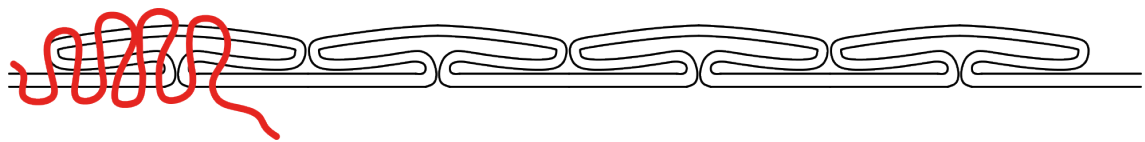

Ανεστραμμένες: μία πάνω και μία κάτω σε αντίθετη διεύθυνση.

Σχεδιάζουμε, σιδερώνουμε και γαζώνουμε τις πιέτες στο ένα άκρο και ύστερα εφαρμόζουμε την ίδια διαδικασία στην αντίστροφη κατεύθυνση για το άλλο άκρο. Αυτές οι πιέτες λοιπόν απαιτούν σταθεροποίηση και στα δύο άκρα και άρα δεν χρησιμοποιούνται στην ένδυση για την ομαλή μείωση του μήκους του άκρου υφάσματος.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την μείωση μήκους και των δύο άκρων και, δηλαδή, να αξιοποιηθεί το κέντρο του χειρισμού για να υποδεχθεί κάποια προεξοχή του σώματος.

Μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν σε διαφορετικά μεγέθη. Για παράδειγμα, στο κάτω άκρο να έχουν μέγεθος 1 εκ. Και στο πάνω 2 εκ.. Έτσι θα επιτευχθεί διαφορετική μορφολογία αλλά θα διατηρηθεί το τελικό ίσο μήκος των δύο άκρων.

Πιέτες κουτί (box pleats) σε λευκό βαμβακερό σεντόνι.
Το ύφασμα τσακίζεται και σιδερώνεται όπως φαίνεται στο σχέδιο και ύστερα
γαζώνεται στα δύο παράλληλα άκρα.

Πιο χρονοβόρες στην προετοιμασία τους από τις απλές πιέτες.
Εξίσου συχνά συναντώνται στην ένδυση, συνήθως σε φούστες, με πλάτος μεγαλύτερο
από των απλών πιετών καθώς μία πιάτα κουτί μπορεί να ισοδυναμεί με δύο απλές
πιέτες.
Συναντώνται και με αποστάσεις μεταξύ στην διαδοχή τους.

Ανεστραμμένες: μία πάνω και μία κάτω σε αντίθετη διεύθυνση.

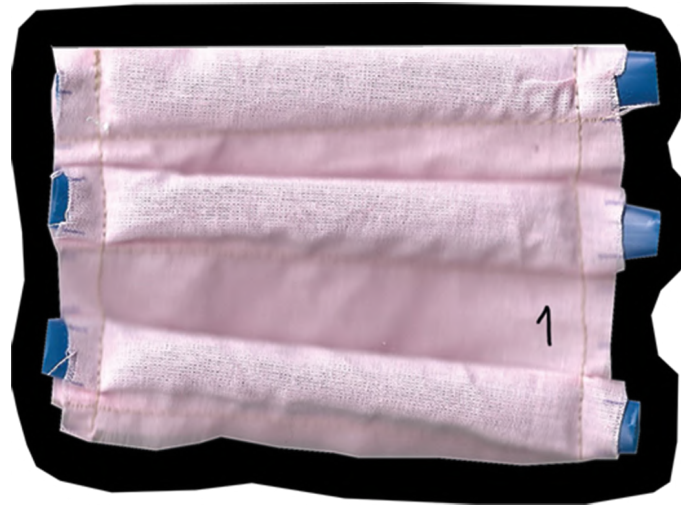
Σχεδιάζουμε, σιδερώνουμε και γαζώνουμε τις πιέτες στο ένα άκρο και ύστερα εφαρμόζουμε την ίδια διαδικασία στην αντίστροφη κατεύθυνση για το άλλο άκρο.

Αυτές οι πιέτες λοιπόν απαιτούν σταθεροποίηση και στα δύο άκρα και άρα δεν χρησιμοποιούνται στην ένδυση για την ομαλή μείωση του μήκους του άκρου υφάσματος.

Όπως και οι ανεστραμμένες απλές πιέτες, μπορούν κι αυτές να χρησιμοποιηθούν για την μείωση μήκους και των δύο άκρων και, δηλαδή, να αξιοποιηθεί το κέντρο του χειρισμού για να υποδεχθεί κάποια προεξοχή του σώματος.

Μπορούν εξίσου να χρησιμοποιηθούν σε διαφορετικά μεγέθη. Για παράδειγμα, στο κάτω άκρο να έχουν μέγεθος 1 εκ. Και στο πάνω 2 εκ.. Έτσι θα επιτευχθεί διαφορετική μορφολογία αλλά θα διατηρηθεί το τελικό ίσο μήκος των δύο άκρων.

Παραλλαγές

(1)

Πένσες σε απόσταση (*spaced pleats*) γεμισμένες: ροζ βαμβακερό ύφασμα με πένσες “καρφίτσα” (*pin tucks*) ύψους 1εκ. που στη συνέχεια γεμίζονται με πλαστικά καλαμάκια και μετά γαζώνονται προς μία κατεύθυνση σαν πιέτες με μεταξύ τους αποστάσεις 2εκ.

Σε αυτό το δείγμα βλέπουμε τις πένσες σε αποστάσεις (όπως προαναφέρθηκαν) και αυτή τη φορά γεμισμένες.

Λόγω του γεμίσματος εξυπηρέτησε το να επιλέξουμε πένσες έναντι πιετών, γιατί δημιουργούν περικλειστο χώρο για την γέμιση.

Το πλαστικό καλαμάκι είναι ένα εύκαμπτο, λεπτό και ελαφρύ υλικό. Αυτά τα χαρακτηριστικά του ήταν σημαντικά στο να μπορέσει να τσακιστεί και να γαζωθεί.

Στις πένσες με γέμιση αυτού του τύπου δεν εξυπηρετεί το σιδέρωμα.

(2)

Πένσα ανεστραμμένη και σε απόσταση (*spaced out knife pleat*):
ροζ βαμβακερό με μία πένσα γεμισμένη με πλαστικό καλαμάκι και ύστερα
ανεστραμμένα τα άκρα της (ένα πάνω κι ένα κάτω σε αντίθετη διεύθυνση)
Λόγω του ότι είναι πένσα και όχι πιέτα οι αντίθετες διευθύνσεις δίνουν κυρτότητα
στο ύφασμα. Ειδικά με τη γέμιση του καλαμακιού που είναι τόσο άκαμπτο ήταν
δύσκολο να ραφτεί χωρίς κάποια εγκοπή. Κάναμε δύο εγκοπές στο τέλος κοντά στα
άκρα (μία σε κάθε άκρο) για να δούμε αν θα κάθεται επίπεδο το καλαμάκι, αλλά δεν
έγινε.

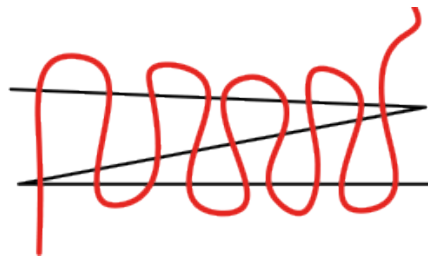
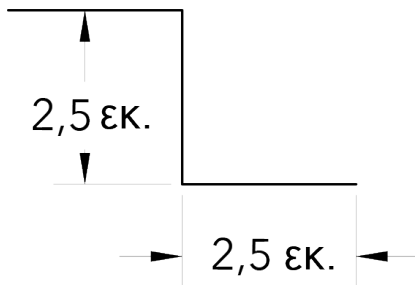
Η γέμιση του καλαμακιού αυτή τη φορά δεν επαρκούσε σε ελαστικότητα ώστε να δημιουργήσει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Επίσης το μήκος της πένσας είναι καθοριστικό για το είδος γέμισης.

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την ίδια γέμιση σε μεγαλύτερο μήκος (*2 ή *3) και να γίνει πολύ ευκολότερη η διαδικασία.

Παρόλα αυτά όμως χρειαζόμαστε μια γέμιση πολύ ελαστικότερη και εύπλαστη, όπως γέμιση πολυεστέρα.

Χειρισμός "Z"

σε βαμβακερό λευκό ύφασμα αραιότερης ύφανσης.
Στην λάθος πλευρά του υφάσματος σχεδιάζεις το "Z" με ορθές γωνίες όπως φαίνεται στο σχέδιο (σε όποια διάσταση θες, με ίσες τις 3 πλευρές του, ή και σε παραλλαγές).
Θα τσακίσεις το ύφασμα σε αυτές τις 3 ακμές και θα το ράψεις με ίσιο γαζί.

Αυτός ο χειρισμός είναι πολύ απλός και γρήγορος στην εκτέλεση.
Για Καθαρότερο αποτέλεσμα το "Z" μπορεί να σιδερωθεί πριν το γάζωμα. Μετά το γάζωμα μπορούμε επίσης να σιδερώσουμε αν θέλουμε τσάκιση. Αν δεν σιδερώσουμε ο "φιόγκος" που δημιουργείται θα διατηρήσει το ύψος του.

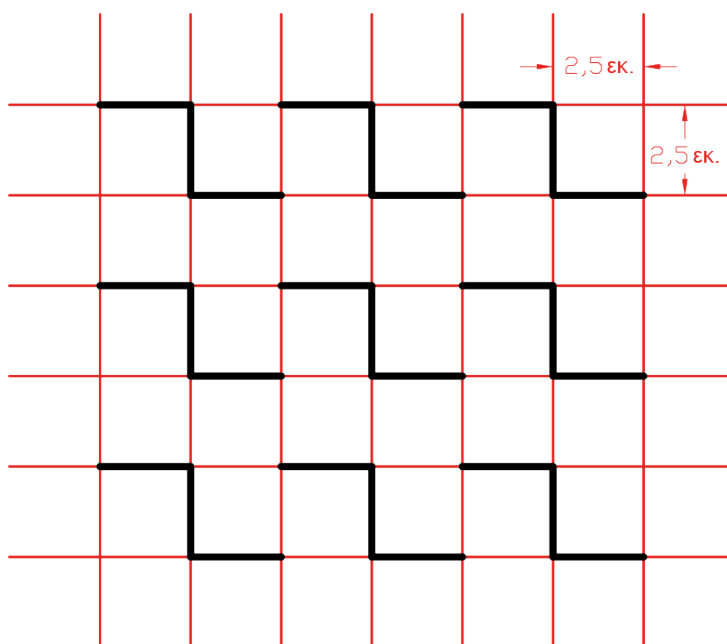

*Διαδοχικοί χειρισμοί "Z",
σε βαμβακερό γαλάζιο ύφασμα.*

Δοκιμάσαμε να αντικαταστήσουμε το γαζί με κόλλα στιγμής, σε διαδοχικά 'Z', ώστε να μελετήσουμε καλύτερα τον τρόπο με τον οποίο το χειριζόμαστε, και για γρηγορότερο αποτέλεσμα.

Η κόλλα στιγμής έκανε την διαδικασία πολύ γρήγορη, αλλά και πιο ακατάστατη. Δεν σταθεροποίησε όπως το γαζί, οπότε ο "φιόγκος" δεν δημιουργήθηκε. Η κόλλα επεξεργάστηκε την ύφανση, έδεσε τις ίνες και έκανε το ύφασμα σκληρό και άκαμπτο κοντά στην θέση στην οποία θα το τοποθετήσουμε όσο εφαρμόζουμε την κόλλα. Ανάλογα με το επιθυμητό αποτέλεσμα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μανταλάκια στην περιοχή ώσπου να στεγνώσει πλήρως η κόλλα, ή να ελευθερώσουμε την περιοχή όσο η κόλλα στεγνώνει. Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να διατηρήσουμε στην τελική εικόνα όποιο στάδιο τσάκισης του "Z" θελήσουμε. Η κόλλα λοιπόν διευρύνει πολύ την ποικιλία αποτελεσμάτων. Το ελάττωμα του χειρισμού είναι η έλλειψη σταθερότητας του τελικού προϊόντος συγκριτικά με το προϊόν με χρήση γαζιού.

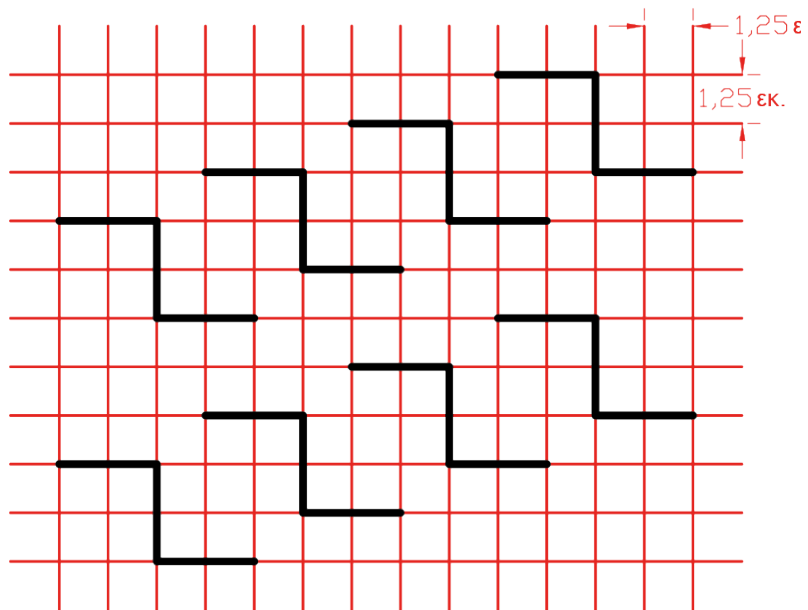
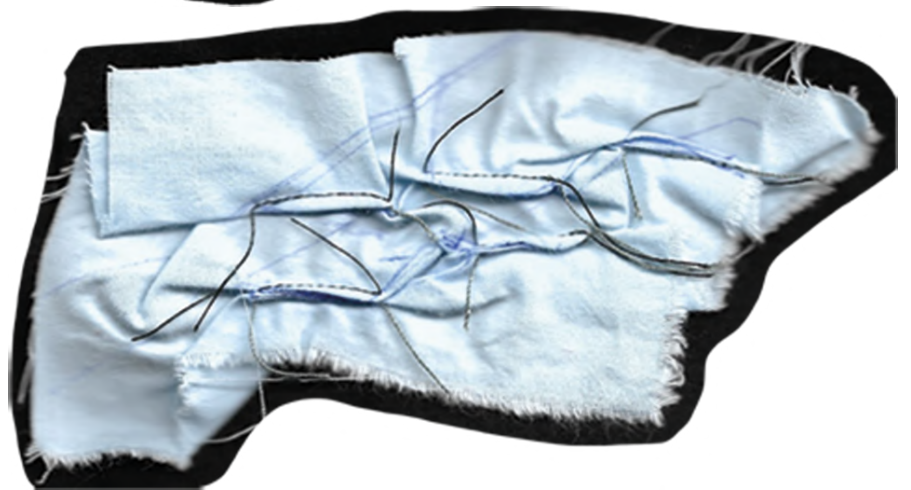
Χειρισμός "Z" σε γαλάζιο βαμβακερό ύφασμα,
3 διαφορετικές διατάξεις των "Z":

Πρώτη διάταξη, όπως φαίνεται στο πάνω σχέδιο.

Τα "Z" τοποθετούνται σε σειρές με αποστάσεις ύψους 1*"Z" και πλάτους μηδενικές.

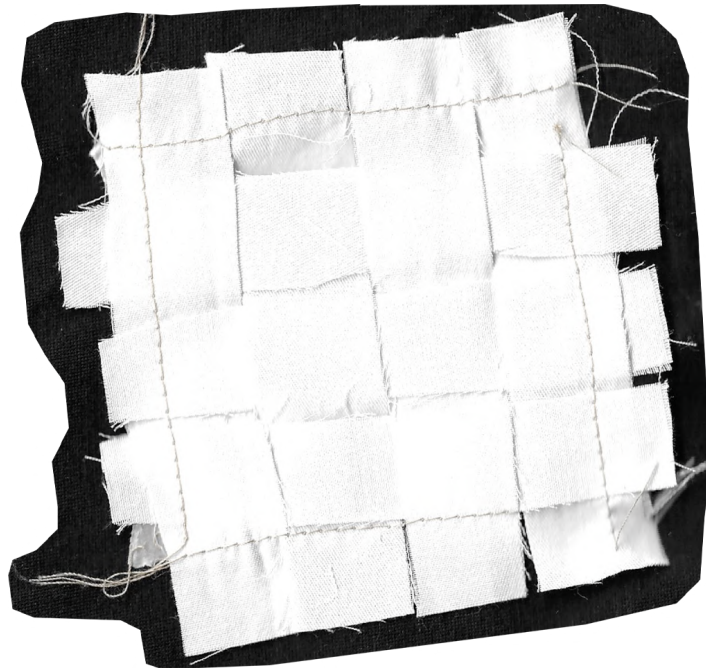

Δεύτερη διάταξη, όπως φαίνεται στο πάνω σχέδιο.
Υποδιαιρούμε τον κάναβο και τοποθετούμε τα "Z" σε διαγώνιες σειρές.

ΔΙΑΣΤΡΟΜΑΤΟΣΗ

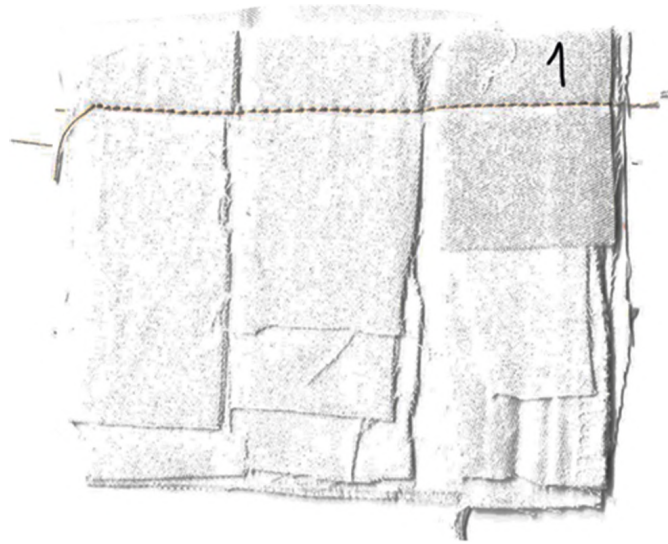
*Κόβω λωρίδες από λευκό βαμβακερό σεντόνι και τις υφαίνω (weave).
Τις καρφίτσώνω στη θέση τους και γαζώνω περιμετρικά για να σταθεροποιήσω.*

Το δείγμα διατηρεί το εσωτερικό του ελεύθερο όπως ένα πλεκτό καλάθι.

Η πλαστιμότητα του υλικού όμως επιτρέπει πολύ διαφορετικές καταστάσεις από ότι το καλάθι.

Σε αυτό τον χειρισμό μπορούμε να δοκιμάσουμε επιπρόσθετο χειρισμό των εσωτερικών επιφανειών με σκοπό να προκαλέσουμε κυρτότητα στην επιφάνεια και να μεταβάλουμε τα όρια της επιφάνειας.

Ακόμη, στους κόμβους όπου σημειακά τα υφάσματα δημιουργούν κενά, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αντικείμενα αντίστοιχων διαστάσεων για να διαπεράσουμε το δείγμα.

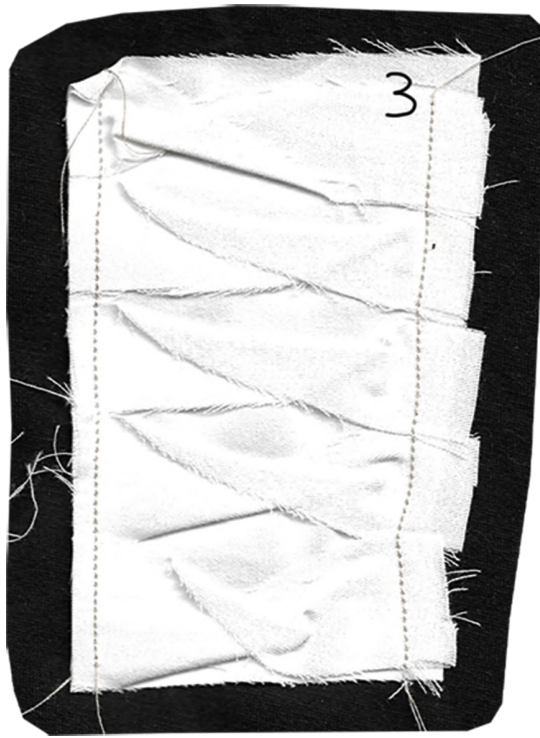
(1)

*Ελεύθερες στρώσεις κατακόρυφων λωρίδων σε λευκό βαμβακερό σεντόνι.
Γαζώνω κάθετα, στην κορυφή για να σταθεροποιήσω.*

(2)

*Ελεύθερες στρώσεις οριζόντιων επιφανειών. Γαζώνω παράλληλα, στην κορυφή για
να σταθεροποιήσω.*

Όπως και στον προηγούμενο χειρισμό, μπορούμε κι εδώ να εφαρμόσουμε πρόσθετο χειρισμό στο ελεύθερο άκρο των δειγμάτων συνδέοντας τις διαστρωματώσεις. Ο χειρισμός δημιουργεί βαρύ, απορροφητικό και ζεστό προϊόν.

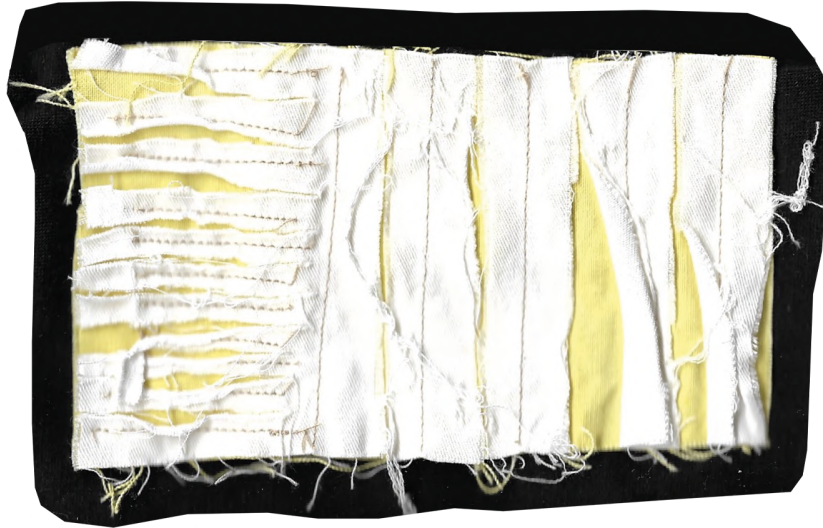
(3)

Στριμμένες λωρίδες: 2 στρώσεις υφάσματος, η κάτω ως υπόβαθρο. Γαζώνω δεξιά και ύστερα κόβω την πάνω επιφάνεια σε λωρίδες, τις στρίβω, τις καρφίτσώνω σε αυτή τη θέση και γαζώνω αριστερά.

Ο χειρισμός μας θυμίζει τις ανεστραμμένες πιέτες. Καταναλώνει πολύ λιγότερο υλικό και, σε αντίθεση με τις πιέτες, έχει επιφάνεια-βάση. Ακόμη έχει εσωτερικά ελεύθερα άκρα στην επικάλυψη των λωρίδων.

Αυτού του είδους οι χειρισμοί όσο πλένονται και χρησιμοποιούνται τόσο ξεφτούν και "μαλακώνουν" στα ελεύθερα άκρα του υφάσματος.

ΚΟΨΙΜΟ-ΣΚΙΣΙΜΟ
(slashing & fearing)

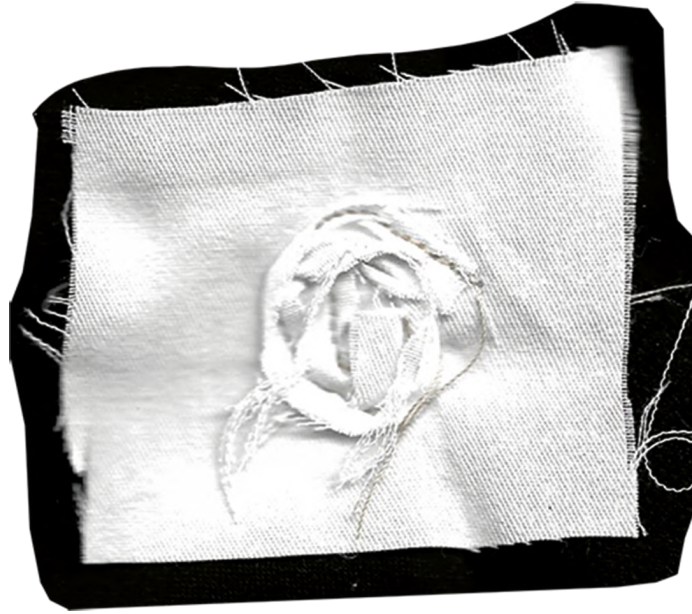
2 στρώσεις: κίτρινο λινό ως υπόβαθρο και λευκό βαμβακερό ως πάνω στρώση. Ενώνω τις επιφάνειες ράβοντας παράλληλα ίσια γαζιά. Εδώ κάναμε οριζόντια αριστερά και κατακόρυφα δεξιά. Μετά με ένα ψαλίδι κόβω την πάνω επιφάνεια παράλληλα με α γαζιά και στη μέση των αποστάσεών τους. Αφού το πλύνεις στο πλυντήριο αποκτά αυτή την όψη και υφή.

Ο χειρισμός αυτός χρησιμοποιείται συχνά σε πολλαπλές στρώσεις με αποτέλεσμα μια ενιαία απορροφητική και ζεστή επιφάνεια (π.χ. σε υφασμάτινες σερβιέτες, κουβέρτες, κ.ά.)

Χρησιμοποιώντας διαφορετικά χρώματα σε πολλαπλές διαστρωματώσεις μπορούμε να επιτύχουμε διαφορετικά μοτίβα και σχέδια.

Μετά το πλύσιμο το δείγμα μπορεί να σιδερώνεται ή όχι ανάλογα με το επιθυμητό αποτέλεσμα.

*Χειρισμός υπερυψωμένης σπείρας:
Βαμβακερό λευκό ύφασμα ως βάση.
Κόβεις μια λωρίδα υφάσματος και την γαζώνεις με ελεύθερη κίνηση σπείρας
ξεκινώντας από το κέντρο της.
Μπορείς να διαφοροποιείς τα σημεία επαφής της με την επιφάνεια-βάση.
Η λωρίδα ξεφτά στην ελεύθερη άκρη δημιουργώντας πλούσια υφή.*

Ο χειρισμός αυτός αποδεικνύεται πολύ εύπλαστος στην ποικιλία αποτελεσμάτων που δημιουργεί ανάλογα με το ύψος της λωρίδας που δημιουργεί την σπείρα. Ακόμη, το προϊόν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε διαφορετικές διευθύνσεις ανάλογα με το ύψος αυτό. Όταν το ύψος επαρκεί, μπορούμε να αναρτήσουμε το δείγμα με την σπείρα να κρέμεται υπό την επίδραση της βαρύτητας.

ΓΕΜΙΣΜΑ

“Παγίδευμα”

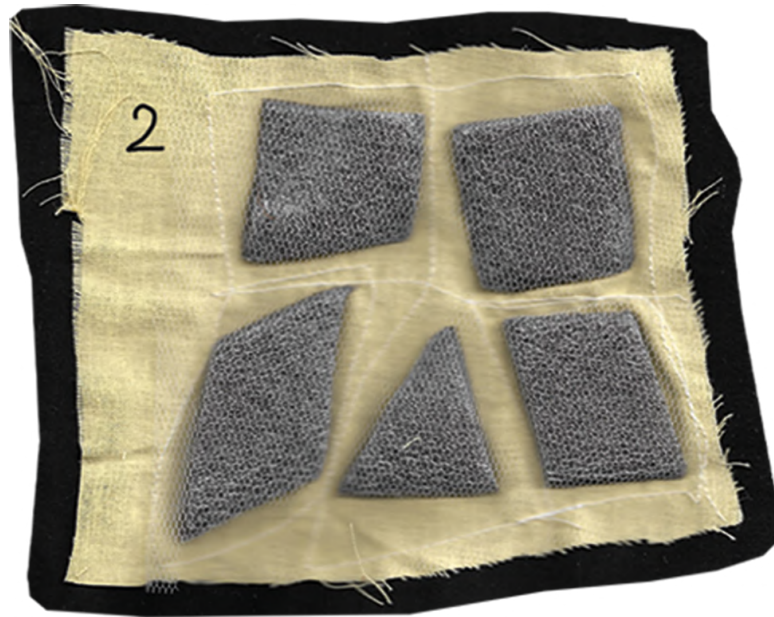
(1)

2 στρώσεις εκρού βαμβακερού σεντονιού γαζώνονται περιμετρικά αφήνοντας ένα κενό από το οποίο μετά γεμίζω το εσωτερικό με κάποιου είδους γέμιση (εδώ με διάφορα αποκόμματα νήματος και υφάσματος).

Στο τέλος γαζώνω το κενό που άφησα προηγουμένως για να “παγιδέψω” τη γέμιση.

Η διαφοροποίηση του κλασικού καπιτοναρίσματος με τον χειρισμό του δείγματος (1) είναι το γεγονός ότι το γεμίζουμε εκ των υστέρων.

Για να δημιουργήσουμε κλασικό καπιτονέ χρειαζόμαστε δύο επιφάνειες και γέμιση. Στη συνέχεια θα δούμε παραλλαγές αυτού χρησιμοποιώντας διαφορετικές διατάξεις της γέμισης, γαζώνοντας σε διαφορετικά σημεία ώστε να επεξεργαστούμε το ύψος του, χρησιμοποιώντας διαφορετικά είδη γέμισης ή/και διαφορετικές ποιότητες υφασμάτων στις δύο επιφάνειες.

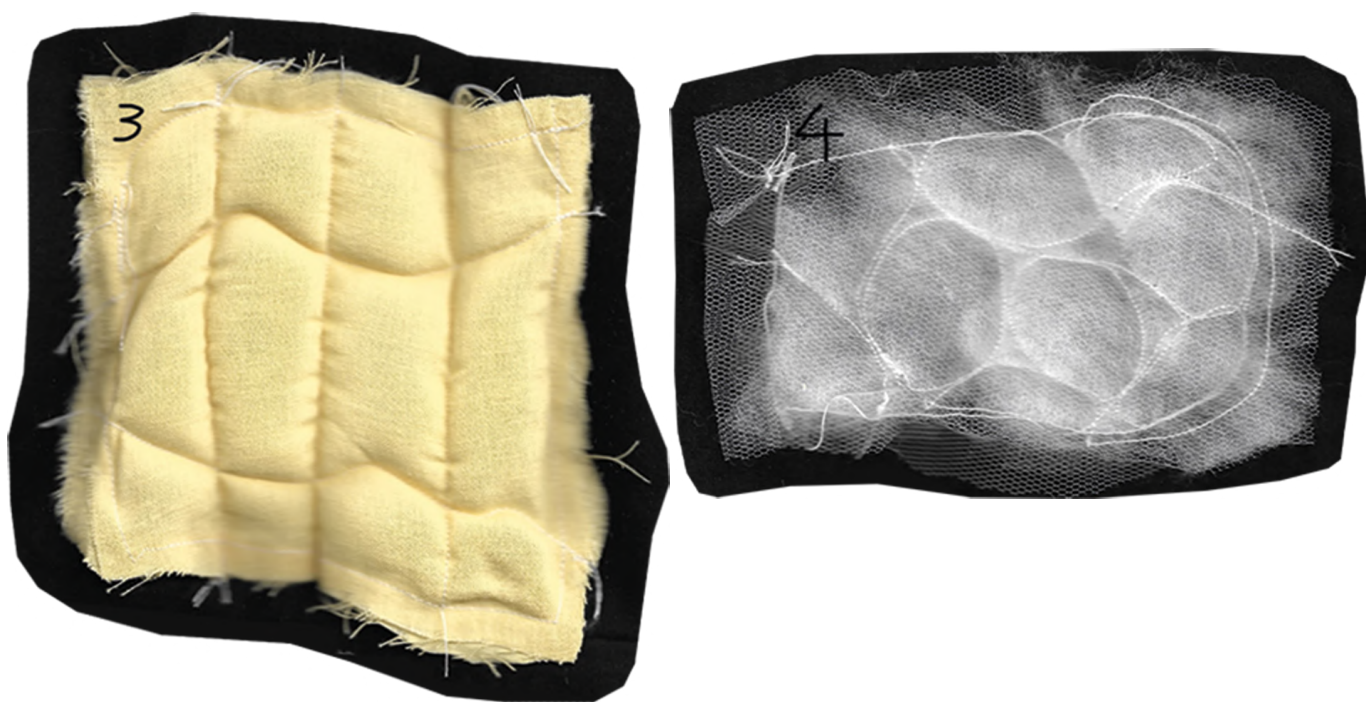

(2)

*2 στρώσεις: κίτρινο λινό για βάση και λευκό τούλι για κάλυμμα.
Τοποθετώ στη βάση συμπαγή γεμίσματα (εδώ κομμάτια ενίσχυσης τσάντας), το
κάλυμμα από πάνω, καρφίτσώνω και γαζώνω σε άξονες ώστε να καλύψω τις
περιμέτρους των γεμισμάτων.*

Η διαφοροποίηση του κλασικού καπιτοναρίσματος με τον χειρισμό του δείγματος (2) είναι το γεγονός ότι το γέμισμα αποτελείται από διάφορα τμήματα και δεν είναι ενιαίο. Αυτή τη φορά δεν γεμίσαμε εκ των υστέρων, αλλά παγιδεύσαμε διαφορετικές γεμίσεις κατά την σύνδεση των δύο επιφανειών.

Καπιτονέ

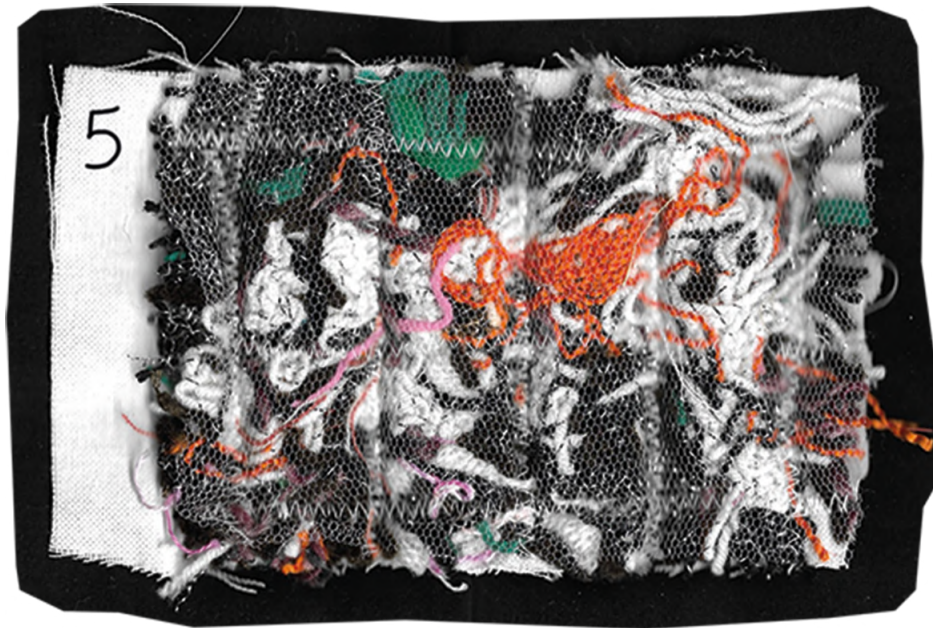
(3)

σε ελεύθερη μορφή (*freeform quilt*): 2 στρώσεις κίτρινου λινού και ανάμεσα γέμισμα πολυεστέρα. Καρφιτσώνω περιμετρικά και ράβω με ίσιο γαζί. Μετά μπορείς να περάσεις το κέντρο με όσα γαζιά και σε όποιες κατευθύνσεις θέλεις. Όσο πιο αραιά τόσο πιο αφράτο και ψηλό το πέλος, Όσο πιο πυκνά τόσο πιο άκαμπτο, σταθερό και "πατημένο".

(4)

2 στρώσεις λευκό τούλι, ανάμεσα γέμισμα πολυεστέρα, καρφιτσώμα, περιμετρικό γάζωμα και στη συνέχεια γαζώνω κεντρικά σε ελεύθερη κίνηση δημιουργώντας ένα δίκτυο σχημάτων.

Το καπιτονέ έχει πολλές παραλλαγές στη σύνθεση των γαζιών που σταθεροποιούν τη γέμιση. Μπορούμε να το συναντήσουμε σε ορθοκανονικό κάναβο διαφόρων μεγεθών, ανάλογων με το πάχος της γέμισης και το επιθυμητό τελικό πάχος. Το συναντάμε επίσης σε περίτεχνα διακοσμητικά σχέδια εμπνευσμένα από την φύση και την γεωμετρία.

(5)

2 στρώσεις: λευκός καμβάς για βάση, λευκό τούλι για κάλυμμα και ανάμεσα γέμιση από αποκόμματα νημάτων.

Καρφισώνω, γαζώνω περιμετρικά με zig-zag ανάλογου πλάτους, μήκους και έντασης για το ύψος του γεμίσματος (εδώ ήταν πλάτος μέγιστο και μήκος 2).

Γαζώνω κεντρικά σε κνάβο με zig-zag.

Το zig-zag προσέφερε πιο άμεση ακαμψία και σταθερότητα στο καπιτονέ, λόγω της μεγαλύτερης του κάλυψης συγκρητικά με το ίσιο γαζί.

Το τούλι, ή άλλα ημιδιαφανή υφάσματα, μας δίνουν την δυνατότητα να χρησιμοποιήσουμε την γέμιση ως οπτικό στοιχείο του προϊόντος.

Αυτό δημιουργεί πολλές νέες δυνατότητες στην σύνθεση του καπιτονέ.

Το προϊόν μας μπορεί μάλιστα να χαρακτηρίζεται πλέον από την γέμιση του. Η επιλογή αυτής θα καθοριστεί από τις ανάγκες για θερμομόνωση, υφή, πάχος, εκαμψία, ελαστικότητα, αδιαβροχοποίηση, σκληρότητα ή μαλακότητα, κ.ά..

Γεμιστό Απλικέ

2 στρώσεις κίτρινο λινό.

Με ελεύθερη κίνηση γάζωσα την περίμετρο των σχημάτων του δείγματος αφήνοντας κενό για το γέμισμα. Εδώ έγινε με zig-zag, αλλά αν θέλεις περισσότερο ξέφτισμα στις άκρες μπορείς να το δοκιμάσεις με ίσιο.

Μετά έκοψα το ύφασμα-κάλυμμα περιμετρικά των σχημάτων, γέμισα με πολυεστέρα και ξεκίνησα να γαζώνω σε μια τεθλασμένη περνώντας από όλα τα κενά που είχα αφήσει και κλείνοντας τη γέμιση μέσα σε όλα τα σχήματα μονομιάς.

Βλέπουμε την κάτω πλευρά του δείγματος. Στην πάνω πλευρά, κατά την οποία γαζώθηκε το δείγμα, θα βλέπαμε τα επτά κομμάτια απλικέ.

Το απλικέ μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε ποικίλες συνθέσεις και μορφολογικές παραστάσεις.

ΘΕΡΜΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Βραστό Shibori

(1)

Οργάνζα (συνθετική) δεμένη γύρω από γυάλινους βόλους με πλαστικά λαστιχάκια. Τα αντικείμενα για το καλούπωμα τοποθετούνται όσο κοντά θέλεις ανάλογα με το επιθυμητό αποτέλεσμα. Το τύλιξα με αλουμινόχαρτο για να διατηρήσει το σχήμα που ήθελα και το έβρασα σε μέτρια φωτιά για 20 λεπτά. (το αλουμινόχαρτο σκούριασε και θα έβαφε ένα φυσικό ύφασμα).

(2),(3)

Συνθετικό ημιαδιάβροχο με βουτυρένια υφή στην την ίδια ακριβώς τεχνική, εταμίνα με πλαστικά καπάκια στην ίδια τεχνική.

Σε δοκιμή με αδιάβροχο και καλούπι ξύλινα καλαμάκια το ύφασμα δεν μετασχηματίστηκε καθόλου. Επίσης σε δοκιμές με άτμισμα δεν είχαμε αποτελέσματα.

Δοκιμάσαμε καλούπωμα με διάφορα αντικείμενα όπως ξερά φασόλια, πλαστικά καπάκια, μπάλες παιδότοπου, κόκκινα κέρματα κ.ά..

Επιέγουμε συνθετικό ύφασμα γιατί να διατηρεί τον μετασχηματισμό.

Παρατηρήσαμε ότι σε πιο λεπτά υφάσματα ήταν πολύ αποτελεσματικότερο, οπότε η οργάνζα είναι ιδανική.

Θερμοκολλητική Αράχνη

(4)

Σχάρα και κίτρινο λινό από πάνω, πιέζω το ύφασμα στις εσοχές, στρώνω επιφάνεια θερμοκολλητικής αράχνης και σιδερώνω ώσπου να κολλήσουν οι επιφάνειες.

(5)

Συνθετική λευκή κουρτίνα λίγο παχύτερη από την οργάνζα, στην ίδια τεχνική, με διαφορετική σχάρα.

(6)

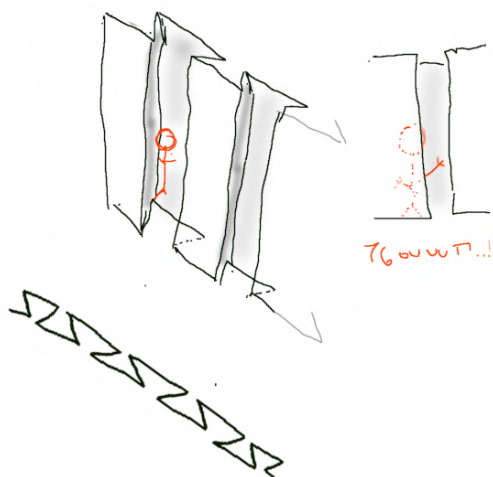
Σουβέρ δερμάτινο με εγκοπές, πιέζω συνθετικό nylon μπλε αδιάβροχομέσα στις εγκοπές και συνεχίζω στην ίδια τεχνική.

Όπως και στον χειρισμό του βραστού shibori, μπορούμε και με την θερμοκολλητική αράχνη να χρησιμοποιήσουμε όποιο αντικείμενο θέλουμε για το καλούπωμα. Σε αντίθεση με το shibori όπου καλουπώνουμε με γέμισματα τις προεξοχές, εδώ καλουπώνουμε ενιαία την επιφάνεια κι έτσι προκύπτουν οι προεξοχές.

αισθητηριακή διερεύνηση

Παρατηρώντας κάθε δείγμα του αρχείου (1) συζητάμε τι μας θυμίζουν, κάνουμε συνειρμούς και επισκεπτόμαστε αναμνήσεις, παρατηρούμε ποια συναισθήματα μας δημιουργούν οι αισθήσεις τους. Η καθεμία κρατά σημειώσεις και σκίτσα σχετικά με τις σκέψεις της. Ύστερα συζητάμε τις ομοιότητες, τις διαφορές και δημιουργούμε νέες εικόνες μαζί. Στη συνέχεια ομαδοποιούμε κάποια δείγματα που μας δίνουν παρόμοιες ιδέες. Ακολουθούν αυτές οι σκέψεις, εικόνες, σχέδια και κολάζ που φτιάξαμε ανά ομάδα δειγμάτων.

1

Κουκούλι τσέπη αγκαλιά τεντώνει
 ξεδιπλώνεται μέσα έξω τσουλήθρα αιώρα
 σφηνώνω γλιστράω ανακατεύτηκα
 παράθυρα σε βλέπω σου κρύβομαι
 παίζουμε λέπια που αναπνέουν επειδή
 κάνω κάτι παγιδεύομαι η τελειότητα μου
 προκαλεί αμηχανία

2

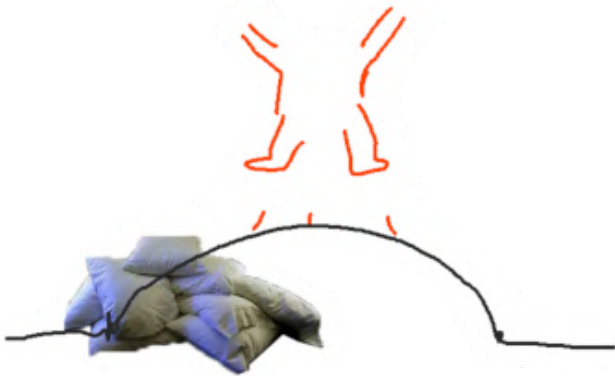

τσέπες χώνομαι μου θυμίζει αυτό το
 παιχνίδι στην παιδική χαρά που
 σκαρφαλώνεις άβολο πάπλωμα κρύβομαι
 παίζω εμφανίζομαι μυρίζω από που
 έρχεται αυτό το φως θυμάσαι που
 παίζαμε φρούριο όταν ήμασταν μικρά με
 τα μαξιλάρια του καναπέ

άτομα κρυμμένα χτυπάνε το πανί ψάχνω
 να βρε ποιο κουνιέται βαρύ πανί που το
 ακούω να κοπανιέται δεν ακολουθεί το
 σώμα μας είναι χαλί που είναι και χώρος
 ξαπλώνω κάθομαι

3

Τι κρύβει θέλω να μάθω να πιάσω να
μυρισω να ακουμπήσω θα πονέσω θα
ξεκουραστώ θα με πάρει ο ύπνος
κουβέρτα όνειρα πούπουλα πέτρες βαριά
πετάνε αγκάθια με τσιμπάνε άουτς
τρυπήθηκα φως έχει φως memory foam
ή μήπως είναι αμετάβλητη η μορφή του
να χοροπηδάω σαν τραμπολίνο ή να
βουλιάζω είναι τεράστιο με κυνηγάει
πέφτει πάνω μου πλοκάμια τεράστια
αφράτα με εγκλωβίζουν τραμπάλα τέρας
το γιγαντιαίο κλάμερ αρπάζομαι με τινάζει
με χτυπάει η ιτιά που δέρνει κόμπος
παιδότοπος άδεισμα ξεφουσκώνει ο
οδηγός μισελέν

Κολάζ και σχέδιο που αποτυπώνουν την φανταστική αφήγηση.

4

“Παπλωματένιο Κλάμερ” & “Πλοκάμια”

Θάλασσα ρουφήχτρα ρουφιέμαι δίνες
καλοκαίρι πνίγομαι κολυμπώ δεν
καταλαβαίνω ότι με τραβά και δεν
καταλαβαίνω την ρουφήχτρα γιατί δεν την
ξέρω (δεν την έχω δει) άρα δεν την
φοβάμαι άρα δεν υπάρχει μαύρη τρύπα
φοβάμαι το άγνωστο τελικά άρα υπάρχει
σίγουρα μήπως θέλω να ρουφηχτώ
χαλαρώνω φωλιάζω φωλιά αιώρα παίρνει
το σχήμα μου ή χώνομαι στις σχισμές της
μπορώ να κρυφτώ και να παίξω
παιδότοπος ball pit να παίξουμε όλα μαζί
μυρίζει από απέναντι άλλα δεν το βλέπω
οπότε ονειρεύομαι κοιμάμαι χαλαρώνω να
τα σκίσουμε όλα αυτά να εμφανιστούν
ψάχνω να βρω το κέντρο του από που
έρχονται όλα αυτά πώς θα βρω παίξουμε
κρυφτό αγχώνομαι όλα αυτά τα ξέφτια θα
τα γδάρω πριν με γδάρουν πόσα είναι τι
είναι τι κρύβουν θέλω να τα δω όλα

Σχέδιο που αποτυπώνει την φαντασική αφήγηση.
“Τρισδιάστατη Σπείρα”-σώματα αλληλεπιδρούν εσωτερικά πυρήνα και κάτω από
αυτήν.

Αρχείο (2)

Το αρχείο (1) έχει πλέον ολοκληρωθεί. Έχοντας τώρα την εξοικείωση με την τεχνοτροπία καθώς και όλες τις ιδέες της αισθητηριακής διερεύνησης, θέλουμε να διευρύνουμε το δειγματολόγιο μετασχηματισμών. Χρησιμοποιούμε τα έτοιμα δείγματα ως αναφορά και έμπνευση για να κατασκευάσουμε νέα δείγματα.

Συνδιάζουμε κάποιους χειρισμούς και τροποποιούμε άλλους σε κλίμακα και εφαρμογή. Επίσης εντάσσουμε νέα υλικά και επεξεργασίες υφάσματος στην διαδικασία. Αυτά θα μας δώσουν επιπλέον σταθερότητα, μονωτικές ικανότητες, και άλλα χαρακτηριστικά.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής εντάσσεται μια επιπλέον συνθήκη. Με αφορμή την συμμετοχή της Φωτεινής στη φοιτητική Θεατρική Ομάδα του Ε.Μ.Π. και την επικείμενη προετοιμασία της θεατρικής της παράστασης αναρωτιόμαστε αν η χρήση του αρχείου μας θα μπορούσε να ενταχθεί στη δημιουργία των σκηνικών και ενδυμάτων της παράστασης αυτής. Άξονα αποτελεί οι ιδέες μας να μπορούν να παράξουν κατασκευές περιορισμένου βάρους και εύκολης μεταφοράς και χρήσης από την θεατρική ομάδα. Η παράσταση είναι αποτέλεσμα "Devised" αυτοσχεδιαστικού θεάτρου, δημιουργείται και προβάλλεται παράλληλα από την ομάδα και πραγματεύεται περιοριστικές συνθήκες και καταστάσεις στις οποίες συμμετέχει το σώμα.

Διερεύνηση μετασχηματισμών με σκίσιμο λωρίδας

Κόβοντας μια άκρη υφαντού και τραβώντας, σκίζοντας, μπορούμε να κόψουμε παράλληλες λωρίδες του υφάσματος χωρίς να χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε το ψαλίδι σε όλο το μήκος της λωρίδας. Έτσι εξοικονομούμε πολύ χρόνο και ενέργεια.

Χρησιμοποιούμε τον χειρισμό της υπερυψωμένης σπείρας σε παραλλαγές:

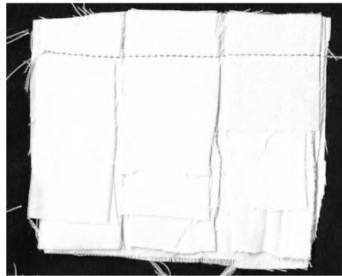
- Πολλές σπείρες με κέντρα που συναντώνται, όπως ένα κρεμμύδι με πολλούς βολβούς.

- Αραιότερη σπείρα, αφήνουμε μεγαλύτερες αποστάσεις ανάμεσα στα διαδοχικά γαζιά μιας λωρίδας.

2

Χρησιμοποιούμε το δείγμα της διαστρωμάτωσης σε λωρίδες:

- Κατακόρυφη διαστρωμάτωση με ημιδιαφανή υφάσματα & με ποικιλία σε μήκη πλάτη και υφές.

3

Χρησιμοποιούμε το δείγμα της διαστρωμάτωσης με ύφανση:

- Σε μεγαλύτερη κλίμακα. Διαπιστώνουμε ότι αυτό αφαιρεί από την σταθερότητα.

4

- Σε μεγαλύτερη επιφάνεια. Δίνει πλούσια απορροφητική επιφάνεια.

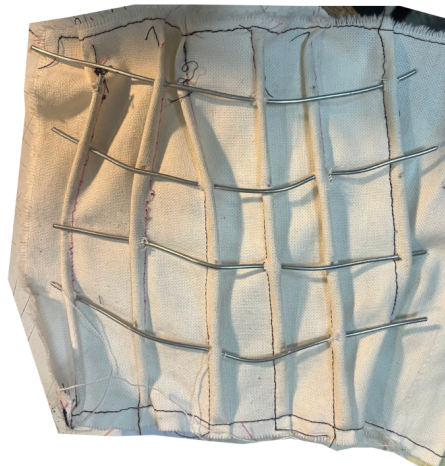

ΚΕ ΒΥΡΜΑ

Χρησιμοποιούμε το δείγμα της γεμισμένης πένσας:

Ράβουμε μια σειρά κατακόρυφων πενσών γεμισμένες με γαλβανισμένο σύρμα. Μετά περνάμε οριζόντια διαδοχικά σύρματα στο δείγμα τέμνοντας τις πένσες εναλλασσόμενα πάνω & κάτω.

2

Με αναφορά το προηγούμενο δείγμα χρησιμοποιούμε :

- Τρισδιάστατο συρμάτινο σκελετό για να φτιάξουμε μια σταθερή υπερυψωμένη σπείρα.

- Μεταλλικό άκαμπτο πλέγμα που το “ντύνουμε” με τον χειρισμό ράβοντας στο χέρι ή υφαινοντας στο σκελετό.

- Μεταλλικό πλέγμα, εύκαμπτο, το πλάθουμε με τα χέρια και στερεώνουμε στην επιθυμητή μορφή με τον χειρισμό. Ράβουμε στο χέρι με ευθύ γαζί “running stitch”.

- Κοτετσόσυρμα, πλέγμα κυφέλης, εύκαμπτο και ελαστικό στην διαγώνιο. Ντύνουμε τα άκρα του πλέγματος με προστατευτική χαρτοταινία για να μην τρυπά το ύφασμα (και τα χέρια μας). Ράβουμε στο χέρι με “blanket stitch”.

με χέρισμα

①

Χρησιμοποιούμε το δείγμα του παγιδεύματος και γεμίσματος:

- “Κλάμερ” και γέμισμα με κομμάτια σύρμα, σφουγγάρι, ρετάλια ύφασμα, χαρτονένια αυγοθήκη. Στη γέμιση πειραματιζόμαστε με διαφορετικά μεγέθη και πυκνότητες. Ράβουμε στο χέρι.

2

Χρησιμοποιούμε τον χειρισμό του καπιτονέ και τον κόψιμο-σκίσιμο:

- Καπιτονέ με βαμβακερή βάση και επικάλυψη τούλι. Γέμιση με διάφορα σφουγγάρια πιάτων.

- Καπιτονέ με βάση συνθετική ημιδιαφανή κουρτίνα και επικάλυψη τούλι. Σταθεροποιούμε πρώτα λωρίδα ενίσχυσης τσάντας με προσωρινό "basting stitch", για να την καπιτονάρουμε και ύστερα γεμίζουμε και παγιδεύουμε "τσέπες" που δημιουργούνται εκατέρωθεν της λωρίδας. Η γέμιση είναι αποκόμματα νημάτων και πομ-πομ. Το δείγμα περιλαμβάνει και περιοχή με τον χειρισμό κόψιμο-σκίσιμο σε μεγάλη πυκνότητα.

- Καπιτονέ με βάση οργάνζα και επικάλυψη τούλι. Η γέμιση είναι αποκόμματα νημάτων, ρετάλια υφάσματος και “καθαρά σκουπίδια” όπως λεπτά πλαστικά περιτυλιγμένα. Αυτή τη φορά το καπιτονέ σχηματίζεται με πρόθεση μορφής κορσέ και καπιτονάρεται συμμετρικά με κεντρικό κατακόρυφο άξονα. Πρώτα γαζώνουμε περιμετρικά τα σχήματα του πατρόν που φτιάξαμε επί τόπου, γεμίζουμε και ύστερα οι “γεμίσεις” κατακερματίζονται με γαζιά υποδιαιρόντας τις αποστάσεις εκατέρωθεν των αξόνων συμμετρίας τους.

με ξύλα

①

Πειραματιστήκαμε με μεταχειρισμένο ξύλο & mdf που βρήκαμε, χρησιμοποιημένα μπλεγμένα σύρματα, νήμα από λωρίδες ύφασμα, μεταλλικά πλέγματα και γωνίες, σφουγγάρια κι άλλα σκουπίδια. Στόχος ήταν να συνδέσουμε τα κομμάτια ξύλου με ελαφρύτερα υλικά:

- Επεξεργαστήκαμε το mdf με τρυπάνι, σε ένα κανάβο από τρύπες από τις οποίες μπορούν οι υφασμάτινες λωρίδες να περάσουν και έτσι να συνδέσουμε τα κομμάτια σε μικρές κατασκευές.

2

- Τα ξύλα χωρίς να τρυπηθούν συνδέονται με τις μεταλλικές γωνιές και τα υπόλοιπα υλικά.

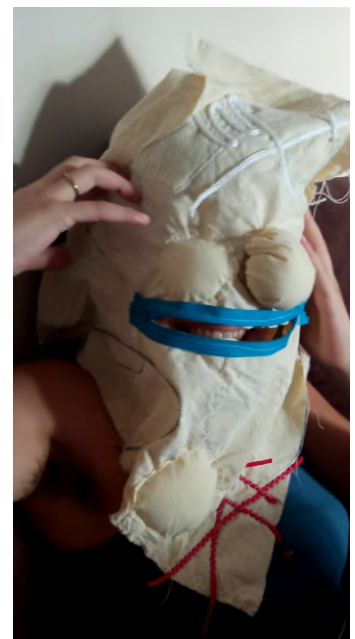

βουνδυαδοί & νέες επεξεργασίες

1

- Δείγμα-παιχνίδι που συνδιάζει πολλούς χειρισμούς και διεγείρει απτικά και οπτικά. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης ανοίγματα μέσω φερμουάρ.

- Χειριζόμαστε ορθογώνιο κομμάτι οργάνζας με πιέτες περιμετρικά, οπότε το δείγμα αποκτά κυρτότητα, σαν σκούφος.

Στη συνέχεια χρησιμοποιούμε τον χειρισμό του βραστού shibori με καλούπι φασόλια χάντρες και μπάλες πλαστικές παιδότοπου. Σε χαμηλή φωτιά για μισή ώρα οι μπάλες δεν παρουσίασαν κάποια παραμόρφωση. Όταν το δείγμα στεγνώνει και κρύωνει οι μπάλες "τσαλακωθήκαν". Όταν στεγνώσει πλήρως αφαιρούμε τα καλούπια. Θέλαμε να είναι τόσο ανάγλυφη η υφή ώστε να συρικνωθεί το δείγμα σε σκούφο. Δεν συρικνώθηκε αρκετά, θα θέλαμε αρκετά μεγαλύτερα καλούπια.

3

Σούρωμα με λάστιχο:

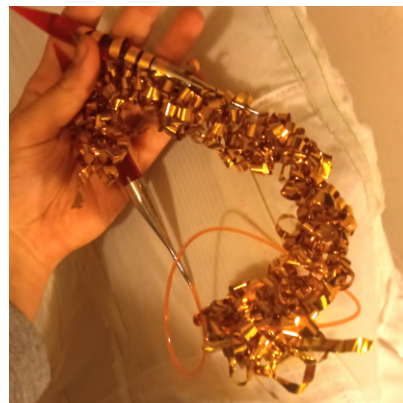
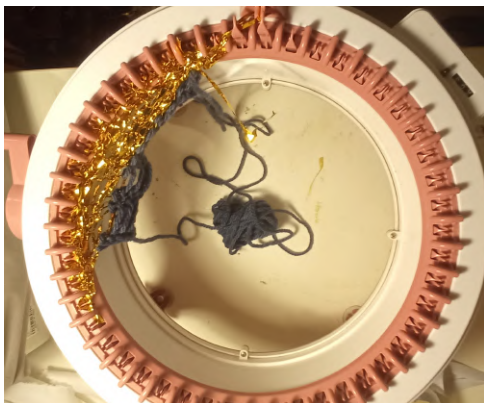
Τραβώντας το λάστιχο όσο γαζώνουμε το ύφασμα έχει σουρωθεί όταν απελευθερώσουμε.

4

Πλέξιμο:

Με νήμα πλαστική κουρτίνα με μεταλλικό τελείωμα που βρήκαμε σε πάρτυ, προσπαθούμε να πλέξουμε μια επιφάνεια. Η κουρτίνα είναι κομμένη σε λεπτές λωρίδες πλάτους περίπου 0,5 εκ. Και ύψους ενός ανοίγματος πόρτας. Όταν πλέκοντας η λωρίδα τελειώνει πρέπει να συνδέσουμε την επόμενη. Δοκιμάσαμε κόλλα στιγμής, παραδόξως, δεν κολλούσε. Συνδέσαμε με κόμπους που μειώναν το ήδη μικρό μήκος του νήματος. Φτιάξαμε ένα δείγμα σε οικιακή κυκλική πλεκτομηχανή κι ένα στο χέρι. Η μηχανή δεν έπιανε καλά το "πλακέ" νήμα. Στο χέρι ήταν πιο αποτελεσματικό, αλλά αισθητηριακά δυσάρεστο για εμάς, οπότε το σταματήσαμε.

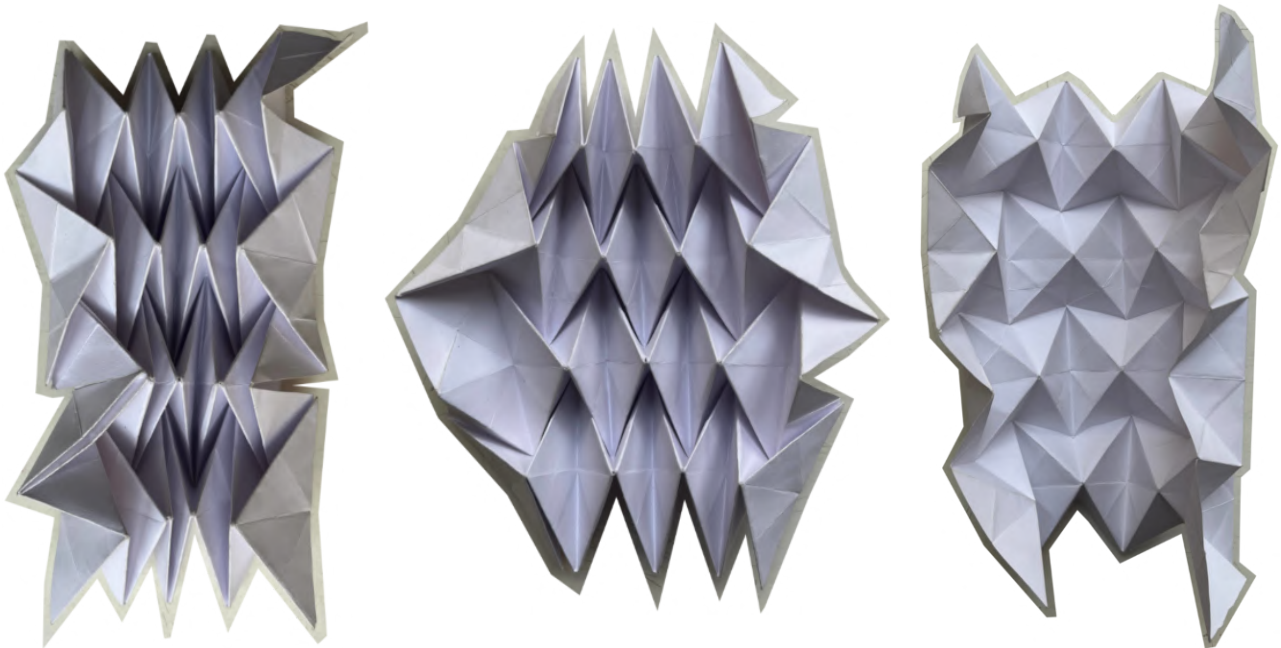
5

Κολλάρισμα & Τσάκισμα:

Φτιάξαμε αλευρόκολλα στην κατσαρόλα βράζοντας "corn starch" ώστε να κολλάρουμε με αυτήν, δηλαδή, να βουτήξουμε κάποιο δείγμα σε αυτήν, να το στεγνώσουμε σε συγκεκριμένη θέση κι αυτό να διατηρηθεί έτσι λόγω της κόλλας. Το κολλάρισμα χρησιμοποιείται επίσης ενισχυτικά επειδή σκληραίνει το ύφασμα. Έχουμε επίσης ξυλόκολλα οπότε το δοκιμάζουμε και με τις δύο κόλλες.

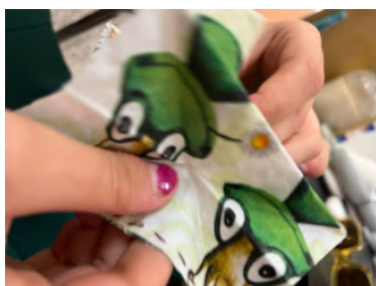
Ταυτόχρονα πειραματιζόμαστε με τεχνικές origami σε χαρτί.

Δοκιμάζουμε το κολλάρισμα με αλευρόκολλα σε σωλήνες καμβά. Όταν στεγνώσουν σιδερώνουμε για να αποκτήσουν τη μορφή που θέλουμε.

Ύστερα κολλάουμε με τον ίδιο τρόπο ορθογωνική βαμβακερή επιφάνεια, αφήνουμε να στεγνώσει, τσακίζουμε σε τεχνικές origami και σιδερώνουμε την κάθε τσάκιση.

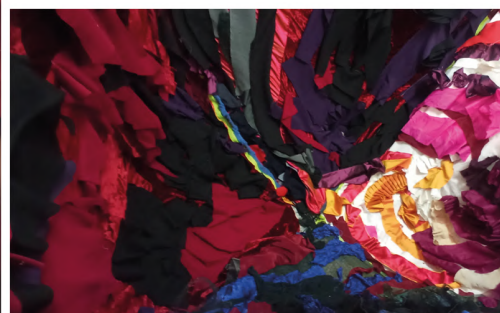
Η διαδικασία δοκιμάστηκε πρώτα με αλευρόκολλα και στη συνέχεια και με ξυλόκολλα με την ελπίδα πως θα είναι αποτελεσματικότερη. Ήταν πολύ χρονοβόρα και, ειδικά σε μικρές επιφάνειες, δύσκολο να μην αλλιώσουμε προηγούμενες τσακίσεις κάθε φορά που σιδερώναμε μια νέα. Το δείγμα δεν είχε την σκληρότητα που θέλαμε.

μεταχρηματικός υπερυψωμένης βπείρας

Κόβω πλατιές λωρίδες διαφόρων ποιτήτων υφασμάτων (σατέν, μακό, βαμβακερό, ύφανση τζην, κ.ά. ανάλογα με τις υφές που θέλω).

Για υφαντά κόβω την αρχή της λωρίδας με ψαλίδι και τραβάω για να σκιστεί στο μήκος του υφάσματος.

Χρησιμοποιώ τον χειρισμό της υπερυψωμένης σπείρας γαζώνοντας τις λωρίδες σε ένα ύφασμα-βάση. Το μακρύτερο γαζί βοηθά την διαδικασία γιατί όσο μεγαλώνει η υπερυψωμένη σπείρα γίνεται δυσκολότερο να περάσει η επιφάνεια από τη μηχανή. Μπορείς να ξεκινήσεις με μικρότερες επιφάνειες-βάσεις μέχρι να το συνηθίσεις. Στο τέλος μπορείς να κόψεις την χειρισμένη επιφάνεια και να την επανασυναρμολογήσεις με άλλους τρόπους!

Στα αριστερά βλέπουμε κάποια δείγματα (μεγαλύτερης διάστασης και κλίμακας χειρισμού απ' ότι στο "αρχείο 1") του χειρισμού της υπερυψωμένης σπείρας.

Χρησιμοποιώντας διαφορετικές ποιότητες υφασμάτων, αποστάσεις ανάμεσα στις λωρίδες υφάσματος, ύψη τους και διατάξεις του χειρισμού εξερευνούμε τα αποτελέσματα που μπορούμε να παράξουμε.

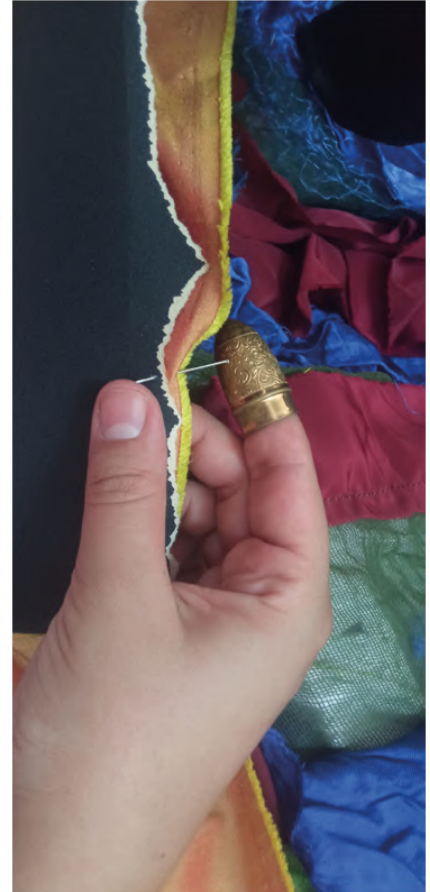
Στη συνέχεια επεξεργαζόμαστε αυτά τα δείγματα κατακερματίζοντάς τα σε μικρότερα ή διατηρώντας τα αυτούσια.

Ύστερα προχωράμε στην σύνδεσή τους για την παραγωγή μιας patchwork μεγαλύτερης επιφάνειας.

Η τοποθέτηση κάθε δείγματος γίνεται με σκοπό την συνέχεια του μοτίβου της σπείρας και την δημιουργία ενός ενιαίου μοτίβου.

Αργότερα προκύπτει επιπρόσθετη επεξεργασία στην ποιότητα του δείγματος. Χρησιμοποιούμε κομμάτια από ρολό υαλόχαρτου, τα καρφισώσαμε στο εκάστοτε εσωτερικό λωρίδων της υπερυψωμένης σπείρας και γαζώνουμε. Ανάλογη με την χρήση και κατεύθυνση της υπερυψωμένης σπείρας στην τελική επιφάνεια θα προκύπτει και η επιθυμητή πλευρά υφής (δηλ. ύφασμα ή υαλόχαρτο).

Προτείνουμε το υαλόχαρτο να γαζωθεί πρώτα στις λωρίδες και ύστερα ενοποιημένο με το ύφασμα στην επιφάνεια-βάση.

Στη συνέχεια θα δούμε τρόπους με τους οποίους επεξεργαστήκαμε περαιτέρω και χρησιμοποιήσαμε τα παραπάνω δείγματα σε μεγαλύτερες εφαρμογές.

Κατασκευές

Το αρχείο (2) ακολουθούν νέες ιδέες από κάθε δείγμα. Προκύπτουν επιθυμίες για μεγαλύτερη κλίμακα, κατασκευή χρηστικών και σκηνικών αντικειμένων, ή αντικειμένων που νοηματοδοτούνται μέσω της ίδιας της διαδικασίας παραγωγής τους.

Ακολουθούμε κάθε ιδέα ως ξεχωριστό πλέον πρότζεκτ που μας γεννά την ανάγκη για πειραματισμό, παιχνίδι και ανακάλυψη. Ζυμώνομαστε με αυτήν, κατασκευάζουμε διαφορετικές εκδοχές της, αλληλεπιδρούμε μαζί της με διαφορετικούς αυθόρμητους τρόπους και συνυπάρχουμε με αυτήν στην πάροδο του χρόνου, μέσα στα καμαρίνια, έξω, στην πρόβα, στη θεατρική σκηνή και στην παρέα. Ήταν μια πλούσια διαδικασία γεμάτη όρεξη για εξερεύνηση, δοκιμή και σφάλμα, ομαδική δημιουργικότητα και καταγιγισμό ιδεών, διεύρυνση ορίων των κοινοτήτων μας και νέα συνθήκη για ομαδική και διαπροσωπική σύνδεση.

Θα συνεχίσουμε αναλύοντας κάθε κατασκευή ξεχωριστά, τις αναφορές που μας βοήθησαν να την αντιληφθούμε καλύτερα και να την παράξουμε καθώς και την πορεία όλης αυτής της διαδικασίας.

Για κάθε κατασκευή διαμορφώσαμε και ένα βιβλίο μαγειρικής υπό μορφή *zine*, το οποίο διαμοιράστηκε στην παρουσίαση της διπλωματικής μας εργασίας αλλά και μετέπειτα από αυτήν. Το *zine* (από το *magazine* ή *fanzine*) είναι ένα μικρό έντυπο αυτοεκδιδόμενο και μικρής κυκλοφορίας, και συνήθως λίγων αντιτύπων, με πρωτότυπα ή οικειοποιημένα κείμενα, εικόνες, σκέψεις και εξερευνήσεις του ατόμου ή της κοινότητας που το δημιουργεί και το διαμοιράζει στην ευρύτερη κοινότητα. Το πειχόμενό του είναι συχνά πολιτικό, αγγίζει συγκεκριμένα πολιτιστικά φαινόμενα και έχει σκοπό να συνδέσει άτομα σε κοινότητες. Δημιουργείται με το τσάκισμα μίας ενιαίας κόλλας χαρτιού, συνήθως μεγέθους A4. Εμείς χρησιμοποιήσαμε χαρτί A2 και άρα *zines* μεγέθους A5 γιατί ο όγκος της πληροφορίας ήταν πολύ μεγάλος ώστε να χωρέσει σε ένα μικρότερο μέγεθος.

Δεξιά βλέπουμε ένα δείγμα *zine* μας και τον τρόπο που διπλώνουμε το χαρτί.

Για κάθε κατασκευή θα δούμε με σειρά:

αναφορές

-
-
-

έναυσμα, σκοπός και αρχικές ιδέες

-
-
-

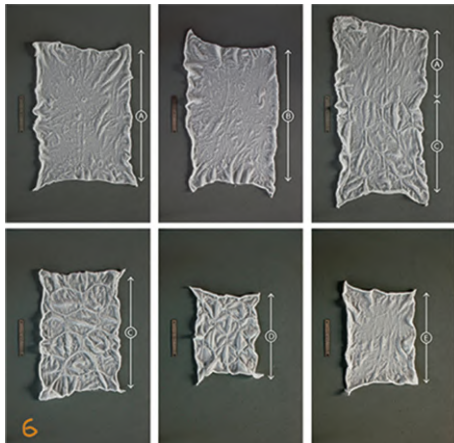
βιβλίο μαγειρικής: η διαδικασία από την αρχή μέχρι το τέλος

-
-
-

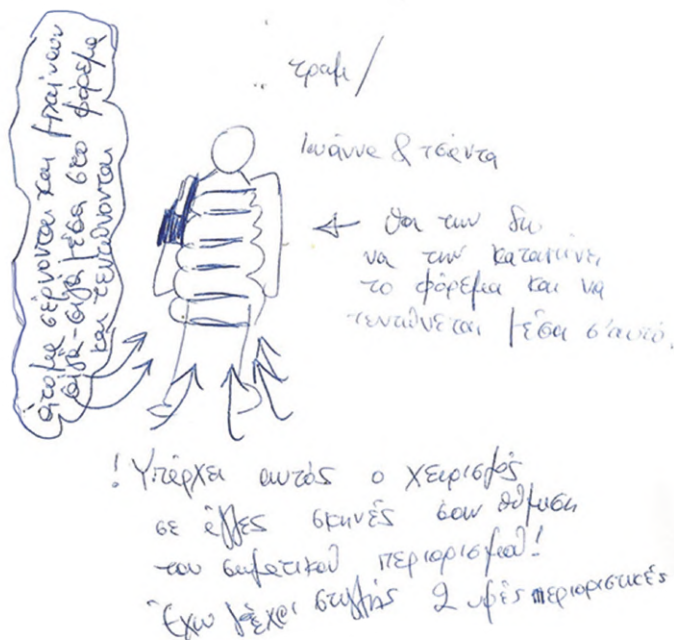
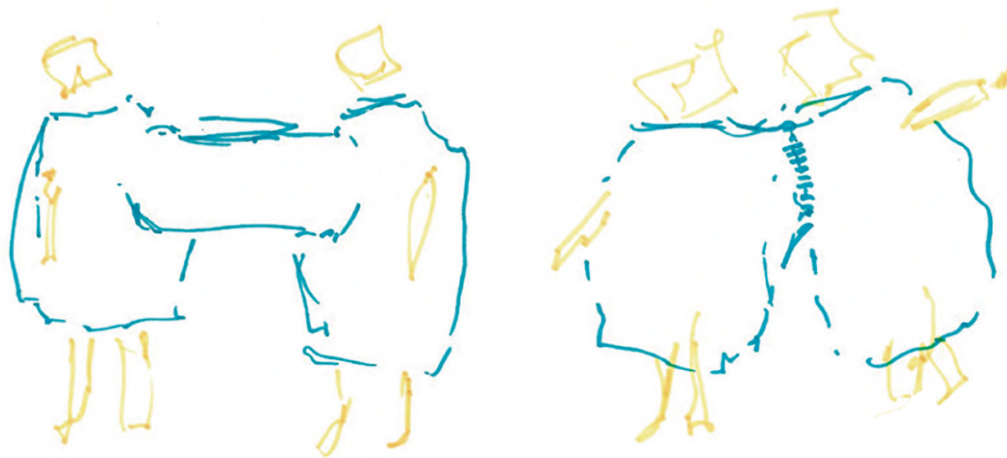

Πλεκτά:
Nylon & Ελαστίνη
-
Το Τρίγωνο της
Σιωπής

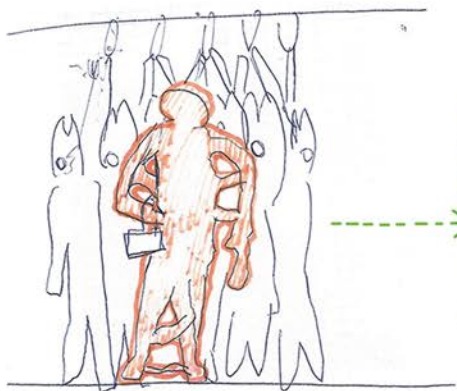

- 1.φωτογράφιση από Ellen Schuldes, Selma Hühner
- 2.Eva Camacho "Hope and long life"
- 3.φοιτητά του πανεπιστημίου του Michigan, χρησιμοποιώντας πλεκτά υφάσματα του Ahlquist
- 4.φωτογράφιση από Phillipe Genty
- 5.Lygia Pape "divisor", 1968-1990
- 6.έρευνα υλικού και υπολογισμού από το πανεπιστήμιο ICD του Stuttgart

Θέλουμε να κατασκευάσουμε ένα ρούχο για να ταιριάζει σε σκηνή της παράστασης που έχει αρχίσει ήδη να προβάρεται, οπότε ξεκινάμε να σκεφτόμαστε τις μορφές που μπορεί να ταιριάζουν. Σε αυτή τη διαδικασία, και κυρίως στα επόμενα στάδια του ραφίματος αυτό που δημιουργούνται πήρε τον δικό του δρόμο και υπαγόρευσε άλλες ανάγκες από την σκηνή.

Έχουμε αναφορές που συνδέουν μέρη του ίδιου σώματος με τον εαυτό του, ή συνδέουν πολλά σώματα μαζί. Το πως θα συνδεθούν θα καθοριστεί από τα υλικά που θα χρησιμοποιήσεις.

Ίσως
πρέπει
«επιλέξω»
μα
να
χρ
πρόσφε
ζέ
το
ράλι
τα

Ξεκινάμε με αυτό το σχέδιο και θέλουμε η ποιότητα του υφάσματος να επιτρέπει σε αυτήν που το φορά να αλληλεπιδράσει έντονα μαζί του.

Κάναμε κάποια δείγματα με γάζα και σουρωμα με λάστιχο και είδαμε ότι θέλαμε κάτι πιο ελαστικό, εύπλαστο, που κολλάει στο σώμα και απομακρύνεται αν το επιλέξω, οπότε είδαμε την ελαστική του κλασικού καλσόν.

Πού θα βρεις αυτά τα καλσόν & άλλα ελαστικά ημιδιαφανή υφάσματα;

Εμείς δεν είχαμε πολλά που δεν χρησιμοποιούσαμε, οπότε ζητούσαμε από την ομάδα και τις κοινότητες μας και μας έδωσαν όσα είχαν. Αν είσαι τυχερό δεν

θα τα έχουν ήδη πετάξει!!

Είναι δύσκολο να καταλάβεις το πόσα θα χρειαστείς πριν αρχίσεις να ράβεις, γιατί δεν ξέρεις αν θα χρειαστεί να υπερκαλύπτονται, πόσο κολλητά στο σώμα τα θες, πόσο ελαστικά είναι, σε πόσα σημεία θα συνδέονται με άλλα μέρη του σώματος κλπ.

Ξεκινήσαμε με 2-3, κάποιες κάλτσες και αποκόμματα Ζέρσεϊ / Μακό.

Κάποια υπαγόρευαν το πως να τα χρησιμοποιήσουμε ή μας δίνουν ιδέες για την συνολική μορφή (πχ. λαιμόκοψη). Μπορείς να χρησιμοποιήσεις τα καλσόν ως μανίκια & μπαντζάκια ως έχουν.

Εμείς τα κόψαμε κατά μήκος για να είναι φαρδύτερα τα άκρα και να χωράει ίσως και αλλού χέρι στο ίδιο μανίκι αργότερα.

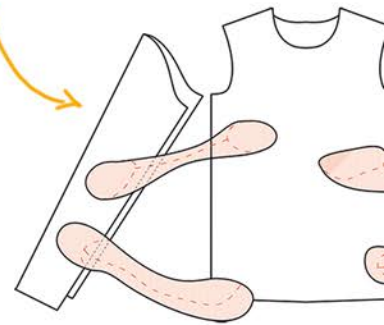
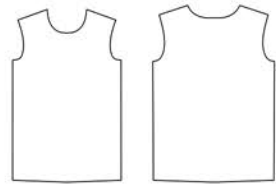

Είναι λίγο φοβιστικό το από που να αρχίσεις να φτιάχνεις ένα τόσο μεγάλο ρούχο. Αυτόματα μας βγήκε να ξεκινήσουμε από τον κορμό και τα μανίκια που είναι πιο εύκολα κατασκευαστικά από τον καβάλο πχ. και δεν χρειάζεται να μετρήσεις και τόσα ύψη.

Με πολλά δοκιμάζω – συνεχίζω το ράψιμο θα έχεις έτοιμη τη μπλούζα. Δεν χρειάζεται να δημιουργήσει επίπεδη επιφάνεια, μπορείς να εκμεταλλευτείς τις **κυρτά & κοίλα** του ως περάσματα για τα συνδετικά τμήματα. Όπου έχω επιπλέον ύφασμα κόβω **εγκοπή**, βρίσκω μια άκρη εγκοπή στην επιφάνεια με την οποία θέλω να συνδέσω, και ετοιμάζω το τμήμα της σύνδεσης. Δεν υπάρχει μια τεχνική που θα καλύψει όλες τις ανάγκες της διαδικασίας, για να προκύψει αυτή η οργανική μορφή θα τις χειριστείς όλες σε διαφορετικά στάδια.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό να χρησιμοποιήσεις **βελόνα για ελαστικά υφάσματα**, αλλιώς η βελόνα σου θα 'ναι πολύ μυτερή και θα σκίζει τις ίνες οπότε το τελικό ρούχο θα διαλύεται!

Το γαζί πρέπει επίσης να είναι κατάλληλο για ελαστικά υφάσματα (πχ. zig – zag). Χρησιμοποιήσαμε ίδιο γαζί μορφής zig – zag (για ελάχιστο τράβηγμα του υφάσματος) προσαρμόζοντας κατάλληλα τα μήκος, πλάτος και ένταση. Παιρνεις μια μακρυμάνικη μπλούζα σου και απλώνεις πάνω τα κομμάτια, τα καρφισώνεις και αρχίζεις την κουρελού (ratchwork) μέχρι να φανεί αρκετό ώστε να μπορείς να δοκιμάσεις.

Θέλαμε να χωράει σε διάφορα σώματα οπότε δεν το ράψαμε στα μέτρα μας, αλλά μετρήσαμε σώματα της ομάδας για διαστάσεις (αν και δεν χρειάστηκαν πολλές μιας και το ελαστάν είναι τόσο ελαστικό και άρα κρύβει εύκολα λάθη).

Χρειάζεται το
πείεις τα
ατα.
λλη

πατρών

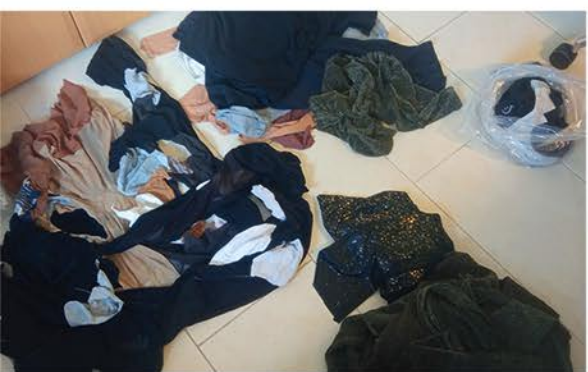
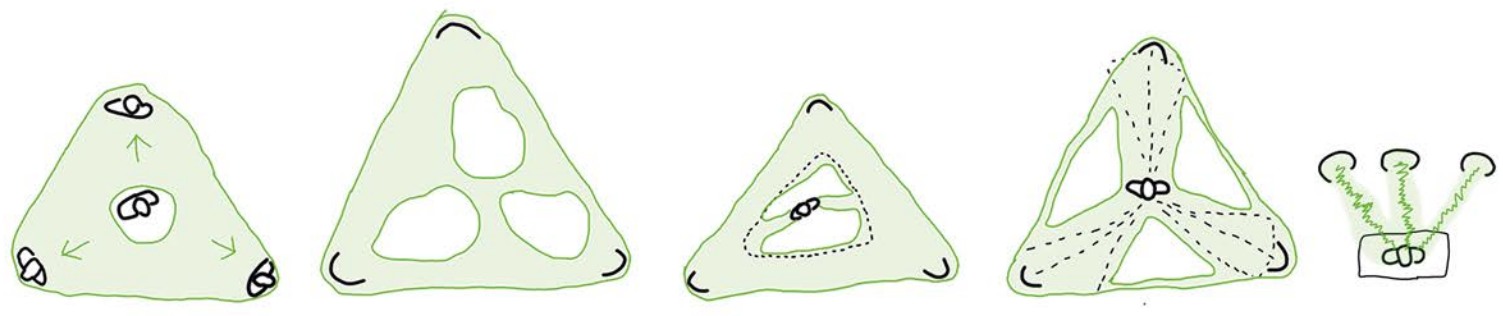
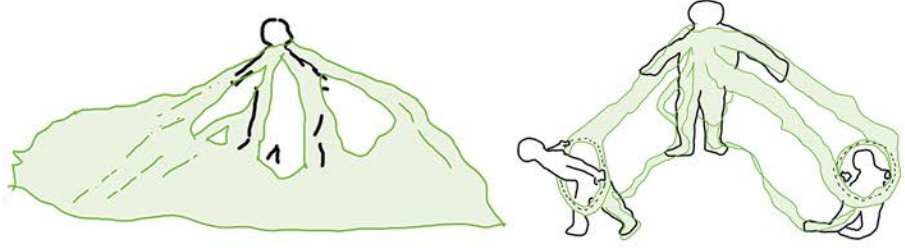
Για το κάτω μέρος:
Θέλω να είναι κάτι που φοριέται εύκολα την
ώρα της παράστασης, ένα παντελόνι
παιρνει περισσότερη ώρα να φορεθεί από
μια φούστα...
Δεν μπορεί όμως να είναι φούστα γιατί δεν
θα είναι περικλειστη γύρω μου ώστε να
μπορέσω να κινηθώ εσωτερικά της.

Δοκιμάσαμε μια μίξη φούστας –
παντελονιού, σαν βράκα.
Διατηρεί περισσότερο χώρο στον καβάλο
και σου δίνει την στήριξη από τα πέλματα.
Συνεχίζεις το ratchwork επιμηκύνοντας την
μπλούζα, σαν φόρεμα. Επειδή, όπως
είπαμε, το ελαστάν δεν χρειάζεται ιδιαίτερα
προσωποποιημένο πατρών, θα σχηματίσεις
τα μπαντζάκια αφού το «φόρεμα» φτάσει
σχεδόν ως τα γόνατα.
Κόβεις κατακόρυφα στη μέση αφήνοντας
γενναιόδωρα χώρο για τον καβάλο (αφού
θα είναι όπως του καλσόν και δεν θα
σχεδιάσεις κάποια σύνθετη καμπύλη όπως
συνήθως).
Το ύφασμα στον καβάλο θα σουρώνει,
μπορείς να το επεξεργαστείς για κάτι πιο
εφαρμοστό, ή να το αφήσεις για επιπλέον
δυνατότητες στο performance.

Μετά από το πρώτο ολόσωμο κορμάκι θέλαμε να δούμε πως θα τα συνδέαμε και πως θα τα φορούσαμε αν είχαμε πολλά. Ξεκινάμε να ράψουμε άλλο ένα κορμάκι και δοκιμάζουμε διαφορετικές διατάξεις τους.

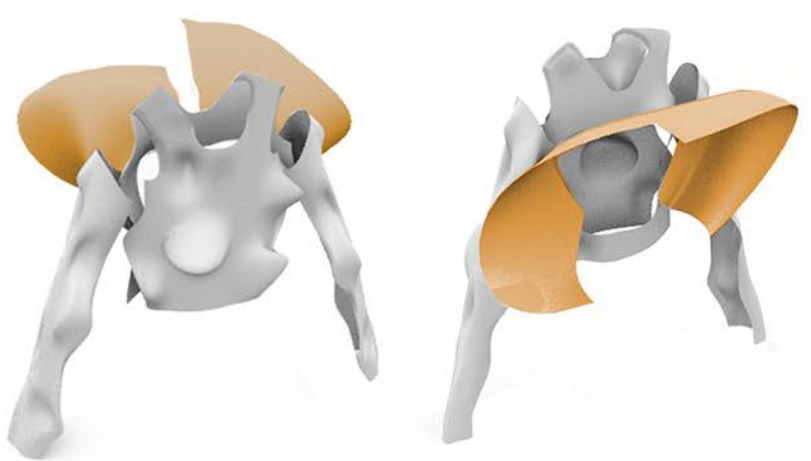

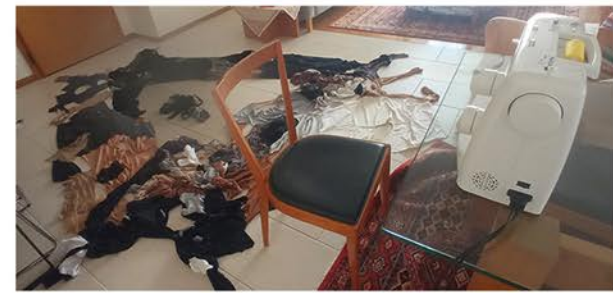
βρίσκουμε τα υλικά που χρειάζονται γι' αυτό το στάδιο

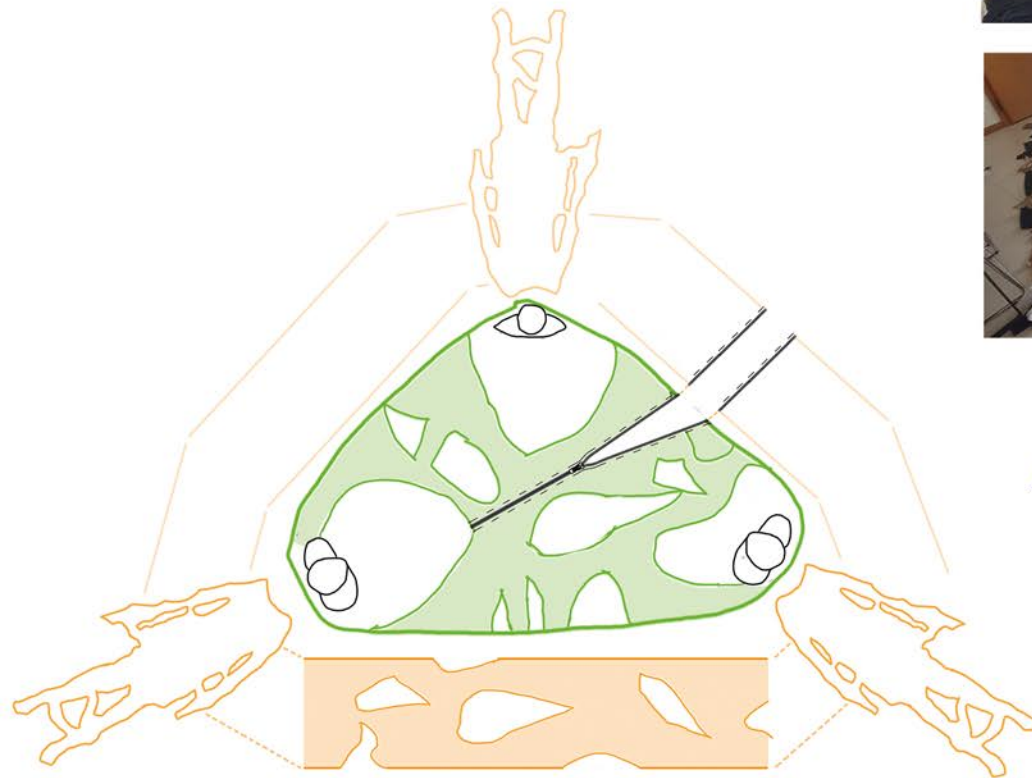
οι επόμενες 2 ολόσωμες φόρμες

Για να επεκταθούν πλευρικά θα πρέπει κάποια επιφάνεια του ρούχου να ενωθεί με την επέκταση. Αυτό μπορεί να γίνει εξωτερικά ή σε συνέχεια του ρούχου.

Αργότερα προσθέσαμε «οροφή» για περισσότερο παιχνίδι καθύψος, καθώς και ένα μακρύ φερμουάρ που έδωσε τη δυνατότητα στα 3 άτομα να διαταχθούν και με άλλους τρόπους.

Σε συνέχεια του ρούχου σημαίνει πως αν ένα άλλο σώμα βρεθεί πίσω από το σώμα με το ρούχο, θα μπορέσει να αλληλεπιδράσει με τις επεκτάσεις, αλλά και με το ρούχο εσωτερικά. Διαλέγουμε λοιπόν συνδέσεις σε συνέχεια του ρούχου, για μέγιστες δυνατότητες.

Συμπεράναμε στις παραστάσεις ότι η κατασκευή δεν φοριόταν εύκολα χωρίς τη σύστασή μου. Πρώτα έπρεπε να εντοπίσουμε τα 3 κορμάκια, να τα τοποθετήσουμε σε τριγωνική κάτοψη και τα 3 άτομα που τα φορούν να εισέλθουν σ' αυτήν. Μετά ακολουθούσαν τα παραπάνω βήματα για να φορευθεί το κάθε ρούχο.

Λευκά Είδη:
Πολυμορφικό Ένδυμα Sinch
-
Ζουρλομανδύας

1."Bloom where you are planted". Yue Ning and Nastya Kusakina by Paola Kudacki for i-D Spring 2013

2."wearable cocoon of quilts and blankets", Slovakian architecture graduate

3.DZHUS, "PSEUDO 2-way jacket"

4."DELIVER US", Tim Walker, 2018

5."wearable constructs", Ani Krikorian

6."fragile and transparent", viv lost in wonderland

7.σκούφος νυχτός με πουγκιά για το κράτημα μπουκλας στα μαλλιά, 1800-1850, αγνώστου καλλιτέχνη, Ηνωμένο Βασίλειο

8.AW 2012, Nina Donis

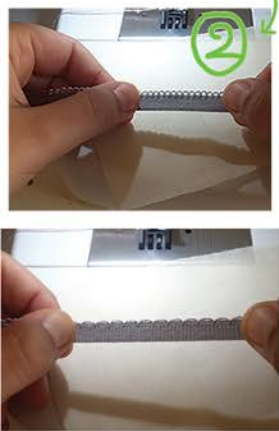
Σε αυτό το πρότζεκτ κάνουμε αναφορά στον “ζουρλομανδύα” ως περιοριστικό αντικείμενο και αντικείμενο υποταγής χρησιμοποιήθηκαν μαλακά και εύθραυστα υλικά (βαμβακερά λευκά είδη και καμβάς) σε μια προσπάθεια να αποδωθεί μια αντίθεση στην κατασκευή και την χρήση της. Το αντικείμενο χρησιμοποιήθηκε ως ένδυμα και σκηνικό στη θεατρική παράσταση.

σούρωμα με λάστιχο και τράβηγμα

μανακέν από φγελιζόλ σε κλίμακα 1:10 για προπλάσματα σουρωμένων κατασκευών

← Στο σούρωμα με χοντρή κλωστή και zig-zag γαζί η κλωστή κρατάται στην τελική της θέση όσο ράβεις. Αυτό κάνει αυτή τη μέθοδο δυσκολότερη γιατί πρέπει να διατηρείς την προσοχή σου ώστε το γαζί να μην υπερκαλύψει την κλωστή σουρώματος. Βολική για ελαφρύτερα υφάσματα και διακριτικότερο σούρωμα. Ανθεκτικότητα στον χρόνο και τη χρήση χαμηλή.

δοκιμάσαμε σούρωμα με τους εξής τρόπους (πέρα από τους αρχικούς μετασχηματισμούς σουρώματος με φαρδύ γαζί στο χέρι και στη ραπτομηχανή):

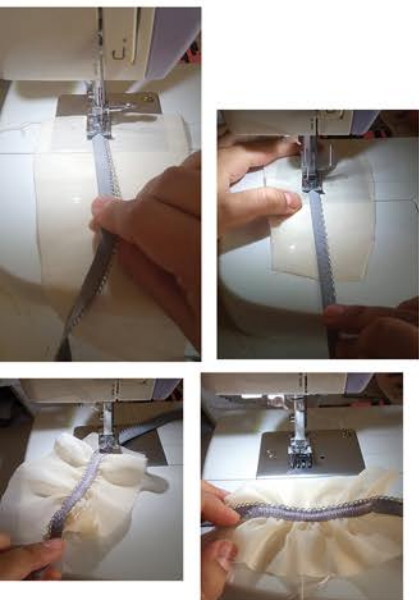
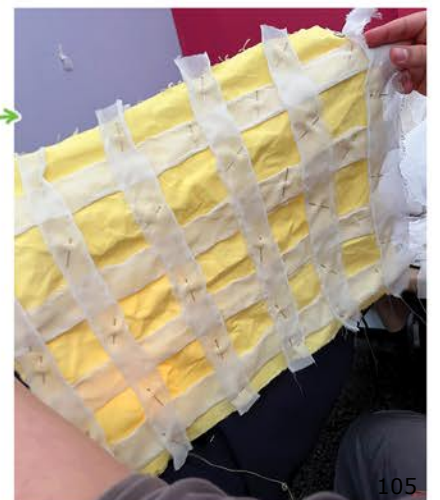
1. με χοντρή κλωστή και γαζί zig-zag

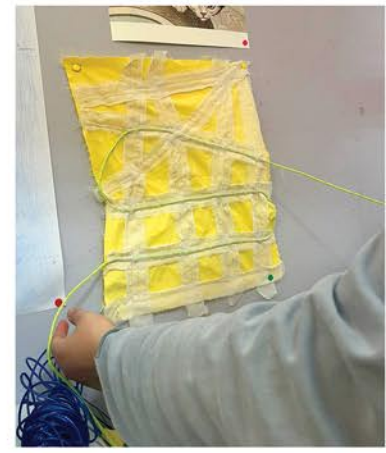
2. με λάστιχο, γαζί zig-zag και τράβηγμα

3. με οδηγούς και σχοινί/ιμάντα τσάντας/βαμβακερό σωλήνα

κόβεις τις λωρίδες των οδηγών, τις καφισώνεις όλες στην επιφάνεια-βάση και γαζώνεις περιμετρικά ενός κανάβου οδηγών, δηλαδή, τα κενά τετράγωνα που σχηματίζονται από τον κανάβο.

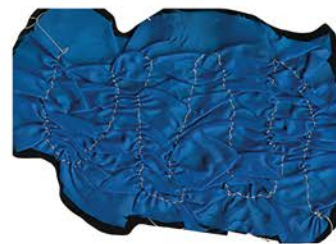

Περνάς το σχοινί σημαδεύοντας την άκρη με μια μεγάλη παραπάνα.
 Στην αναζήτηση για μοτίβα σουρώματος δοκιμάσαμε να περάσουμε το σχοινί σε διάφορες διατάξεις.
 Στις εικ. δεξιά φαίνεται το πέρασμα "S" από ένα τμήμα σχοινοῦ περασμένο σε δύο διαδοχικά ὑψη σε αντίθετες διευθύνσεις.
 Τραβώντας τα δύο άκρα του σχοινοῦ ἔχεις ἓνα ενιαίο σουῶμα ὅλης της ἐνδιάμεσης ἐπιφάνειας.
 Ἀνάλογα με τον χώρο του οδηγού και τον ὄγκο του σχοινοῦ δημιουργείται διαφορετικὴ τριβὴ και ἄρα παραμονὴ του σουῶματος ἢ μεγαλύτερη ἀνάγκη για σταθεροποίηση με κόμπο.

σκληρό
παιζω μόνη μου

παιδότοπος
κυτταρίτιδα
ρυάκι

μιζέρια, θλιψη,
απογοήτευση
ὅλες οι προσπάθειές
μου.
τοῖτα, ἔχω πολύ ξερὸ
δέρμα και
με τραβάνε.

μεγαλύτερη κλίμακα
μαλακό
με παίζουμε:
μου τραβάνε τα σχοινιά,
πάω να σηκώσω τα χέρια μου
και ξαφνικά σφίγγομαι
(ζουρλομανδύας)
(θα μπορούσε η σκιά μου να
με τραβᾷ)

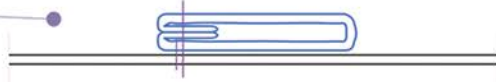
& character assigned υφές

αν με τυλίγει ἔχω χώρο
να παίζω και
πάντα χώρο να
αναπνεύσω
μόνο στο σατέν αν
με ἄγγιζε παντόυ δεν
θα με ἄγχωνε.

Κλειστός οδηγός ύψους 3εκ. που γαζώνεται στην επιφάνεια

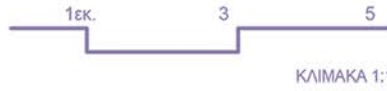
Οδηγός ύψους 5εκ. γαζώνεται στην επιφάνεια ως ρέλι (αριστερά) και "γυρίζει" για να γαζωθεί δεξιά

Ανεπεξέργαστη λωρίδα υφάσματος ως οδηγός, γαζώνεται δεξιά & αριστερά αφήνοντας ελεύθερα άκρα που ξεφτούν. Καθαρό ύψος 5εκ.

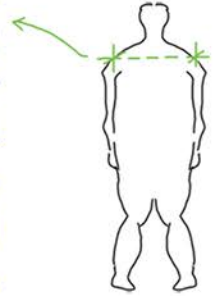
εγκάρσια τομή

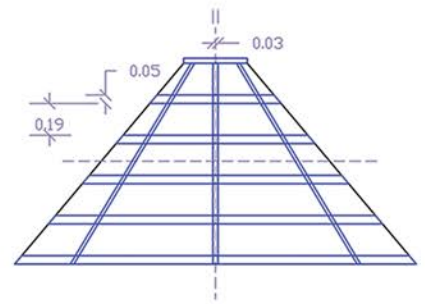
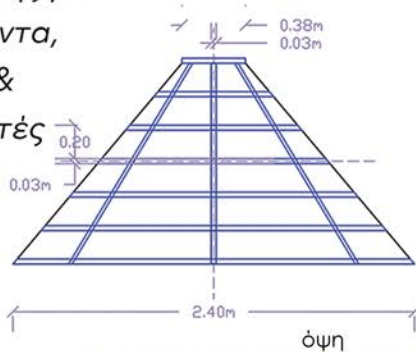
Οι οδηγοί ράβονται κατά 3 τρόπους

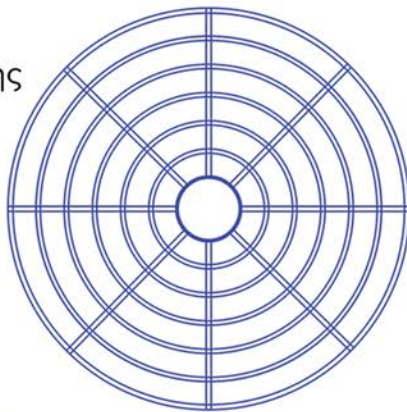
Μετράς το πλάτος των ώμων σου και πολλαπλασιάζεις *2 για την περίμετρο της μικρότερης δακτυλίου. Την σουρώσαμε αργότερα με λάστιχο ώστε να φοριέται και στον θώρακα.

σχεδιασμός κατασκευής με σούρωμα οδηγού-ιμάντα, οριζόντιες δακτύλιοι & κατακόρυφες ακτινωτές

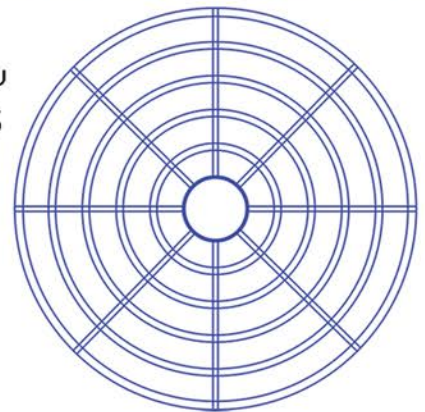
1. πυκνοί οδηγοί για τους ιμάντες (ύψους 3εκ.) σούρωμα μεγαλύτερης επιφάνειας

0.10 0.30 0.50
ΚΛ. 1:20

κάτοψη

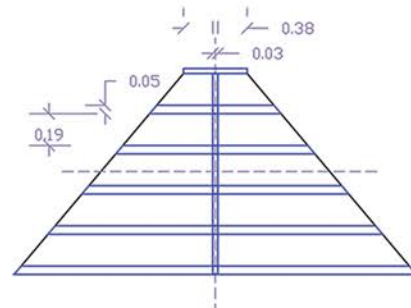
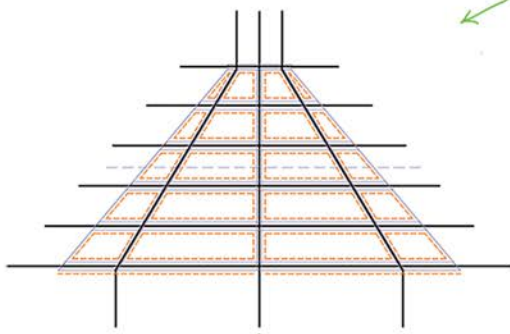
2. μεγαλώνουμε το ύψος των οριζόντιων/δακτυλίων οδηγών σε 5 εκ.

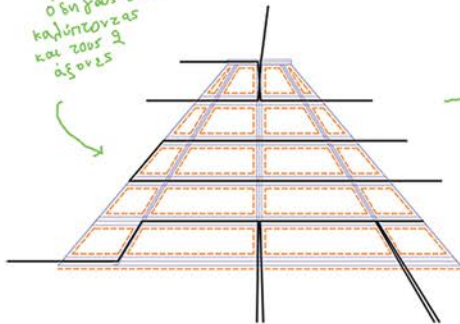

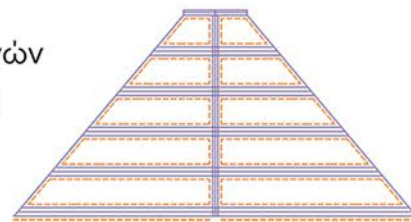
ακολουθώντας το σχέδιο της κατασκευής (2) γαζώνουμε περιμετρικά στα κενά τετράγωνα με ευθύ γαζί και μπορούμε τώρα να περάσουμε τους ακόλουθους ιμάντες

αν περάσω τους ιμάντες βίους ο βίβας του κανάβα καλύπτοντας και τους 2 άξονες

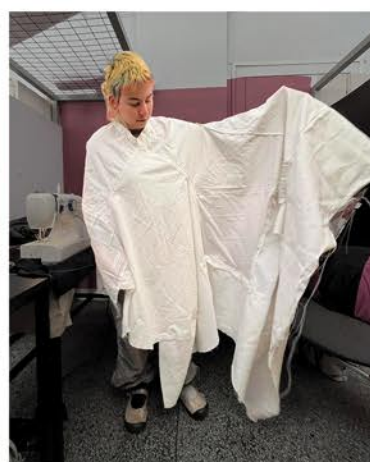

3. μειώνουμε τον αριθμό των κατακόρυφων ακτινωτών οδηγών (συνολικά 4 που σχηματίζουν σταυρό)

γαζώνω κατά το σχέδιο

οι τυχαίες θέσεις των ιμαντών κάνουν πολύ δύσκολο το να μπορεί το ρούχο να φορεθεί και να επανέλθει στην αρχική του θέση μετά.

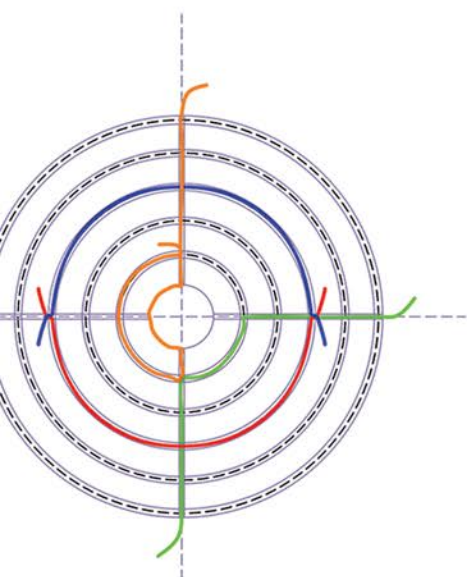
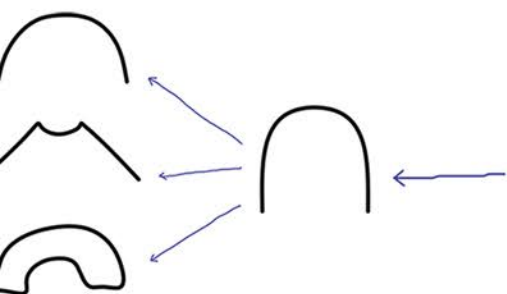

“Χτίζω” την επιφάνεια-βάση σαν patchwork ώσπου να φτάσω τις διαστάσεις του πατρών.

Μπορείς να κόψεις εξαρχής την επιφάνεια-βάση σου κατά το πατρών ή να ακολουθήσες αυτή τη μέθοδο όπου θα έχεις εναλλαγές στις ποιότητες, αποχρώσεις και υφές των υφασμάτων.

Κατασκευάζοντας έτσι την βάση προκύπτουν ελεύθερα άκρα στην κατώτατη, μεγαλύτερη δακτύλιο. Μπορείς να τα κόψεις ή να τα αφήσεις στην τελική κατασκευή.

Εμείς τα αφήσαμε.

Στην τελική κάτοψη χρησιμοποιούνται τα παραπάνω σχήματα τις λογικής “Π” για το πέρασμα των ιμάντων. Είδαμε πως αυτό το σχήμα μας προσφέρει αποτελέσματα πιο κοντά στο “S” και περιορίζει το “μπέρδεμα” των διαφορετικών ιμάντων. Για τους κατακόρυφους ακτινωτούς οδηγούς τους ιμάντες και στους 2 άξονες ώστε να σουρώσεις σε “Π”.

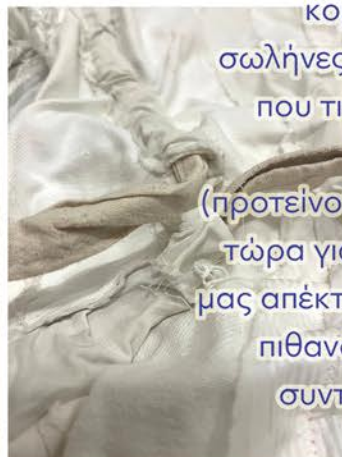

Για τα μανίκια της εκδοχής που φοριέται στο θώρακα σουρώνεις με λάστιχο 2 σωλήνες υφάσματος.

Για τη λαιμόκοψη/θώρακα σουρώνεις με τον ίδιο τρόπο πάνω ή κάτω από τον ανώτατο οδηγό.

χρησιμοποιούμε λευκό ιμάντα τσάντας, συνθετικό λευκό κορδόνι και ράβουμε σωλήνες από εκρού καμβά που τις “κολλάρουμε” με αλευρόκολλα (προτείνουμε ξυλόκολλα για τώρα γιατί η αλευρόκολλα μας απέκτησε άσχημη οσμή, πιθανότατα λόγω λάθος συνταγής ή εκτέλεσης)

Επέκταση

Με υλικό-βάση το καλσόν δημιουργήσαμε κάποιες ακόμη κατασκευές.
Συνδιάσαμε τα όσα μάθαμε από τις δύο τελευταίες κατασκευές για την ελαστικότητα και ράψιμο της ελαστικής με τον χειρισμό της υπερυψωμένης σπείρας που είχαμε διερευνήσει προηγουμένως. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης στοιχεία από δοκιμές του "αρχείου 2" (σούρωμα). Στην επέκταση των προηγούμενων πρότζεκτς επικεντρωνόμαστε στα άκρα του σώματος.

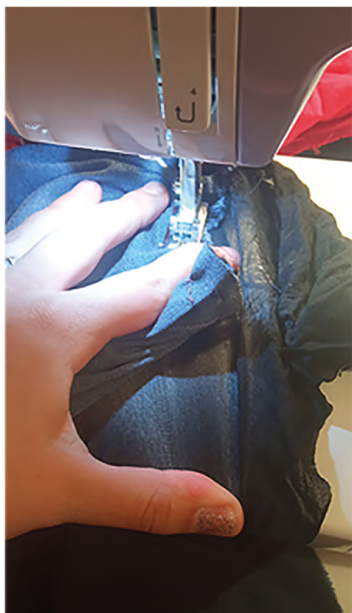
Ακολουθούν οδηγίες για τα δύο άκρα:

Χέρια (1)

Πόδια (2)

1

Για τα **χέρια** κόβω ένα πόδι καλσόν, το χωρίζω σε 2 κατά μήκος μέρη, το τεντώνω και ράβω πλατιές λωρίδες ανελαστικού υφάσματος. Λειτουργεί όπως το σούρωμα με λάστιχο.

Χρησιμοποιούμε δηλαδή το ίδιο το υλικό-βάση (καλσόν) ως το ελαστικό μέσο για το σούρωμα. Όσο πιο δυνατά τραβήξουμε το καλσόν γαζώνοντας, τόσο εντονότερο θα σούρωμα θα έχουμε. Αντίστοιχα, όσο ελαστικότερο το καλσόν, ή όσο μεγαλύτερος ο μοχλοβραχίονας, τόσο εντονότερο το σούρωμα.

2

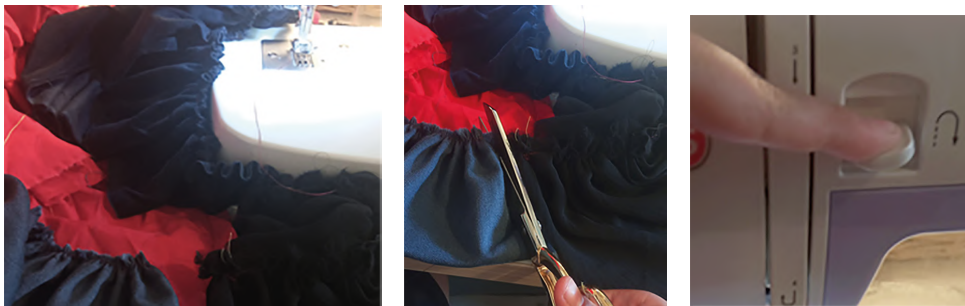
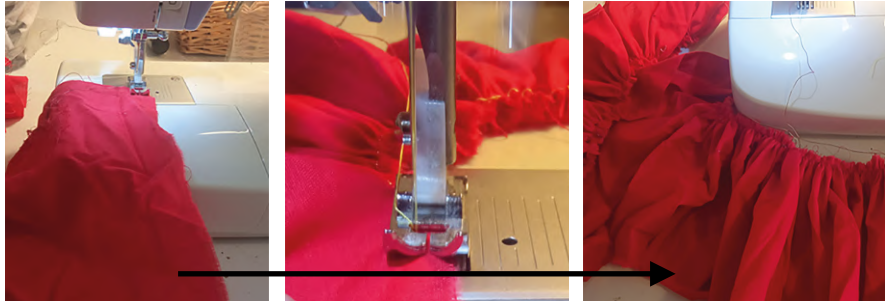
Για τα **πόδια** χρειάζομαι μεγαλύτερη βάση-καλσόν. Χρησιμοποίησα 2 πόδια πλάτος από τα καλσόν που είχα. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις και ένα, εξαρτάται από το μέγεθος που θες, και τον όγκο που επιδιώκεις.

Σουρώνω πλατιές λωρίδες ανελαστικού υφάσματος χρησιμοποιώντας το σούρωμα της μηχανής στις μέγιστες ρυθμίσεις

ένταση μέγιστη

πλάτος γαζιού μέγιστο

, γαζώνω πάνω στο καλσόν-βάση τις επεξεργασμένες λωρίδες τεντώνοντας το καλσόν (για μέγιστο σούρωμα και όγκο). Συνδέω τις δύο πλευρές απ'το μπατζάκι με ευθύ zig-zag γαζί.

Αργότερα προστέθηκε επιπλέον σούρωμα με λάστιχο τεντωμένο και ραμμένο στο χέρι (την ώρα των προβών) στην πάνω διάμετρο του μπατζακιού γιατί διαπιστώθηκε πως δεν ήταν αρκετά στενό ώστε να στέκεται την ώρα της παράστασης. Κάτω βλέπουμε τα δύο μπατζάκια ολοκληρωμένα και φορεμένα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΜΕ ΣΚΛΗΡΟ ΣΚΕΛΕΤΟ

Είδαμε μέχρι στιγμής τρία εγχειρήματα που χρησιμοποιούν το σώμα σε συνδιασμό με μαλακό σκελετό (που υφίσταται δηλαδή μόνο σε χρήση από το σώμα) στην διαμόρφωση τους.

Όπως αναφέρθηκαν και στο αρχείο (2) έχουμε και δείγματα χειρισμών με σκληρά υλικά χρησιμοποιημένα ως επιφανειακούς και ως γραμμικούς σκελετούς.

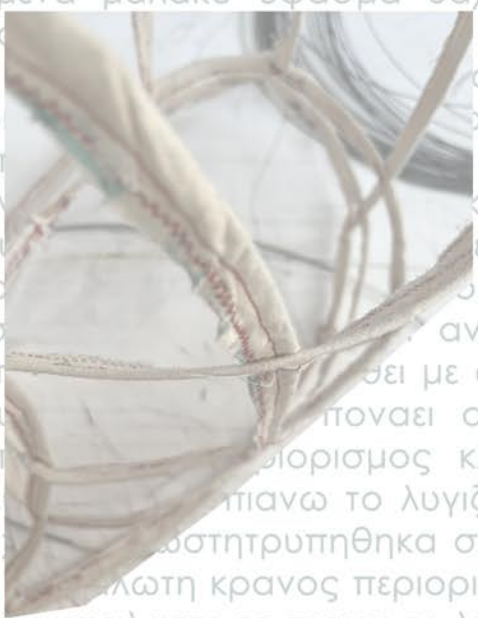

Με αναφορά στα δείγματα με χειρισμούς με **σύρμα** (δεύτερη κατηγορία μετασχηματισμών) προχωρήσαμε σε κατασκευές που χρησιμοποιούν το σύρμα εσωτερικά υφασμάτων καναλιών (ως *boning* π.χ. κορσέ). Διερευνώντας έτσι διάφορες μορφές του μετασχηματισμού είδαμε πως ο συνδιασμός των δύο υλικών μας παρέχει την επιθυμητή σταθερότητα διατηρώντας τα μαλακά χαρακτηριστικά που θέλουμε. Το ύφασμα μεγαλώνει την επιφάνεια επαφής στους κόμβους των κατασκευών ενώ τις διατηρεί απαλύνει τα μεταλλικά άκρα καθιστώντας τις πιο εύχρηστες και πλάστιμες.

Ακολουθούν δύο εφαρμογές.

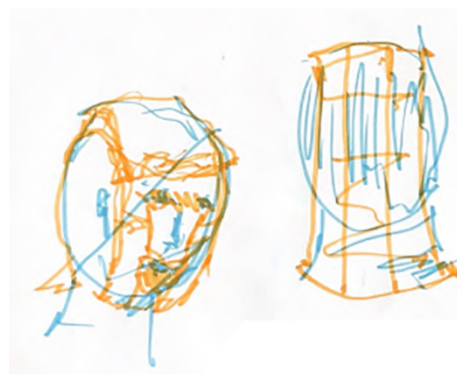

1. Σύρμα: Κουκούλα/Κράνος

1.No pain, No gain / Exhibition - JIN KURAMOTO STUDIO
 2.ECOPACK 2 / DZHUS SS21
 3&5.Royal Academy of Fine Arts, Antwerp
 4.Milan 09, Tokyo Fiber Senseware '09, έκθεση με σκοπό να μεταφέρει τις δυνατότητες των νέων υλικών που αναπτύσσονται με την ιαπωνική τεχνολογία συνθετικών ινών, υπό επιμέλεια Kenya Hara
 6.Συμμετοχή Turnbull & Taylor στο εργαστήρι 'Skills in the Making' / Caroline Broadhead, The Pitt Rivers 2013

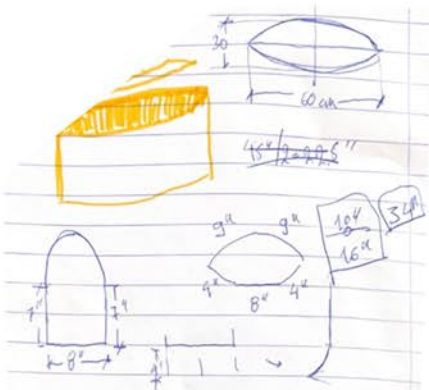
Με σημείο αναφοράς τα έργα της προηγούμενης σελίδας, θέλουμε να επεκτείνουμε το πρότζεκτ του πολυμορφικού ενδύματος “ζουρλομανδύα”. Πάνω βλέπουμε σχετικά σκίτσα που διερευνούν κατασκευές που περικλείουν και το κεφάλι. Στόχος είναι το νέο αντικείμενο να χρησιμοποιηθεί συνδιαστικά με το προηγούμενο, και ίσως να συνδεθούν με κάποιο τρόπο.

Καταλήγουμε σε μια σκληρότερη μορφή και κατασκευή, όπου εντάσσεται το γαλβανισμένο σύρμα ως σκελετός της νέας κατασκευής μας.

Χρησιμοποιούμε τον ίδιο λευκό καμβά για επικάλυψη του σκελετού.

Ακολουθούν οι οδηγίες κατασκευής του “κράνους”.

χρησιμοποιήσαμε:
 μεζούρα
 χαρτόνι οντουλέ λεπτό
 μαρκadόρο
 κοπίδι
 χαρτοταινία
 σύρμα
 πένσα
 ύφασμα
 πινέζες
 βελόνα & κλωστή
 ραπτομηχανή

οι πρώτες μετρήσεις
 είναι αυτές που σου
 δείχνουμε:

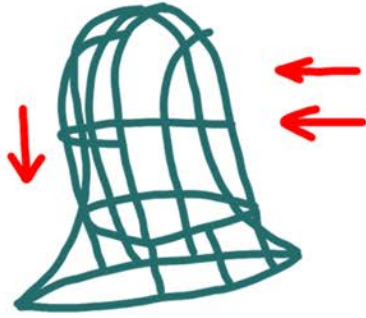
Ξεκινήσαμε μετρώντας ένα κεφάλι και άνοιγμα ώμων. υπολογίσαμε την απόσταση που θέλαμε να έχει το κράνος. Πέρασαμε τις μετρήσεις στο οντουλέ, σχεδιάσαμε, κόψαμε και αρχίσαμε να κατασκευάζουμε το πρόπλασμα. Ξεκινήσαμε με το άνοιγμα των ώμων, το σχήμα που θα περικλείει το πρόσωπο, το ύψος και το σχήμα του κρανίου και του αυχένα. Κόψαμε μακριές λωρίδες από το οντουλέ και τις στερεώναμε με χαρτοταινία και πινέζες για να αποκτήσει τον όγκο που θέλαμε στην τρίτη διάσταση.

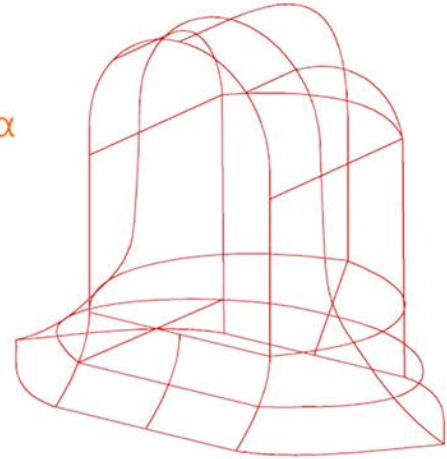
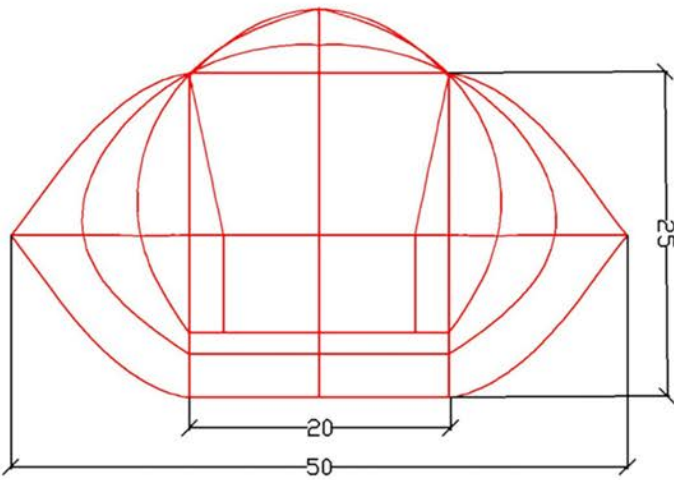
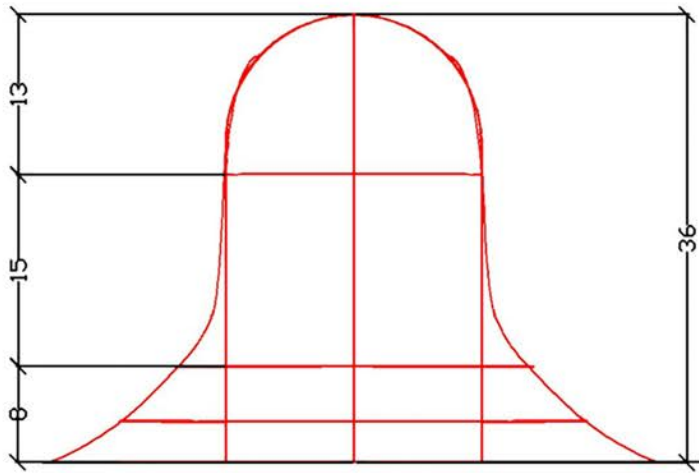

Στα στάδια αυτού του βήματος, παρατηρήσαμε πως η κατασκευή έχανε σταδιακά την μορφή της. Η χαρτοταινία δεν συγκρατούσε καλά τους κόμβους και το σύνολο έρρεπε προς την πίσω πλευρά και προς τα κάτω. Στην προσπάθειά μας να τα συγκρατήσουμε παραμορφώνονταν περισσότερο. Αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε από την αρχή με νέο σύρμα.

Εσύ μπορείς να παραβλέψεις αυτή τη διαδικασία και να μάθεις από τα λάθη μας

Αυτή την φορά, επιλέξαμε κάθε σύρμα να το ντύνουμε με ύφασμα μόλις του δίνουμε κρατάμε το σύρμα πάνω σε ένα κομμάτι ύφασμα, χαράζουμε το σχήμα του και σχεδιάζουμε 2 cm με απόσταση 2+2 cm. στις άκρες αφήσαμε 2 cm για το κλείσιμο.

Είναι σημαντικό να σχεδιάσουμε και κόψουμε τους οδηγούς με **κατεύθυνση ύφανσης (grain)** κοντά γίνεται στις **45 μοίρες**, ώστε να μπορεί να καμπυλώσει στην κατεύθυνση που θέλουμε. Αυτό το βήμα είναι απαραίτητο: αν χρησιμοποιήσουμε ευθείς οδηγούς δεν διατηρείται η καμπυλότητα του ύφασμα σουρώνει πολύ.

ΜΕ
Σ.
ΥΣ
Ω
).
Ε,
Ο.
ΜΕ
ΠΑ

ομοιομορφία:
ύφασμα,
2 παράλληλα
ε περιθώριο 1

ομοιομορφία τους
όσο πιο
είναι το ύφασμα
ομοιομορφία.
ομοιομορφία
ήματα και το

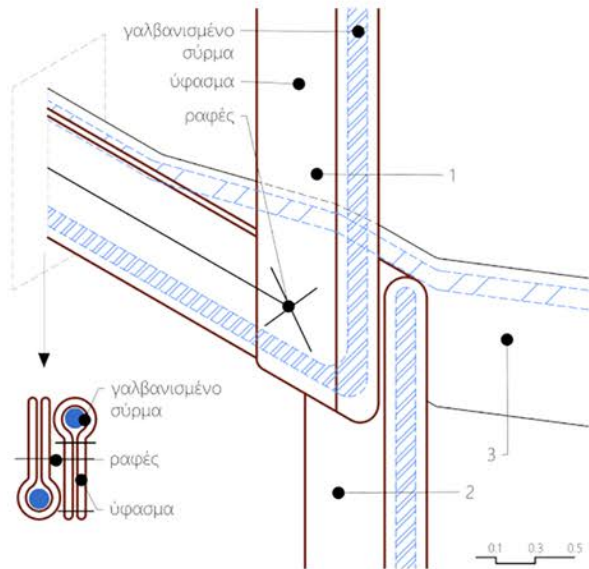
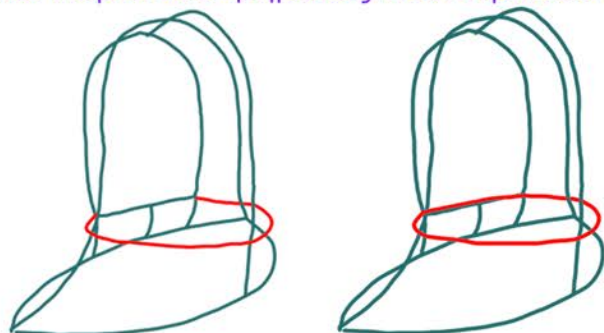
Διπλώνουμε το ύφασμα και, κρατώντας το σύρμα ανάμεσα, το περνάμε στην ραπτομηχανή με το κανονικό ποδαράκι, πλάτος γαζιού ενδιάμεσο (για εμάς 2), μήκος κοντό (1) και ένταση ανάλογη με το ύφασμα (4). αρχικά γαζώνουμε τις άκρες με ίσιο γαζί. Μετά, με γαζί zig-zag κλείνουμε το δίπλωμα όσο πιο κοντά γίνεται στις άκρες. Επιλέξαμε zig-zag ως υποκατάστατο κοπτοράπτη, για να μειώσουμε το ξέφτισμα. Τέλος, κρατώντας το σύρμα στην πάνω πλευρά της καμπύλης (την αντίθετη από αυτή που κλείσαμε πριν), ράβουμε με ίσιο γαζί όσο πιο κοντά γίνεται στο σύρμα, με ποδαράκι για φερμουάρ.

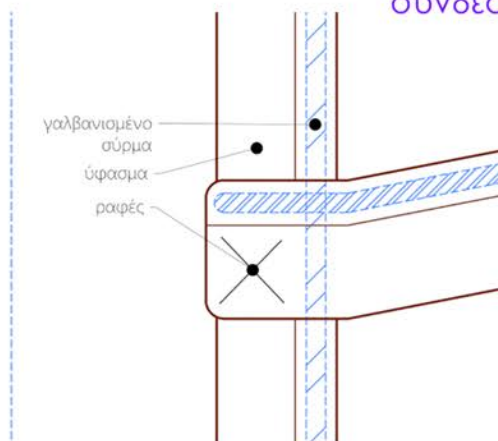
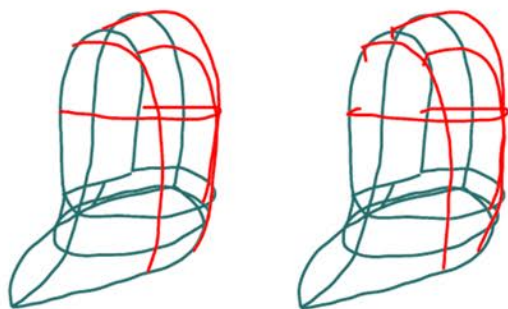
Για να διορθώσουμε την αστοχία της πρώτης προσπάθειας, αποφασίσαμε να ενισχύσουμε τους συνδέσμους.

Διαπιστώσαμε πως τρία βήματα ήταν τα πιο σημαντικά για την επίλυση του προβλήματος:

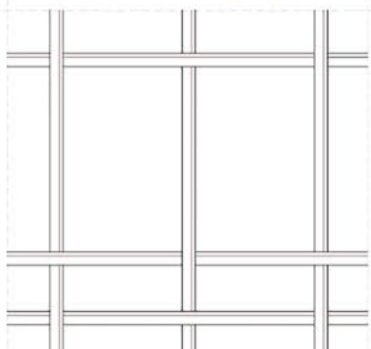
Επεκτείναμε το πρώτο οριζόντιο τμήμα έτσι ώστε να δημιουργεί κλειστό σχήμα με μία πλευρά παράλληλη με την κάτω παριά του τμήματος που περικλείει το πρόσωπο.

μετρώντας από την πρώτη κατασκευή, κόψαμε νέα σύρματα με περιθώριο 0,5-1 cm (εκτός από αυτά που πλάθονται σε κλειστά σχήματα), ώστε να γυρνούν στα σημεία της ένωσης με το τμήμα που περικλείει το πρόσωπο (μεγαλύτερη επιφάνεια συνδέσμου).

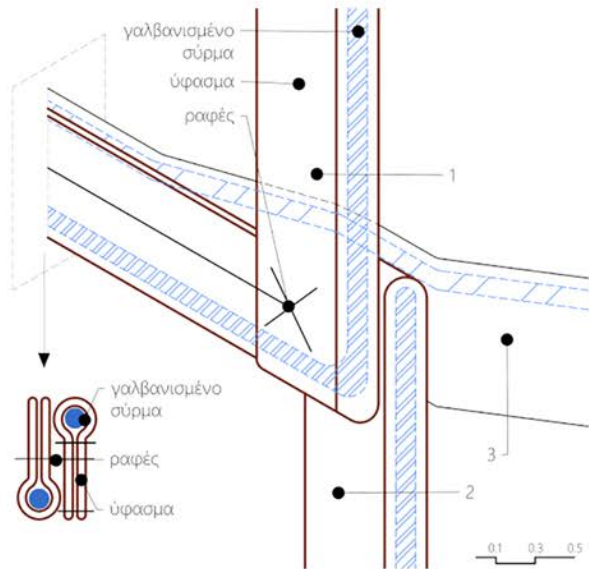
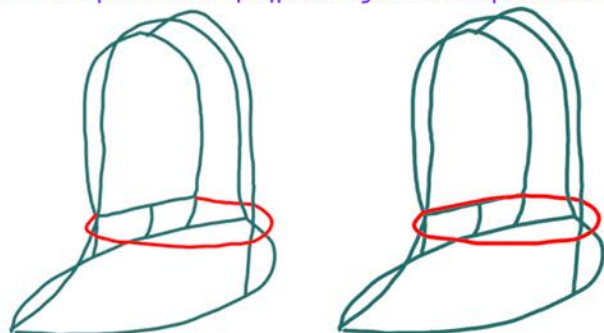
διαμορφώσαμε ένα πλέγμα από τους συνδέσμους, εναλλάσσοντας την πλευρά της ένωσης (μέσα-έξω).

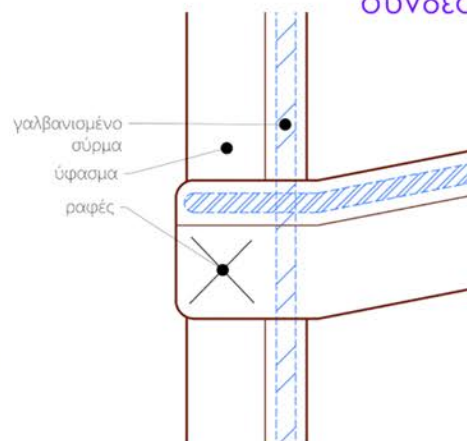
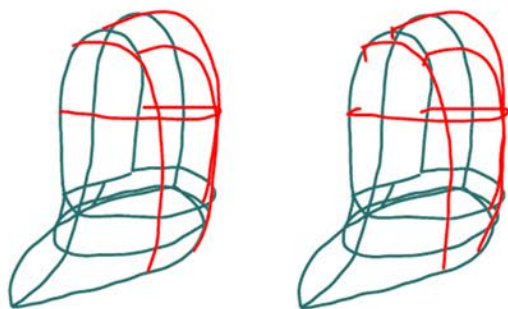
Για να διορθώσουμε την αστοχία της πρώτης προσπάθειας, αποφασίσαμε να ενισχύσουμε τους συνδέσμους.

Διαπιστώσαμε πως τρία βήματα ήταν τα πιο σημαντικά για την επίλυση του προβλήματος:

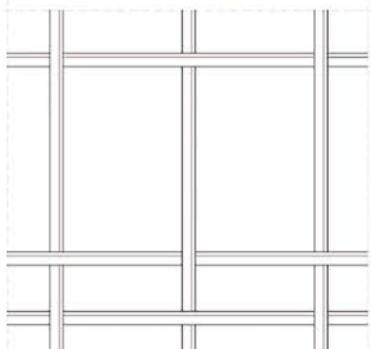
Επεκτείναμε το πρώτο οριζόντιο τμήμα έτσι ώστε να δημιουργεί κλειστό σχήμα με μία πλευρά παράλληλη με την κάτω παριά του τμήματος που περικλείει το πρόσωπο.

μετρώντας από την πρώτη κατασκευή, κόψαμε νέα σύρματα με περιθώριο 0,5-1 cm (εκτός από αυτά που πλάθονται σε κλειστά σχήματα), ώστε να γυρνούν στα σημεία της ένωσης με το τμήμα που περικλείει το πρόσωπο (μεγαλύτερη επιφάνεια συνδέσμου).

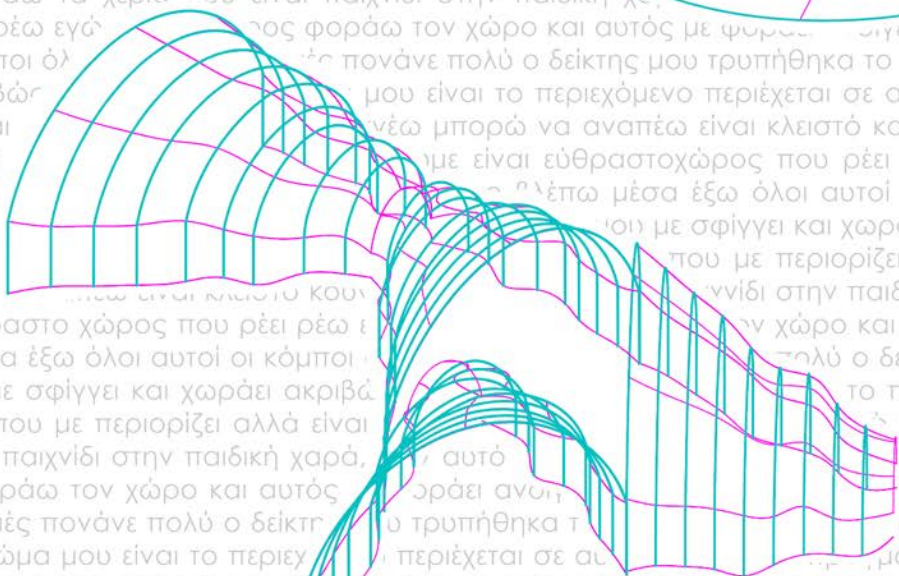
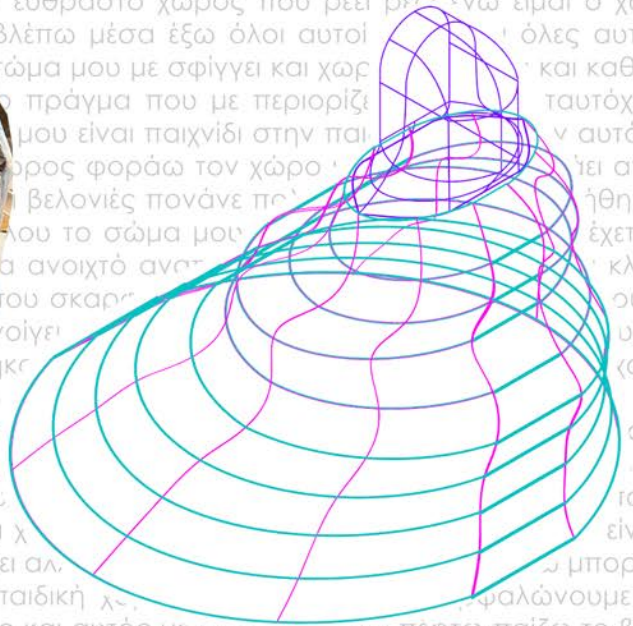
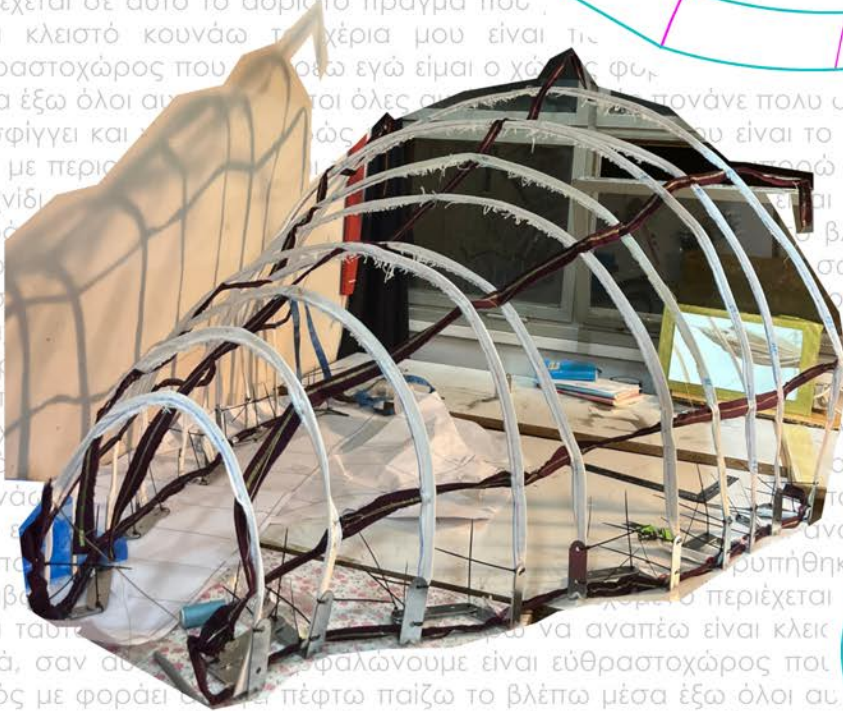
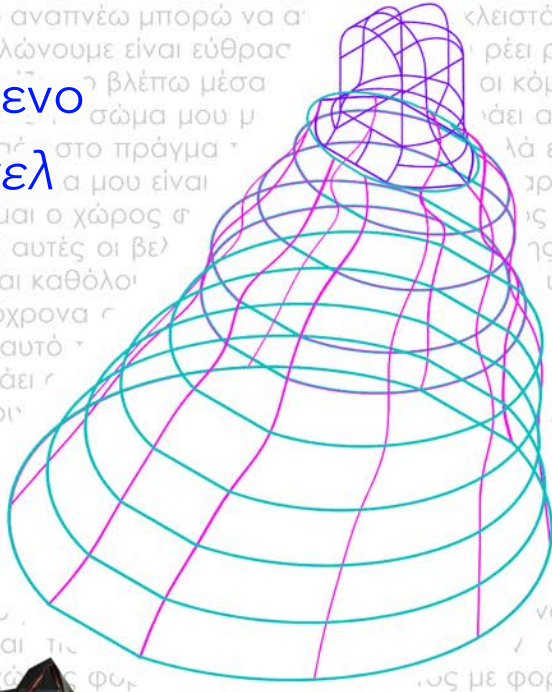

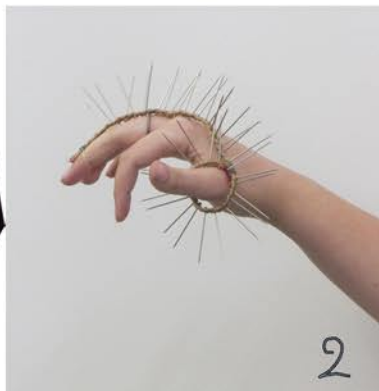
διαμορφώσαμε ένα πλέγμα από τους συνδέσμους, εναλλάσσοντας την πλευρά της ένωσης (μέσα-έξω).

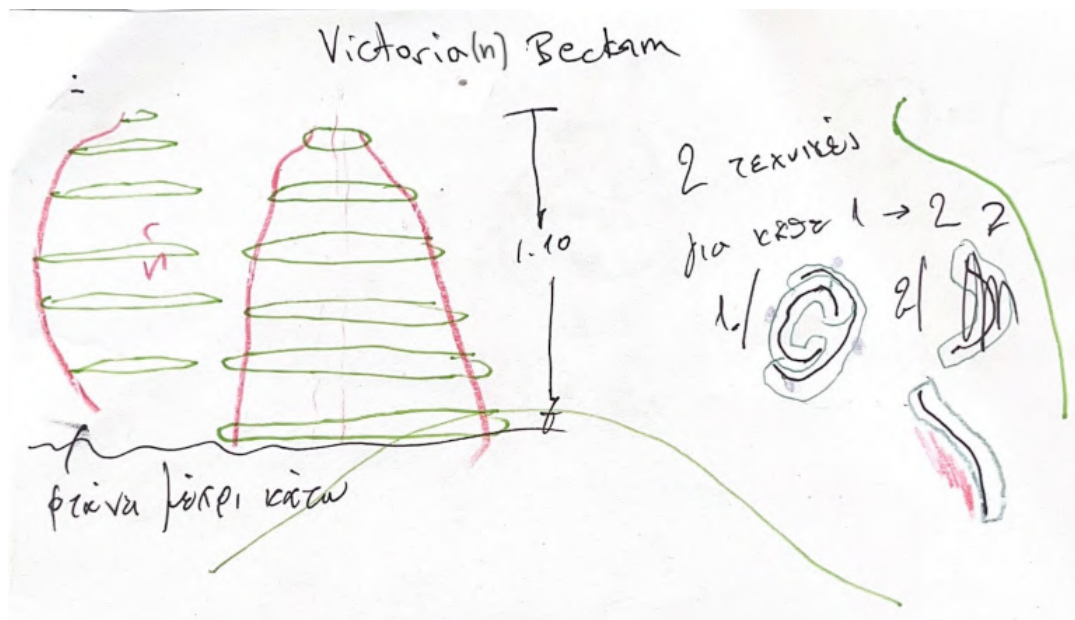

Συναρμολογούμενο Κρινολίνο/Τούνελ

- 1.Cage Crinoline / The Met μουσειο
- 2.Shape Changing Fabric Samples for Interactive Fashion Design / 15ο διεθνές συνέδριο για την απτή, ενσωματωμένη και ενσώματη αλληλεπίδραση, Salzburg, Αυστρία, 2021
- 3.Comme des Garçons Spring 1997
- 4.IGNANT / SO-IL & Ana Prvacki
- 5.Royal Academy of Fine Arts, Antwerp
- 6.Privacy Shells / Veasyble

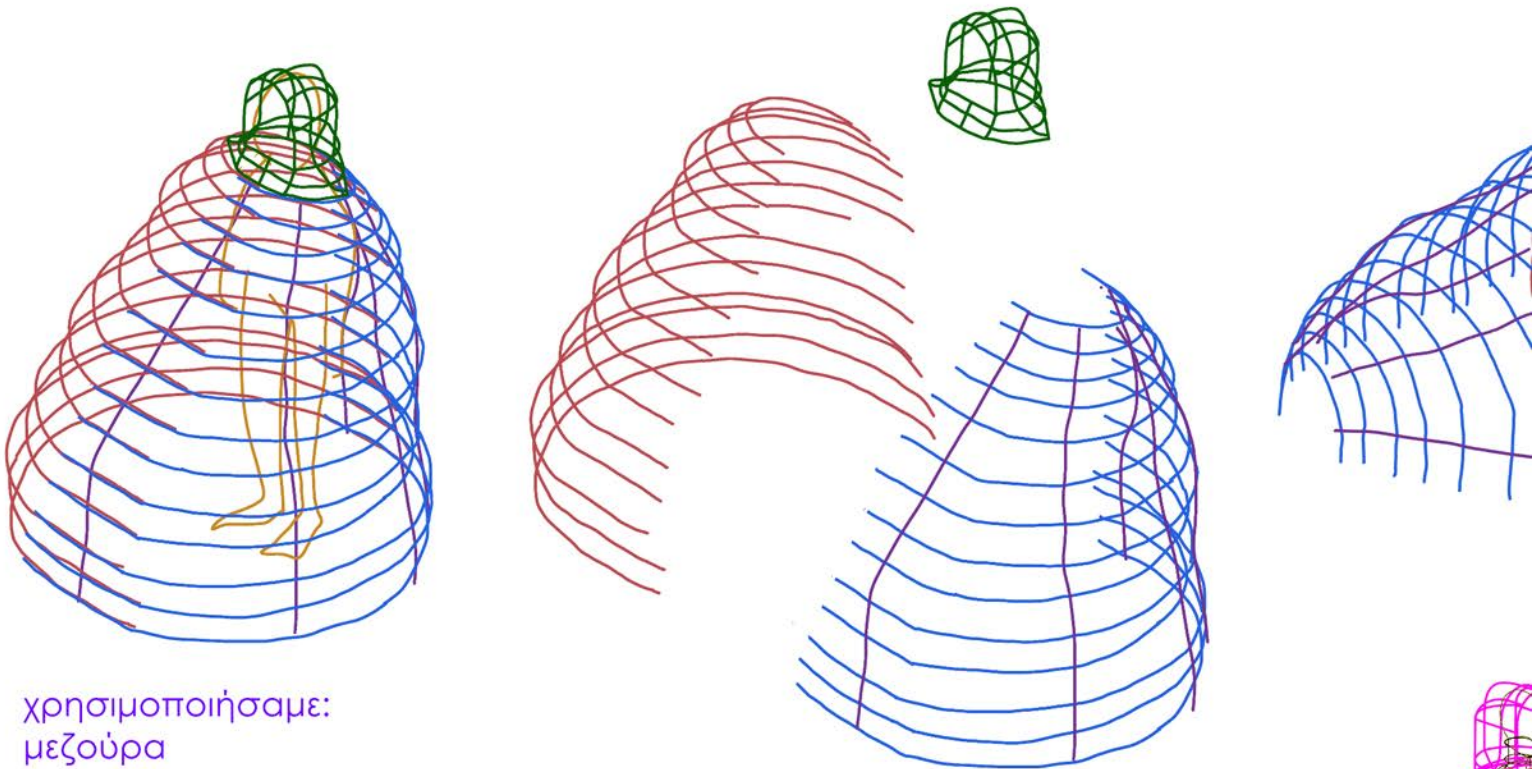
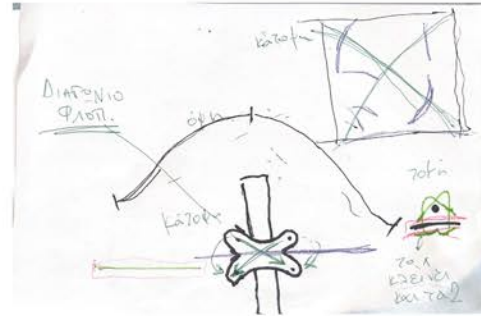
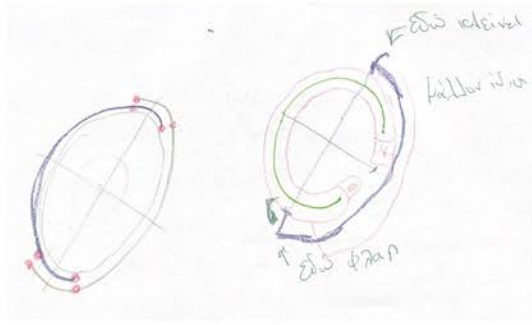
Μετά την κατασκευή του κράνους γεννιέται μια ανάγκη για συνέχιση του συρμάτινου σκελετού, οπότε η κατασκευή διαχωρίζεται πλέον από το ένδυμα "ζουρλομανδύα" από όπου και ξεκίνησε.

Διερευνούμε σκελετούς ενδυμάτων ιστορικής σημασίας όπως το παραδοσιακό "κρινολίνο" που χρησιμοποιείται εσωτερικά μιας φούστας για να στηρίξει και να διατηρήσει την επιθυμητή μορφή σε αυτήν.

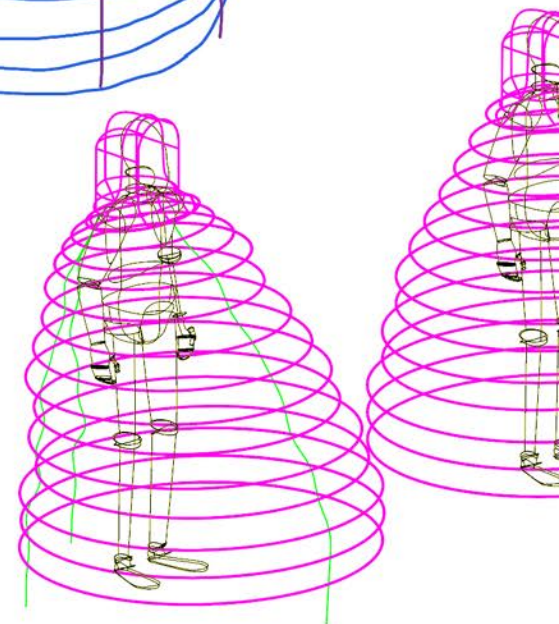
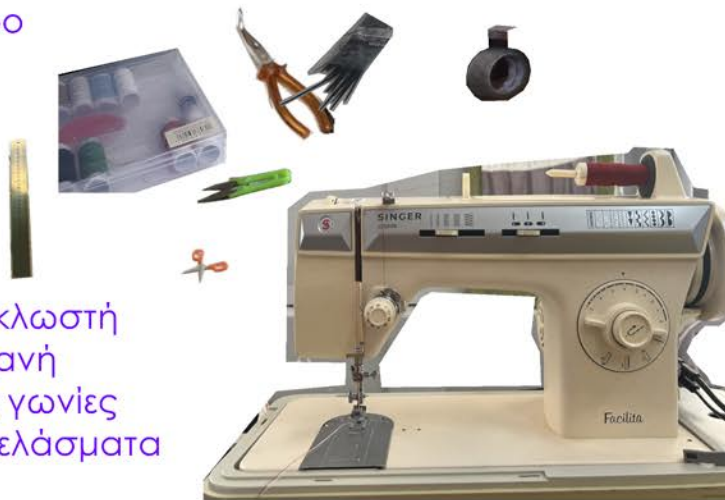
Στόχος είναι ο σκελετός που θα δημιουργηθεί να είναι πτυσσόμενος ή με κάποιον άλλο τρόπο μεταβλητής μορφής ώστε να μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε γύρω από ένα όρθιο αλλά και ένα ξαπλωμένο σώμα.

Καταλήγουμε σε μια κατασκευή που αποτελείται από δύο μέρη. Το ένα καλύπτει το μπροστά μέρος του σώματος και το άλλο το πίσω. Αργότερα αυτός ο σκελετός συνδέεται με το "κράνος".

Ακολουθούν οι οδηγίες κατασκευής και η μελέτη του μπροστινού μέρους της κατασκευής.

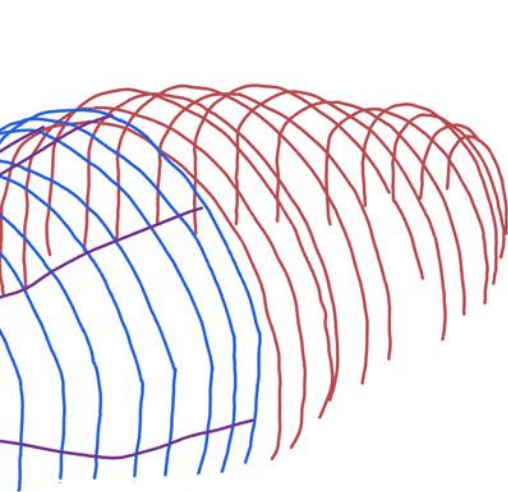

χρησιμοποιήσαμε:
 μεζούρα
 μαρκαδόρο
 κοπίδι
 ταινία
 σύρμα
 πένσα
 ύφασμα
 πινέζες
 βελόνα & κλωστή
 ραπτομηχανή
 μεταλλικές γωνίες
 μεταλλικά ελάσματα
 zip tie

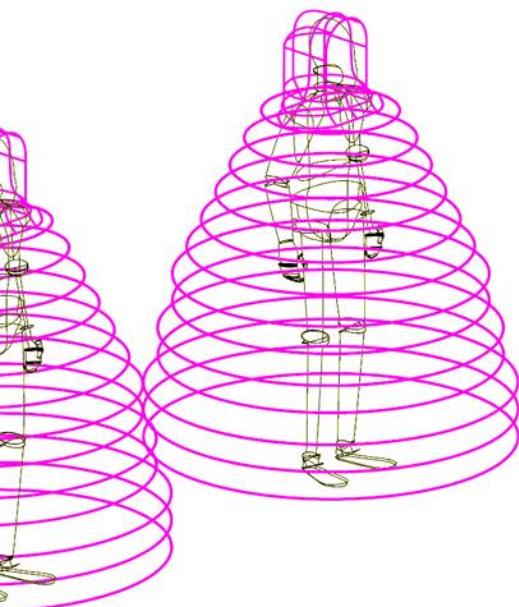

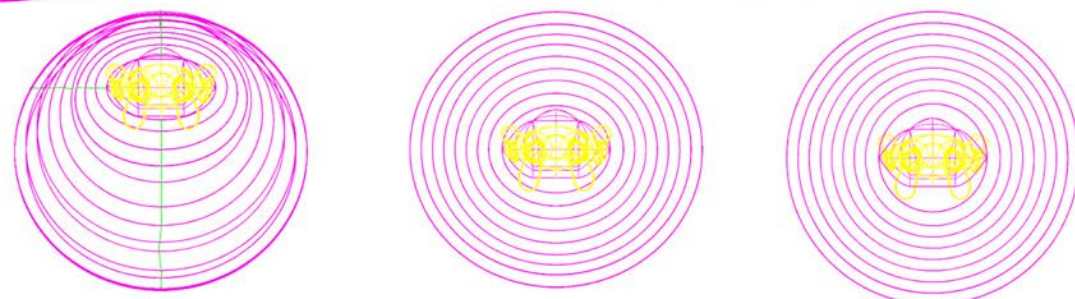
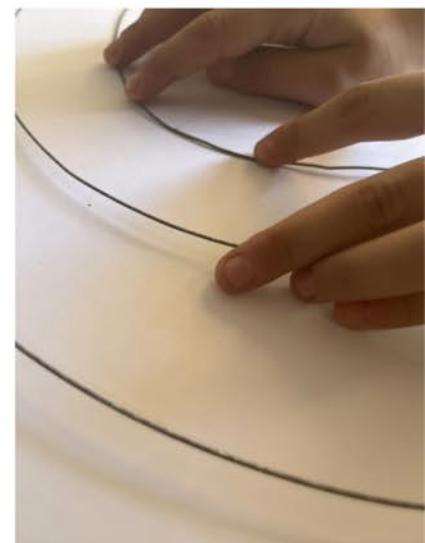
τυπώσαμε την τελική μας επιλογή και τις ομόκεντρες ελλείψεις σε κλίμακα 1:1 ως οδηγό (πατρόν) το οποίο χρησιμοποιήσαμε για να δώσουμε στα σύρματα την μορφή που θέλαμε

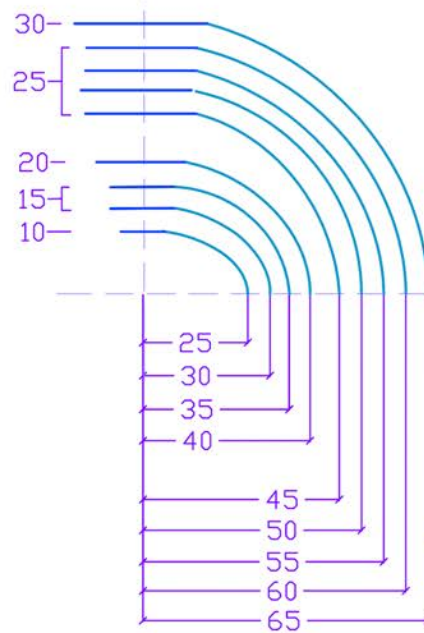
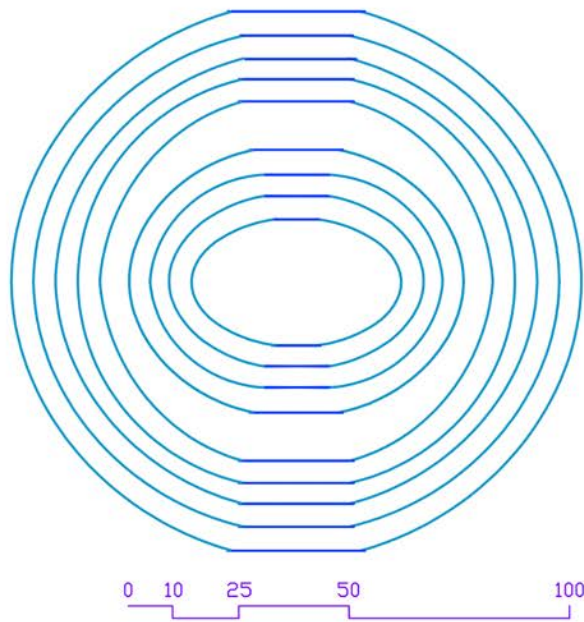
Ξεκινήσαμε την διαδικασία σκιτσάροντας τις ιδέες μας για την ολική κατασκευή. Κάναμε τέσσερις παραδοχές: α) το ανώτερο τμήμα να εφαρμόζει με την κάτω πλευρά του κράνους που φτιάξαμε, β) το κατώτερο τμήμα να μπορεί να χωρέσει κάποιο άτομο καθιστό, γ) όταν φοριέται σαν φόρεμα να μην ακουμπά το έδαφος και δ) τα καμπύλα τμήματα να απέχουν μεταξύ τους 10 cm ανά ζεύγος.

Χρησιμοποιήσαμε σχεδιαστικό πρόγραμμα (rhino) για να δημιουργήσουμε τρισδιάστατες απεικονίσεις μορφολογικών παραλλαγών. Όπως παρατίθενται εδώ, από δεξιά προς αριστερά έχουμε: α) ομόκεντροι κύκλοι, β) ομόκεντρες ελλείψεις και γ) ελλείψεις διατεταγμένες έτσι ώστε τα πίσω ακρότατα σημεία τους να σχηματίζουν ράχη που ακολουθεί την μορφή του ανθρώπινου

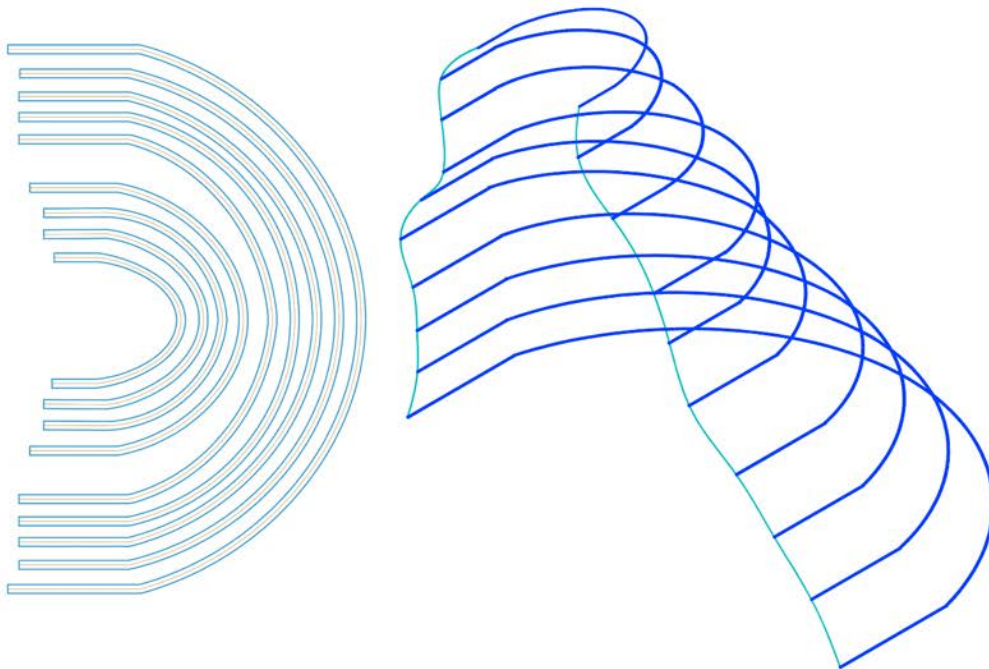
εμεις χρησιμοποήσαμε τις διαστάσεις που σου δείχνουμε. Ελάχιστη ακτίνα τόξου (ανώτερο τμήμα) έχουμε τα 25, ώστε να εφαρμόζει με την κάτω παριά του κράνους. Μμέγιστη ακτίνα τόξου (κατώτερο τμήμα) έχουμε τα 65 εκ, που υπολογίσαμε μετρώντας το σώμα μας ώστε να χωράμε σε καθιστή στάση (οκλαδόν) όταν η κατασκευή είναι σε όρθια θέση.

Κάθε τόξο καταλήγει σε ευθύγραμμο τμήμα που λειτουργεί ως το υποστύλωμα που θα παραλάβει το φορτίο του.

Τα μήκη των τμημάτων αυτών αυξάνονται όπως δείχνουμε, και ανάλογα με τα τόξα στα οποία αντιστοιχούν.

Το τέταρτο τόξο όπως φαίνεται στην κάτοψη χρησιμοποιείται δύο φορές, ώστε να δημιουργήσει την μορφή που θέλουμε.

Τελικά, κάθε μισό της κατασκευής αποτελείται από 10 τόξα

Σχεδιάσαμε και τυπώσαμε πατρόν: για κάθε τόξο σχεδιάζουμε 2 παράλληλα με απόσταση $1+1 \text{ cm} = 2 \text{ cm}$. Στην προηγούμενη κατασκευή (κράνος), συνειδητοποιήσαμε πως η απόφασή μας να κόψουμε μονοκόμματα το ύφασμα που θα περικλείει το σύρμα έφερε στατικά σφάλματα. Έτσι, αυτή τη φορά, κόβουμε κάθε πατρόν για κάθε σύρμα δύο φορές. Τοποθετούμε το πατρόν στο ύφασμα με τρόπο τέτοιο, ώστε το μεγαλύτερο τμήμα της καμπύλης να έχει κατεύθυνση ύφανσης (grain) κοντά στις 45 μοίρες επίσης. Σημαντικό είναι, όσο σημειώνουμε το πατρόν, να βεβαιωνόμαστε πως το ύφασμα είναι τεντωμένο, ώστε να μην αλλοιώνονται οι διαστάσεις.

Στην συνέχεια, προχωρήσαμε με τα κατακόρυφα μέρη. Ξεκινήσαμε με το τμήμα της ράχης. τυπώσαμε πατρόν, πάνω στο οποίο σμιλέψαμε αρχικά το σύρμα. Αφού του δώσαμε σχήμα, το προσαρμόσαμε περαιτέρω, ώστε να ακολουθεί τις γραμμές του σώματός με τον τρόπο που θέλαμε

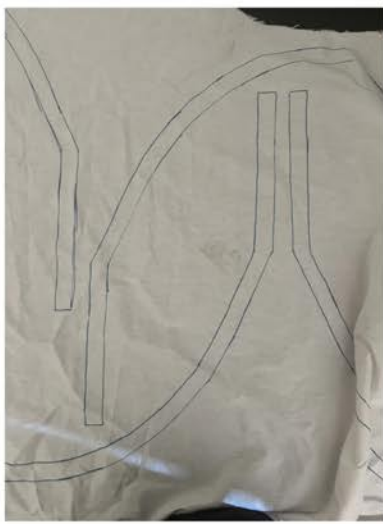
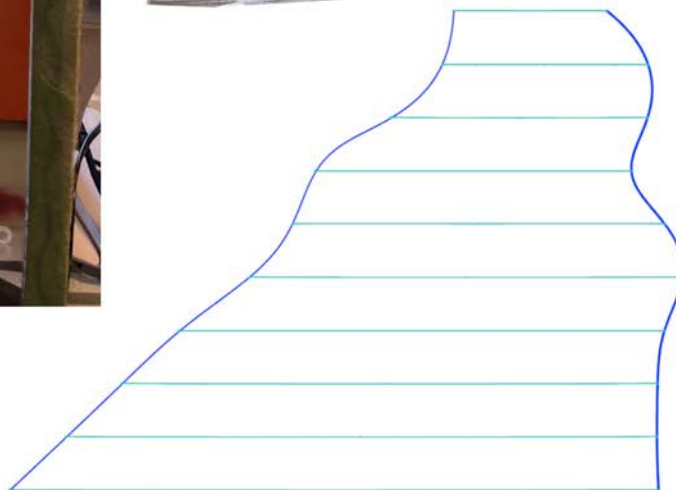

Όταν καταλήξαμε στο σχήμα του σύρματος, για να το επενδύσουμε, το σχεδιάσαμε σε ύφασμα με τον ίδιο τρόπο (1+1 cm) και πολύ μεγαλύτερο περιθώριο στα άκρα, κόψαμε και ράψαμε όπως πριν.

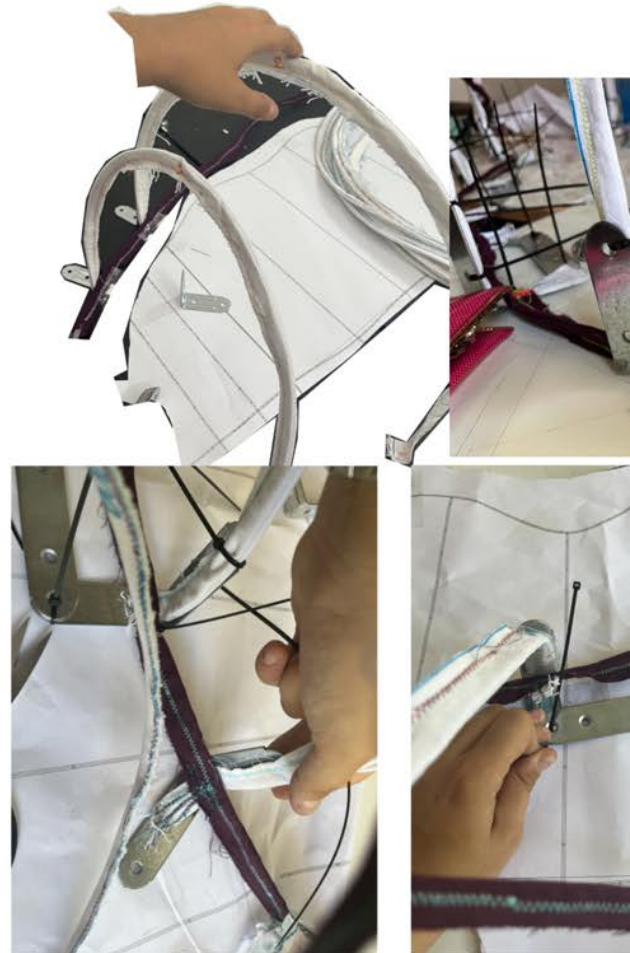
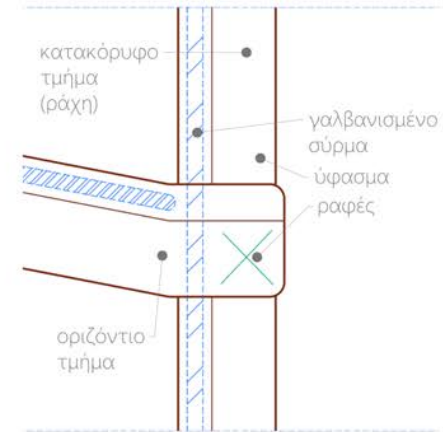
Περιθώριο στα άκρα αφήσαμε για τις μετέπειτα συνδέσεις μεταξύ των κατακόρυφων στοιχείων.

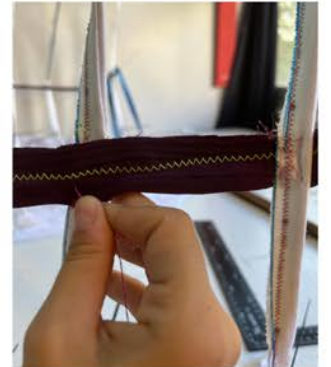
Πρώτα, βάζουμε τα δύο κομμάτια το ένα πάνω στο άλλο από την ανάποδη και τα περνάμε στην ραπτομηχανή. Με κανονικό ποδαράκι, πλάτος γαζιού ενδιάμεσο (για εμάς 2), μήκος κοντό (1) και ένταση ανάλογη με το ύφασμα (4) ράβουμε με γαζί zig-zag (για να μειώσουμε το ξεφτίσμα) όσο πιο κοντά μπορούμε στην ακμή. Ύστερα, το γυρνάμε από την άλλη (καλή πλευρά), βάζουμε το σύρμα μέσα, κρατώντας το όσο πιο κοντά μπορούμε στην πλευρά που κλείσαμε) και γαζώνουμε όπως πριν. Εμείς αφήσαμε περιθώριο στις άκρες για τα κλεισίματα 1 cm σε κάθε πλευρά. Τα αφήνουμε ανοιχτά προς το παρόν

Χρησιμοποιώντας το πατρών που εκτυπώσαμε πριν ως οδηγό, αυτή την φορά, για τις αποστάσεις μεταξύ των οριζόντιων τμημάτων Σημειώνουμε με πινέζες στο κατακόρυφο τμήμα που ετοιμάσαμε (ράχη) τα σημεία των ενώσεων. Περνάμε κάθε ένωση στην ραπτομηχανή με χοντρή βελόνα, από την ανάποδη (κακή πλευρά): κάτω έχουμε το κατακόρυφο τμήμα (ράχη) και πάνω το οριζόντιο. Προσέχουμε το σύρμα του οριζόντιου τμήματος να είναι έξω από την επένδυσή του, ώστε να μπορεί η κατασκευή να σταθεί εδραζόμενη στην ράχη. Ράβουμε με zig-zag γαζί, πλάτος γαζιού μεγάλο (5), μήκος ενδιάμεσο (2) και ένταση όπως πριν. Γαζώνουμε κάθετα και οριζόντια.

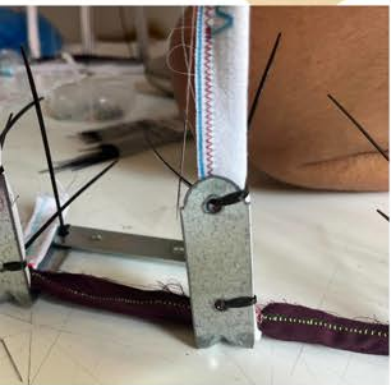

Αφού ολοκληρώσουμε αυτή την διαδικασία, δημιουργούμε στηρίξεις στους κόμβους ώστε να στέκεται η κατασκευή. εμείς επιλέξαμε μεταλλικές γωνίες τις οποίες στηρίξαμε με zip-tie. Καθώς ανατρέπονταν λόγω του βάρους της κατασκευής, τις ενώσαμε ανά ζεύγη με μεταλλικά ελάσματα, πάλι με zip-tie.

Ύστερα, κόψαμε ένα σύρμα το οποίο κρατούσαμε και τσακίζαμε στα σημεία των οριζόντιων τμημάτων που ξεκινάει το τόξο, ώστε να τα ενισχύσουμε, αλλά και να διατηρήσουμε τις επιθυμητές μεταξύ τους αποστάσεις. Για την επένδυσή του ακολουθήσαμε την ίδια διαδικασία με το προηγούμενο κατακόρυφο μέρος. Ράψαμε τις ενώσεις στο χέρι για να μην παραμορφώσουμε το σύρμα στην προσπάθειά μας να το χωρέσουμε στην μηχανή.

Καλύτερα είναι, όπως και στο κράνος, οι ενώσεις να ραφτούν σε εναλλαγή μέσα - έξω.

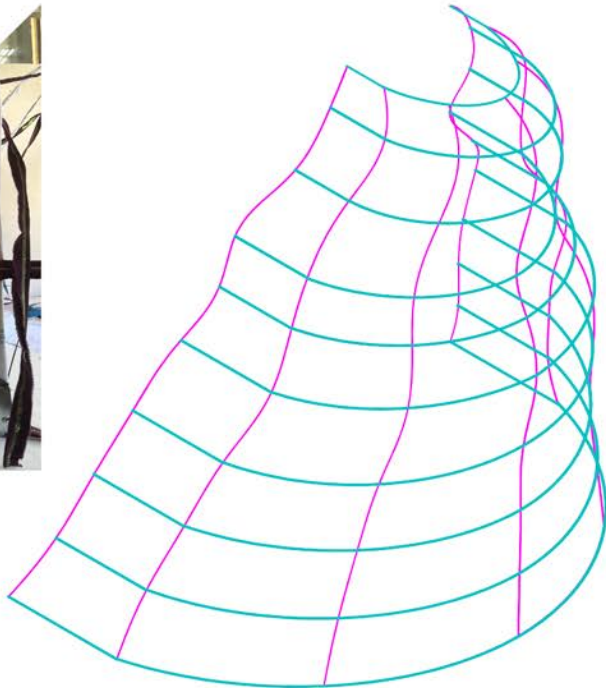

Σημειώνουμε τις κορυφές των τόξων και με νέο σύρμα ακολουθούμε την ίδια διαδικασία: τσάκισμα, επένδυση, ράψιμο στο χέρι στις ενώσεις με εναλλαγή μέσα - έξω

Αφού ράψαμε όλες τις ενώσεις χρησιμοποιήσαμε το ίδιο πατρόν με πριν ως οδηγό για το κατακόρυφο τμήμα της κοιλάδας. Προσαρμόσαμε κι εδώ, σε αναλογία με τις αλλαγές που κάναμε στο τμήμα της ράχης, φροντίζοντας να διατηρούμε την οριζοντιότητα και τις ίδιες αποστάσεις. Όπως πριν, αφήνουμε μεγάλο περιθώριο για την μετέπειτα σύνδεση. Επαναλαμβάνουμε τα ίδια βήματα για την επένδυση και τις ενώσεις.

επαναλαμβάνουμε τα ίδια βήματα, αυτή την φορά σημειώνοντας τα τεταρτημόρια των τόξων.

Ολοκληρώνουμε ενώνοντας τα κατακόρυφα μέρη στα περιθώρια που είχαμε αφήσει. Εμείς μετρήσαμε από το κράνος ώστε να συμπίπτουν οι ενώσεις.

Για τις ενώσεις αυτές, μεταξύ κρινολίνου και κράνους, επιλέγουμε κόπτισες.

2

Χρησιμοποιώντας τις επιφάνειες που έχουν υποστεί τον τελευταίο χειρισμό της υπερυψωμένης σπείρας κατά την καταγραφή του αρχείου (2), χρησιμοποιούμε **πτυσσόμενες μπανέλες** σκηνών και κατασκευών τύπου κάμπινγκ με πλαστικό σώμα, ατσάλινους συνδέσμους και εσωτερικά περασμένο λάστιχο που ενοποιεί τα πολλά τμήματα τους. Κάποιες από αυτές τις βρήκαμε σε δικά μας αντικείμενα και άλλες μας δώθηκαν ελλατωματικές και τις επισκευάσαμε. Έτσι δημιουργήσαμε κατασκευές που στήνονται και ξε-στήνονται ανάλογα με τον διαθέσιμο χώρο και την επιθυμητή χρήση των μετασχηματισμένων επιφανειών. Θέλαμε οι υφασμάτινες επιφάνειες να διατηρούν τις διαφορετικές χρήσεις τους οπότε αντί να τις ενώσουμε μόνιμα μεταξύ τους ή με τον σκελετό, βρήκαμε τρόπους και υλικά που μας επιτρέψαν να τις συνδέουμε και αποσυνδέουμε με διαφορετικούς τρόπους και διατάξεις.

Επιπλέον, οι κατασκευές που ακολουθούν χρησιμοποιήθηκαν στο αιτήσιο καλοκαιρινό φεστιβάλ ερασιτεχνικού θεάτρου Αστριτσίου στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου κατασκηνώσαμε στο φαράγγι Αστριτσίου και για να χρησιμοποιήσουμε τις κατασκευές αφαιρούσαμε τις μπανέλες κατασκηνωτικών σκηνών (χωρίς να τις ξεστήσουμε) και ύστερα τις επανατοποθετούσαμε με σκοπό να μειώσουμε το βάρος των σκηνικών που θα μεταφέραμε από την Αθήνα.

Ακολουθεί η εφαρμογή.

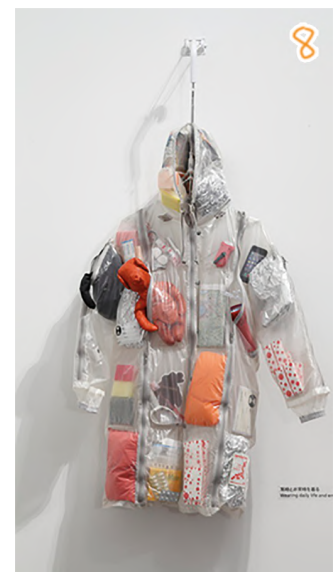
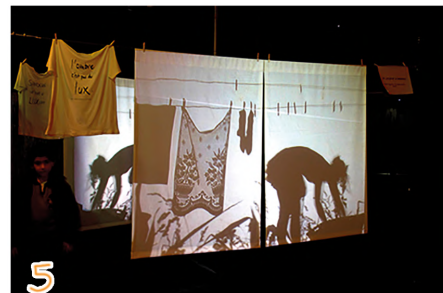

Πολυλειτουργικές Κατασκευές

-

Αισθητηριακές Σκηνές

1. "Existenz minimum", Bruxelles (Les Maroles), with Recyclart, 2004

2. Moncler & Craig. "bring it back to earth"

3. Conor Cunningham Bradley "Sharpe for The Face"

4. Femke Agema, Elders (installation) φωτογραφία του Roel Determeijer

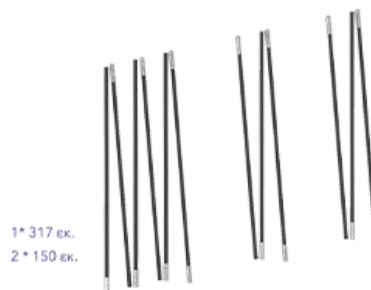
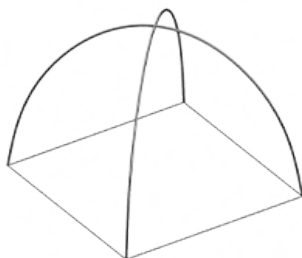
5. J.C. Planchet, Jef Rabillon της Sophie Chivet

6. Lucy McRae, κιτ επιβίωσης για postapocalyptic μέλλον που κουβαλείται στους ώμους

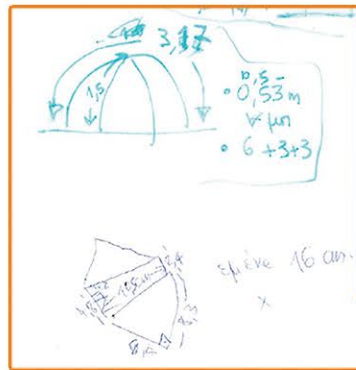
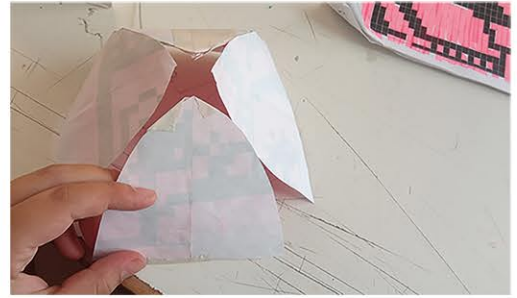
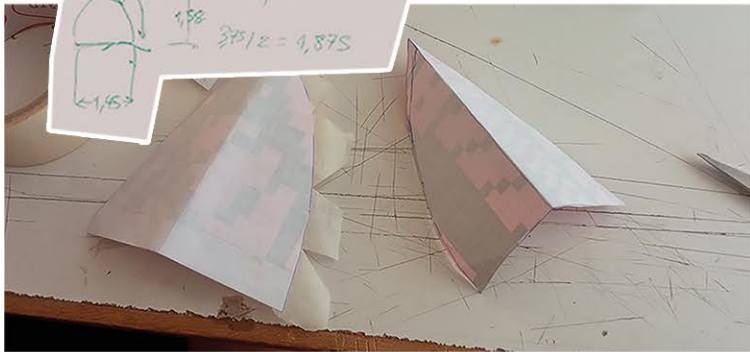
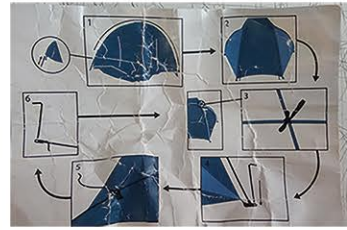
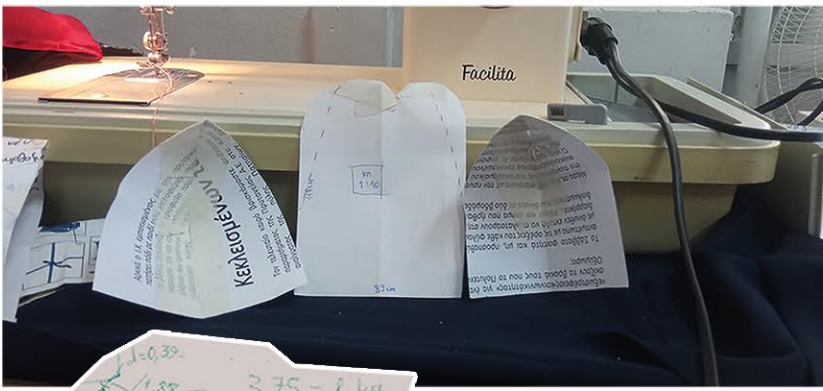
7. Birgit Dieker "Hide and Seek", 1999

8. "Final home", Kosuke Tsumura, 1994

Βάσει των αναφορών που προηγήθηκαν θέλουμε να δημιουργήσουμε πολυλειτουργικές και πολυμορφικές ελαφριές κατασκευές με σκελετό πτυσσόμενης ατσάλινης & πλαστικής μπανέλας με λάστιχο (κάμπινγκ). Ο χειρισμός του υφάσματος θα γίνει, όπως σε όλες τις κατασκευές, σε ραπτομηχανή. Η μορφολογία και οι συνδέσεις διερευνήθηκαν σε χάρτινα, υφασμάτινα και συρμάτινα προπλάσματα κλίμακας 1:10 (όπως φαίνεται κάτω) & 1:1 (όπως θα δούμε στη συνέχεια). Με συνδέσεις φερμουάρ κάθε τμήμα θα είναι αφαιρούμενο και θα συμμετέχει στην κατασκευή με μεταβλητό τρόπο. Η κατασκευή παραμένει πλάσιμη χωρίς δάπεδο με συρμάτινα άγκιστρα στις συνδέσεις σκελετού-επιφανειών. Θα χρησιμοποιηθούν βέλκρο αντηρίδες, υφασμάτινες αρθρώσεις στους κόμβους και οι κατάλληλες ποιότητες υφασμάτων ώστε να διατηρείται η ελαστικότητα κι η πολυμορφικότητα.

Χρησιμοποιήσαμε τις μπανέλες που φαίνονται πάνω για τις κατασκευές που θα ακολουθήσουν. Στα προπλάσματα αριστερά διερευνούνται διαφορετικές συνδέσεις των δύο αυτών σκηनों καθώς και συνδιασμοί όλων των μπανελών για τη δημιουργία ενιαίων κατασκευών.

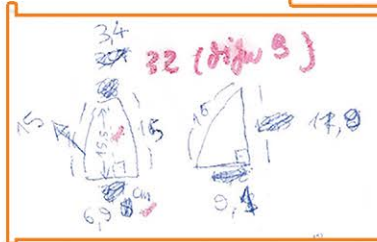

Συζητήσεις 122

- Άραγε να δο πιο εφικτότητα το ήμισυ dome.
- Όχι ακριβώς σαν ζώνη των θύλων.
- Πώς να αρθρώσει πάνω των ζωνών να είναι πιο χοντρά στα πάνω, είτε στην επιφάνεια.

Συζητήσεις 2ης φάσης:

- Είναι φάρμα!
- Οι μπαγιές είναι φτιαγμένες για πολύ ελαφρύ και κατασκευή, θέλει δύναμη ή ευκαμψότητα.
- Το μέγεθος της στήθους είναι 104,4 σαν να ζήτησαν οι μπαγιές φάρμα.
- Στο ύψος καλύτερα να παίρνει από η κατασκευή.
- Σίγουρα θέλει αρθρώσει στα καλύτερα αυτήν-επιφάνεια.

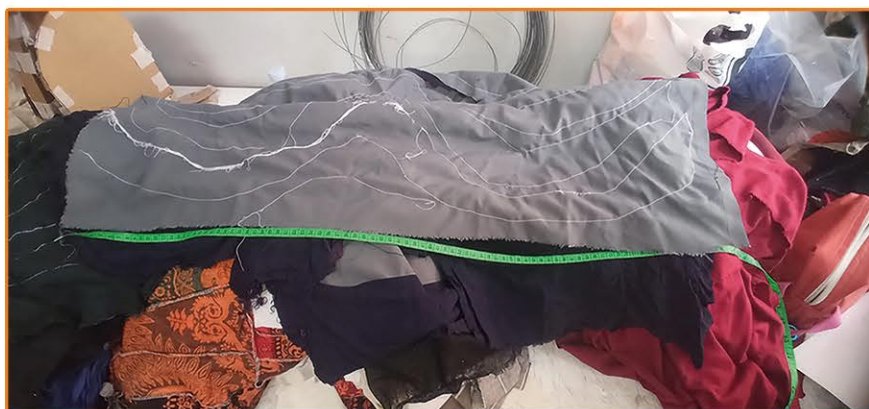
Θα χρειαστείς σπαστές μπανέλες – εμείς χρησιμοποιήσαμε σκηνής και σκιάστρου κάμπινγκ.

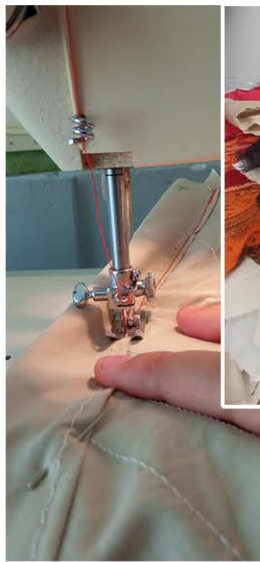
Θα μετρήσεις το μήκος τους (συμπεριλαμβανομένων των μεταλλικών συνδέσεων!) και θα φτιάξεις ένα πατρόν για την κατασκευή σου.

Αν έχεις πχ μια κλασική θολωτή σκηνή: μήκος μιας μπανέλας/2 -> βρίσκεις το μήκος της καμπύλης του ενός τριγώνου. Δοκιμάζοντας παραλλαγές στο χάρτινο μοντέλο βρήκαμε το ύψος και πλάτος της κατασκευή που θέλουμε.

Μετά κόψαμε το πατρόν σε 1:1 κλίμακα, και αντίστοιχα την επιφάνεια υφάσματος.

Τώρα πρέπει να έχεις 4 τρίγωνα. Άσε περιθώρια ραφής 1-2 cm (καλού – κακού λίγο μεγαλύτερα απ' ότι συνήθως).

Αφού έχεις τα τμήματα της κατασκευής θα ξεκινήσεις να ράβεις οδηγούς για να περάσεις τις μπανέλες που θα την στηρίξουν.

Αν θες οι επιφάνειες να μην χωρίζονται μπορείς να τις ενώσεις με ένα γαζί, συμπεριλαμβάνοντας τον οδηγό ανάμεσα.

Εμείς κάναμε τις επιφάνειες να χωρίζονται με φερμουάρ ώστε να μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις κατασκευές και τις επιφάνειες με διάφορους τρόπους!

Ο οδηγός πρέπει να κοπεί με την καμπυλότητα που θα έχει η μπανέλα όταν την τοποθετήσεις, δηλαδή την καμπυλότητα του υφάσματος στο οποίο θα ραφτεί, άρα δεν μπορείς να διπλώσεις ένα ύφασμα στη μέση! Πρέπει να ενώσεις 2 ίδια.

Ράψαμε τον οδηγό σαν ρέλι (double fold bias tape) όπου η μπανέλα τοποθετούνταν στο μέσο του υφάσματος, και όπου τοποθετούνταν στο άκρο γαζώσαμε μαζί και το φερμουάρ.

κάπως έτσι θα είναι μετά η πλευρά του υφάσματος με τον χειρισμό

μπορείς να ενώσεις τον οδηγό με την επιφάνεια με ένα φερμουάρ ή και με τις 2 με 2 φερμουάρ -> **το κλείσιμο των φερμουάρ ουσιαστικά θα δημιουργεί τον οδηγό**

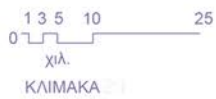

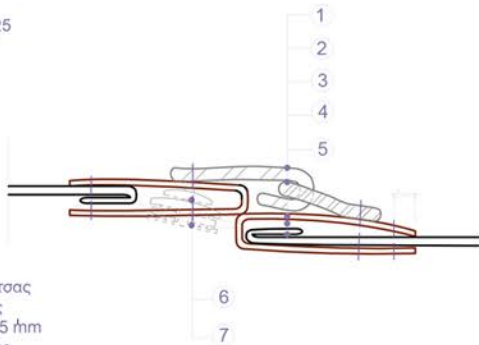
Δοκιμάσαμε επίσης να συνδέσουμε τις επιφάνειες με Velcro (χριτς-χρατς) -> πολύ εκνευριστικό και αναπάντεχα πιο χρονοβόρο, δεν λειτουργήσε για μας...

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΟΔΗΓΟΥ ΜΠΑΝΕΛΑΣ ΜΕ ΕΝΑ ΦΕΡΜΟΥΑΡ

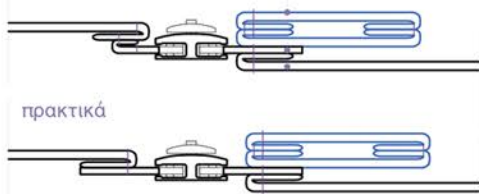

ΑΝΩ ΑΚΡΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΦΕΡΜΟΥΑΡ, Ραφτή Κόπτισα

1. Αγκιστρο Κόπτισας
2. Θηλιά Κόπτισας
3. Εξτραφόρ 25x35 ήmm
4. Ταινία Φερμουάρ
5. Βασική Επιφάνεια Υφάσματος
6. Γαζι
7. Οδηγός Φερμουάρ (Διαχωριζόμενο)

σχεδιαστικά

ΑΝΟΙΓΜΑ

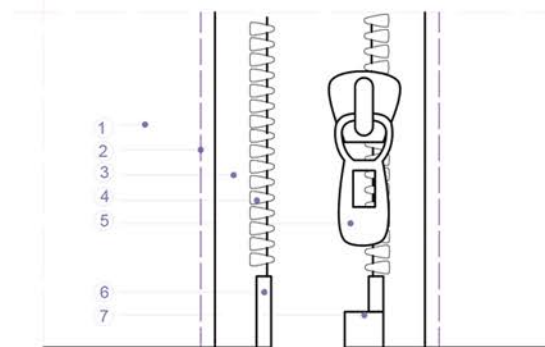
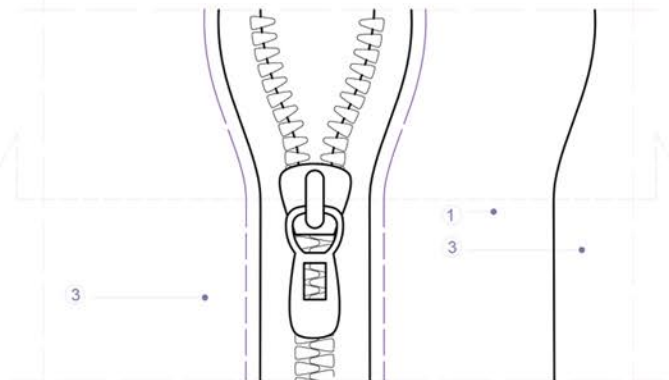
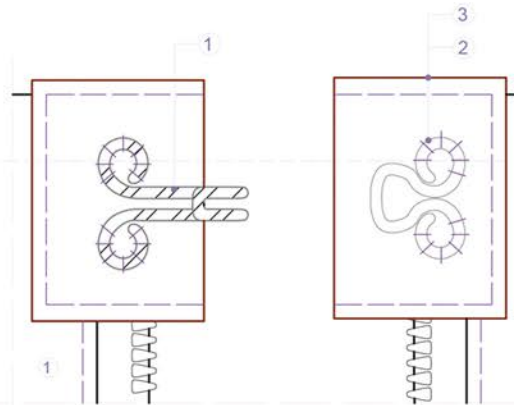
πρακτικά

1. Υφασμάτινος Οδηγός Μπανέλας πλάτους 25mm
2. Ταινία Φερμουάρ
3. Βασική Επιφάνεια Υφάσματος

ΚΑΤΩ ΑΚΡΟ, ΑΝΟΙΧΤΟ ΦΕΡΜΟΥΑΡ

1. Βασική Επιφάνεια Υφάσματος
2. Γαζι
3. Ταινία Φερμουάρ
4. Δόντια Φερμουάρ
5. Οδηγός Φερμουάρ
6. Εισερχόμενος Πείρος Φερμουάρ
7. Κουτί Φερμουάρ

ΕΝΑ ΔΙΑΧΩΡΙΖΟΜΕΝΟ ΦΕΡΜΟΥΑΡ

1. Αγκιστρο
2. Θηλιά
3. Εξτραφόρ
4. Βασική
5. Ταινία
6. Υφασ

1. Οδηγός
2. Ταινία

Άνω άκρο: Ράψε 2 κομμάτια εξτραφόρ στα άκρα του φερμουάρ και στη συνέχεια μια κοπίτσα. Εμείς χρησιμοποιήσαμε και κοπίτσες που φτιάξαμε από σύρμα με μια πένσα και ήταν το ίδιο χρηστικές.

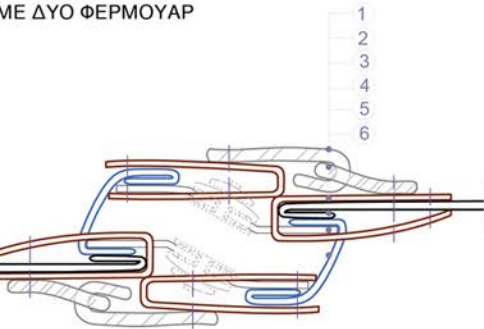
ΠΧ.

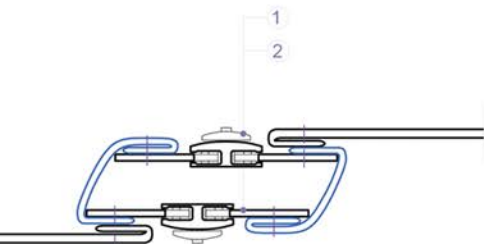
Καταλήξαμε στο έτοιμο διαχωριζόμενο φερμουάρ, αλλά πρώτα δοκιμάσαμε να φτιάξουμε το δικό μας DIY διαχωριζόμενο φερμουάρ από ρόλο, με λίγο έξτραφορ και Κοπίτσες/τρουκς. Δεν ήταν όσο δυνατό είναι το έτοιμο, αλλά ίσως με κάποιες αλλαγές να είχε λειτουργήσει, οπότε στο δείχνουμε:

ΠΧ.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΟΔΗΓΟΥ ΜΠΑΝΕΛΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΦΕΡΜΟΥΑΡ

1. Οδηγός Κόπτισας
2. Κόπτισας
3. Εξτραφόρ
4. Επικάλυψη Υφάσματος
5. Φερμουάρ
6. Μπαρόνιος Οδηγός Μπανέλας

1. Φερμουάρ
2. Φερμουάρ

ΚΛΕΙΔΙ

Κόψε απ' το ρόλο το μήκος που χρειάζεσαι. Στο κάτω άκρο δεξιά πέρα τον οδηγό. αριστερά κόψε την ταινία δίπλα στα δόντια (1-2 cm) και κάψε την άκρη των δοντιών λίγο με έναν αναπτήρα. Μετά ανέβασα τον οδηγό. για να ασφαλίσεις το κάτω άκρο θα ράψεις 2 κομμάτια εξτραφορ εκατέρωθεν και πάνω τους κοπίτσα ή τρουκς -> η κοπίτσα λειτούργησε πολύ

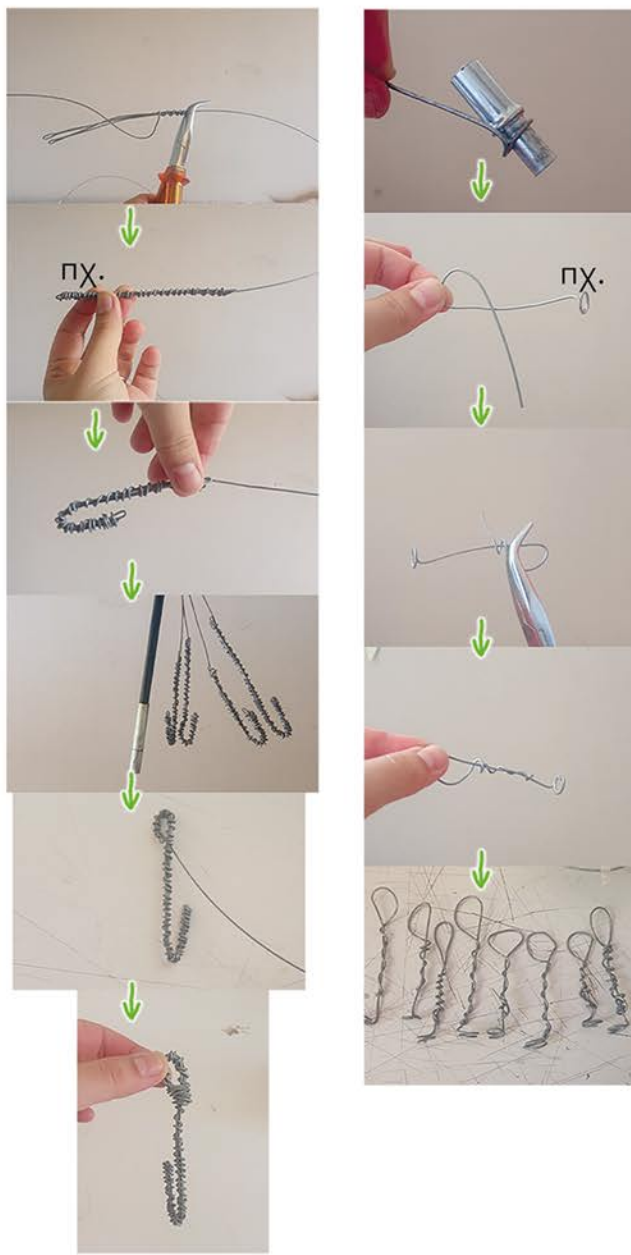

ΠΧ.

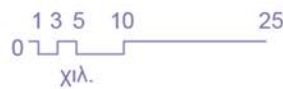
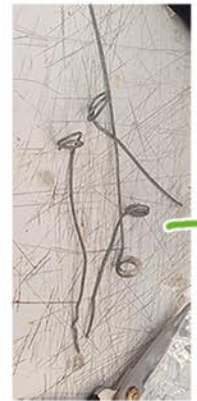

Τώρα χρειάζεται κάτι που θα κρατάει την μπανέλα σταθερά συνδεδεμένη με το ύφασμα. Η κάτω παρειά της μπανέλας εφελκύεται κοντά στην κάτω στήριξη, οπότε πρέπει να προσθέσεις κάτι εκεί. Δοκιμάσαμε κάποια είδη αγκίστρου – θηλιάς χρησιμοποιώντας γαλβανισμένο σύρμα και πένσα:

Διάλεξε το σύστημα που ταιριάζει στο μεταλλικό άκρο της μπανέλας σου:

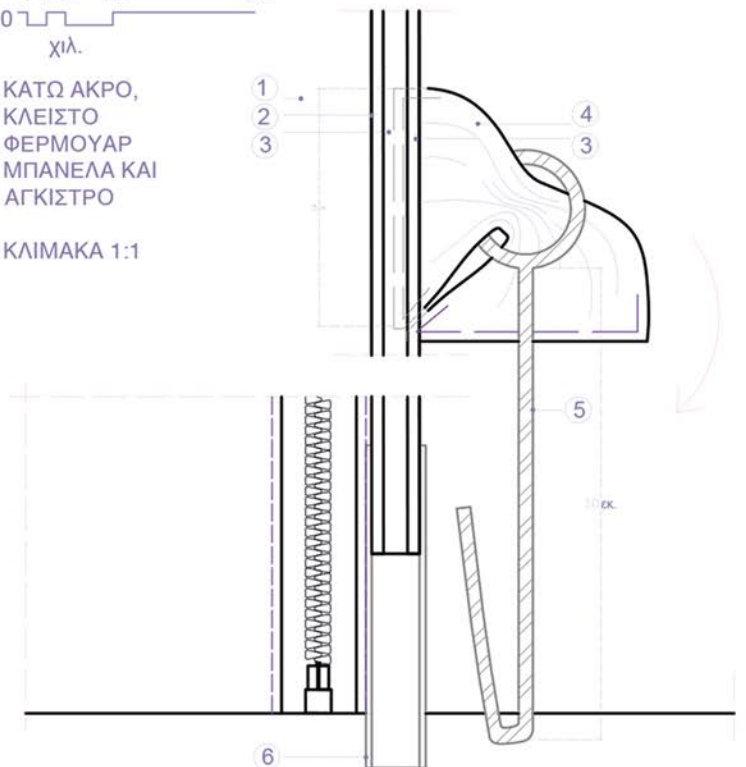

Ο απλούστερος τρόπος είναι να ενώσεις 1 άγκιστρο με τη μια απ' τις 2 επιφάνειες στο κάτω άκρο. Εδώ γαζώνουμε έξτραφορ σε σχήμα «Γ» διπλώνοντας το στη διαγώνιο. Μπορείς να δεις και άλλες δοκιμές μας:

ΚΑΤΩ ΑΚΡΟ,
ΚΛΕΙΣΤΟ
ΦΕΡΜΟΥΑΡ
ΜΠΑΝΕΛΑ ΚΑΙ
ΑΓΚΙΣΤΡΟ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1

1.
2.
3.
4.
5.
6.

1.
2.

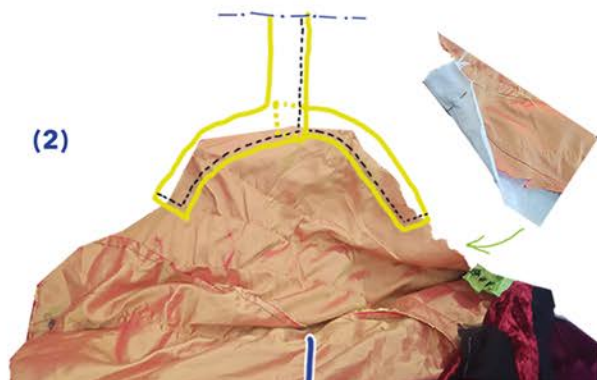

Στους κόμβους που διασταυρώνονται οι μπανέλες θα χρειαστεί να βάλεις κάτι για συνδετήρα. Μπορείς να γαζώσεις έξτραφορ ή ένα σωλήνα μήκους περίπου 20cm [σε 1 εκ των 2 συνδεόμενων επιφανειών (1) ή στο άκρο όλων σαν επέκταση αν π.χ. ο κόμβος είναι στην κορυφή του θόλου (2)]

(1)

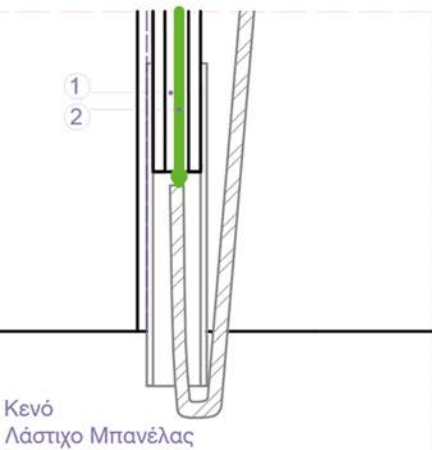

(2)

Βασική Επιφάνεια Υφάσματος
Πλαστικό Τμήμα Μπανέλας
Κενό
Υφασμάτινη Θηλιά Σχήματος Γ
Συρμάτινο Άγκιστρο
Μεταλλικό Άκρο Μπανέλας

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΠΑΝΕΛΑΣ ΜΕ ΑΓΚΙΣΤΡΟ

Κενό
Λάστιχο Μπανέλας

Προσθέτεις πιθανές άλλες επεξεργασίες που μπορεί να χρειάζεται η δική σου κατασκευή, και το τελευταίο βήμα είναι η συναρμολόγηση!

βάζεις τις επιφάνειες σε σωστή σειρά, ανεβάζεις τα φερμουάρ, περνάς τις μπανέλες από τους οδηγούς, βάζεις τα άγκιστρα στα άκρα των μπανέλων, δένεις τους κόμβους

Επίλογος

Στην παρούσα διπλωματική εργασία εξερευνήσαμε μαλακά υλικά και τις διαφορετικές τους ιδιότητες σε μία μη-ευθύγραμμη διαδικασία γεμάτη πίσω-μπρος και με βασικό άξονα την ζύμωση σε βάθος χρόνου. Εξοικειωθήκαμε με πολλές πρακτικές επεξεργασίας της πρώτης ύλης και διαμοιράσαμε τεχνοτροπία δίνοντας και παίρνοντας την ευκαιρία να μάθουμε το ένα από την άλλη.

Παρατηρούμε με πόσους διαφορετικούς τρόπους μπορούν οι πρακτικές ινών να δράσουν κοινωνικά επηρεάζοντας την επικοινωνία, την αντίληψη, την αντιμετώπιση και την επίλυση προβλημάτων, να προκαλέσουν την συλλογικότητα και να μας φέρουν σε στενότερη επαφή με τις αισθητηριακές μας ανάγκες κι επιθυμίες.

Το γεγονός ότι επιλέξαμε αυτή τη διαδικασία, την κλίμακα και τα υλικά μας έδωσε την πρακτική “μαστορική” εμπειρία. Η ραπτομηχανή επίσης μας επισήμανε την τεχνική και την αξία της συνεργασίας.

Όλοι οι μετασχηματισμοί σχηματίζουν ένα πυκνότατο δίκτυο και η εξερεύνηση τους δεν έχει, για εμάς, κορεστεί. Η κάθε πρακτική γεννά και αντλεί έμπνευση κι επιρροή από την άλλη, ενώ όλες μαζί χρησιμοποιούνται ιστορικά για κοινούς -και για αντιτιθέμενους- σκοπούς.

Βλέπουμε τα εγχειρήματά μας να χρησιμοποιούνται, να εξελίσσονται και να επαναπροσδιορίζονται στο μέλλον, καθώς και εμάς να αντλούμε από αυτά δημιουργικότητα, εφευρετικότητα και διασκέδαση.

Βιβλιογραφία

Adamson, Glenn (2007), *Thinking Through Craft*, Λονδίνο: Berg Publishers

Ahmed, Omnia Kh. & Elsayed, Naglaa A. A. (2019), "Fabric Manipulation As A Fashion Inspiration Source For Children Clothes", *International Design Journal*, Vol. 9 Issue 4 Άρθρο 7

Altschwager, Bethany (2021), *Knitting As Coping | Knitting As Coping: Fiber Arts And The Amelioration Of Shared Trauma In Art Therapy*, Ουάσινγκτον: Mount Mary University

And Mary Seton Watts, *Ηνωμένο Βασίλειο: Routledge*

Anderson, Benedict (1997), *Φαντασιακές Κοινότητες: Στοχασμοί Για Τις Απαρχές Και Τη Διάδοση Του Εθνικισμού*, Αθήνα: Νεφέλη

Ardanuy, Monica & Blanes, Claramunt Josep (2022), *Used And Recycled Clothes Re-purposed For Construction Materials*

Becker, Jack (2010), *Public Art: An Essential Component Of Creating Communities*, Αμερική: Americans For The Arts

Bowen, Elizabeth (1950), "Collected Impressions", Ιντιάνα: Indiana University Εκδόσεις Knopf

Brucker-Cohen, Jonah & Gaye, Lalya & Goodman, Elizabeth & Hill, Dan (2004), Πάνελ: "Design For Hackability", Συντονίστρια Galloway, Anne, Καναδάς: Carleton University

Bryan-Wilson, Julia (2017) *Fray: Art And Textile Politics*, Σικάγο: The University Of Chicago Press

Burman, Barbara (1999), "The Culture Of Sewing", Αγγλία: Bloomsbury Publishing

Cazzola, Anita (2016), "Feminist Fibre Art: Tracing The History Of Feminine Subversion", Research Gate

Chapman, Jonathan (2015), *Emotionally Durable Design: Objects, Experiences And Empathy*, Ηνωμένο Βασίλειο: Routledge

Corkhill, George B. (2008), "Stitchlinks: Guide To Our Theories So Far", [Http://www.stitchlinks.com/](http://www.stitchlinks.com/)

Cumming, Elizabeth (2002), *Patterns Of Life: The Art And Design Of Phoebe Anna Traquair*

Dangerous Liaisons: Relationships Between Design, Craft And Art, Ηνωμένο Βασίλειο:

- Delanda, Manuel (2006), "A New Philosophy Of Society: Assemblage Theory And Social Complexity", Νέα Υόρκη: Continuum
- Deleuze, Gilles (1987), A Thousand Plateaus: Capitalism And Schizophrenia, Μινεσότα: University Of Minnesota Press
- Douglas, Harpe (1987), Working Knowledge: Skill And Community In A Small Shop, Σικάγο: University Of Chicago Press
- Dureisseix, David (2016), "An Overview Of Mechanisms And Patterns With Origami", <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-00687311>
- Fallon, Elizabeth (2010), Urban Fabrication: The Architectural Heightening Of The Urban Tactile Sensibility; A Fiber Arts Fabrication And Exhibition Center In The Docklands Of Dublin, Ireland, Συρακούσες, Νέα Υόρκη: Honors Capstone Projects
- Gillespie, Faith (1987), "The Masterless Way: Weaving An Active Resistance", Λονδίνο: Virago
- Hann, Rachel (2020), Ambiences: Notes On Beyond Scenography
- Herron, Janette Darlene (2018), Augmented Design Capabilities For Origami Tessellations, Γιούτα: Brigham Young University
- In Washington, D.C., Βιρτζίνια: Virginia Polytechnic Institute And State University
- James, Joshua & Housdan, Keith (2009), Journal Of Design History, University Of Hertfordshire
- Knittel, Chelsea & Schauer, Caroline & Street, Reva & Dion, Genevieve (2016), "Self-Folding Textiles Through Manipulation Of Knit Stitch Architecture", Research Gate
- Kuusisto, Terhi Kristiina (2010), Textile In Architecture, Φινλανδία: Tampere University Of Technology
- Kwan, Pui Ying (2012), "Exploring Japanese Art And Aesthetic As Inspiration For Emotionally Durable Design"
- Lees-Maffei, Grace & Sandino, Linda (2004),
- Liu, Lydia (2020), Reinstating the Vernacular - a material strategy for affordable housing, AA school
- Lufiani, Alvi & Sabana, Setiawan & Haldani, Achmad (2017), Aesthetics And Functions Of Craft Art In Public Art Space, Ινδονησία: Institut Teknologi Bandung
- Maço, Jazmin (2021), "Expanding African Queer Visual Activism Within And Beyond

The Continent: A Look Into The Genre's Past(S), Present, And Future(S)", Κολούμπια: Columbia Undergraduate Research Journal

Moyer, Twylene (2002), Fiber: The Importance Of Being, Ντάλας: Surface Design Journal

Mun, Eli (2020), Matchmade on the Web : A Resource Exchange Platform for Roof Tiles, AA school

Ojha, Sulekha (2021), "A Study On Up-Cycling Of Fabric Waste Towards Sustainable Development Of Fashion Industry", Ινδία: The IIS University

Olson, Emma (2021), Textile Wood: A Material Exploration Of Hybrids Of Textiles And Wood In Architecture, Σικάγο: Chalmers School Of Architecture

Pajaczkowska, Claire (2015), "On Stuff And Nonsense: The Complexity Of Cloth", Περιοδικό Cloth And Culture Έκδοση 3: 220-249, Ινδία: Taylor And Francis Ltd.

Raymond, Eric (2001), "How To Become A Hacker", [Http:// Wwww.Catb.Org/Esr/Faqs/ Hacker-Howto.Html](http://www.catb.org/esr/faqs/hacker-howto.html)

Safaaaldeen Hussein, Ali (2019), "Textile Strategies In Contemporary Architecture", Ιράκ: University Of Technology

Semper, Gottfried (1989), The Four Elements Of Architecture And Other

Writings, Νέα Υόρκη: Cambridge University Press

Stallman, Richard (2000), "On Hacking", The Gnu Project

Sudnow, David (1978), Ways Of The Hand, Μασαχουσέτη: Mit Press

Szenfeld, Bea (2016), High On Paper

Thompson, Margo Hobbs (2010), "Diy Identity Kit: The Great American Lesbian Art Show" Νέα Υόρκη: Journal Of Lesbian Studies, Μέρος. 14, 260-282

Turney, Jo (2004), "Here's One I Made Earlier: Making And Living With Home Craft In Contemporary Britain", Οξφόρδη: Περιοδικό Journal Of Design History Τεύχος. 17, No. 3

Underwood, Jenny (2009), The Design Of 3D Shape Knitted Preforms, Μελβούρνη: RMIT University

United Diversity Library (2011), User's Guide To (Demanding) The Impossible

Université de Tunis El Manar (2023), Recycling Textile Waste to Enhance Building Thermal Insulation and Reduce Carbon Emissions: Experimentation and Model-Based Dynamic Assessment, Τυνησία

Von Busch, Otto (2008), Fashion-Able, Hactivism And Engaged Fashion Design, Σουηδία: University Of Gothenburg

Wang, Tianyi (2015), A Design System For Orthogonal Pleat Tessellation, Ιαπωνία: University Of Tsukuba

Weaving Architecture: An Exploration Of Old And New Materials And Construction Methods

Wuschitz, Stefanie (2014), Feminist Hackerspaces. Space Collectives In Open Culture, Βιέννη: Vienna University Of Technology

Βυζοβίτη, Σοφία (2006) Supersurfaces: Folding As A Method Of Generating Forms For Architecture, Products And Fashion, Άμστερνταμ: Bis Publishers

Βυζοβίτη, Σοφία (2019), Αρχιτέκτων Δικτυοποιός: Στην Παραγωγή Συλλογικών Χώρων

Ντάφλος, Κώστας (2021), Cipo_Vehicles: Mail Art/Pattern Book/Stencil Embroideries

Πάτρα, Λύδια (2021), Διαδικασίες Μεταστροφής Του Εαυτού: Νομαδικές Πρακτικές Ανταλλακτικού Ιματισμού, Αθήνα: Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Πούτου, Κατερίνα (2022), "Κούκλες Πρέσβειρες Καλής Κοινωνίας", Ηλεκτρονική Εφημερίδα "Η Εποχή"

Σχινά, Κατερίνα (2014) Καλή Κι Ανάποδη: Ο Πολιτισμός Του Πλεκτού, Αθήνα: Κίχλη

Χατζηγιάννη, Τασούλα (2010), Materiality And Practice: Craft Making As A Medium For Reconstructing Ojibwe Identity In Domestic Spaces, Μινεσότα: University Of Minnesota

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών